

శ్రీ
శ్రీమద్రామానుజాయనమః.
పరమకారుణికరాస
అశవదార్ అరుళిచ్చెయ్త
స్తోత్ర ర త ౨ మ్.

—
ఇతు
పరమకారుణికరాస
పెరియవాచ్చాన్నిలై ధయరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానత్తుడన్

—
సభాపజ్జితర్కీకాన,
శ్రీమాన్-పుదుప్పేర్, అశైయబ్బి,
విద్వాన్, వెంజ్కటాచార్యురాలుమ్,
శ్రీమాన్-పుచ్చుప్పట్టు-తిరువేంజ్కటాచార్యురాలుమ్,
శ్లోక పురికోఠిక్కప్పట్టు,
—

శ్రీమాన్, కరాలపాటి ఆగ్రోవరయ్య చార్పియారాల్
శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపక సభామూలమాయ్

—
కాణ్చీపురమ్
శ్రీనివాస ముద్రాక్షరశౌలైయిల్
అచ్చిట్టు ప్రమరమ్ కెయ్యప్పట్టు.
ప్రమాదీచ సంపత్సరమ్.

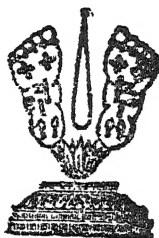
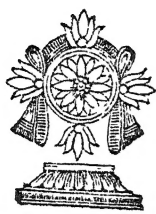
1-4-1914.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథము దాపక సభ (లిమిటెడ్).
ఈసభలో తెనుగులిపిలో సచ్చువేసిన గ్రంథములు.

				రూ.	అ.	పై
భారతాదితెనిశ్లోకమ్	౦	౨	౬.	రాఘవరమశ్లోకమ్	...	౦ ౧ ౬
దుష్కరశ్లోకటిప్పణి				...	౦ ౨ ౬	
కాణ్డీల్లివిష్ణు పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౦	౯	౦		
లిరుపన్దాది-౧-ము, ౪-వ-వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రతిపదసహితము...	౧	౧౨	౯			
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయ ఉరైప్రతిపదతాత్పర్యసహితము...	౨	౪	౦			
తిరువాళిరియమ్-ము, పెరియతిరుమడల్-వ, వ్యాఖ్యానాది	...	౧	౭	౩		
ఇరామాసుళ సూక్ష్మబద్ధాతి	...	౧	౧౨	౦		
తిరుప్పల్లాణ్డు	౦	౭	౬.			
శరణశబ్దార్థ విచారమ్	...	౦	౨	౦		
ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	...	౦	౧	౦		
నాయమాత్మాభాష్యమ్	...	౦	౨	౬		
యమకరత్నాకరమ్	...	౨	౧౧	౬		
తిరుప్పావై మూవాయిప్పడి అరుమ్మదసహితమ్,	...	౧	౫	౬.		
దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	...	౨	౦	౬		
గురుపరమ్పరా ప్రభావమ్	...	౨	౦	౬		
తత్త్వసంగ్రహమ్	...	౦	౨	౦		
యత్త్వప్రపణప్రభావమ్	...	౦	౧౨	౬		
తిరుప్పావై ఈరాయరప్పడి నాలాయరప్పడికళ్	...	౧	౬	౦		
ముముక్షుప్పడి వ్యాఖ్యానారుమ్మద ప్రమాణత్తిరట్టు సహితము	...	౨	౧౩	౦		
తిరుప్పావై ఆతాయరప్పడి	...	౧	౪	౦		
రహస్యత్రయ మీమాసాంభాష్యమ్	...	౧	౪	౦		
పరస్తరహస్యమ్	౦	౮	౦.			
సమ్మదాయకరాతి	...	౧	౧౩	౦		
చతుశ్లోకీ సవ్యాఖ్యానమ్	...	౦	౭	౦		
నాయచ్చియారతిరు మొట్టి	...	౧	౬	౦		
చరమశ్లోకటిప్పణి	...	౧	౯	౦.		
పెరుమాళ్ తిరు మొట్టి	...	౦	౧౨	౬		
స్తోత్రరత్న వ్యాఖ్యానమ్	...	౦	౪	౦.		

రా. తిరువేంగళత్తానయ్య, కార్యదర్శి ధనాధికారి.

పేం ౩౧, పేంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమ తేరామానుజాయనమః

పరమకారుణిక రాన పెరియనాచ్చాచ్చిప్పైయరుళిచ్చెయ్త
స్తోతరత్నవ్యాఖ్యానమ్.

(శ్రీమత్కృష్ణసచూహ్వయ సమోయామునసూసవే !
యత్కటాక్షణలయ్యోకాం సులభశ్రీధరస్సదా ॥

అవతారికై.

సర్వేశ్వరిన్ ఆధ్వారుక్కు త్తన్నుడై య స్వరూపరూపగుణ
విభూతికల్పై (౧) “మయర్ వఱమతినలమరుళినన్” ఎన్ఱిఱపడియేన్ఱిర్లే తు
కకృపైయాలే కాట్టిక్కొడుక్కు, అన్దజ్ఞానమేభక్తిరూపాపన్నమాకై యాలే
పరభక్తియుక్తరాయ్కొణ్ణు భగవద్గుణానుభవత్తైప్పణ్ణి అతినుడైయ
విపాకదత్తైయన పరజ్ఞానమ్ పిఱన్దు, అతడియాక పరమభక్తిపిఱన్దు,
అత్తాలే (౨) “పరజ్ఞోతిరుపసమ్మద్యస్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే” ఎన్దుమ్
(౩) “పరమంసామ్యముపైతి” ఎన్దుమ్, (౪) “తమ్మైయేయొక్క వరుళోశెయ్
వక” ఎన్దుమ్ శొల్లకిఱపడియేస్వస్వరూపత్తైప్పెన్ఱిరు, భారైక్కుప్పతి
శిశ్రూపణమ్బాలే (౫) “వల్లువిలావడిమై శెయ్యవేణ్ణునామ్” ఎన్దుమ్,
(౬) “అవావన్ఱిరువీషుపెన్ఱిరు” ఎన్దుమ్ శొల్లకిఱపడియే ప్రాప్తిఫల
మానకై జగర్యత్తైప్పెన్ఱిరువాధ్వారుడై య ద్రమిడోపనిషద్రహస్యత్తై

(౧) తి-వాయ్-౧-౧-౧.

(౨) ఛా-౪-౧-౨-౨.

(౩) ముణ్ణ-౩-౧-౩.

(౪) తి-మొ-౧-౧-౩-౫.

(౫) తి-వాయ్-౩-౩-౧.

(౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧౦.

పెరియముతలియార్ అధ్వారముడై యప్రసాదత్రాతే లభిత్తు, పిన్ను ఆచా ర్యోపదేశక్రమత్రాతే ఆళవనార్ అన్ద్రమిడోపనిషత్ప్రసిద్ధమాన ధత్వ హితజ్జళై లభిత్తు, అత్తైత్తామునునన్దిత్తు, అవ్వనునన్దానప్రీతి ఉళ్ళడ జ్జామైయా లేపరీవాహాపేత్తై పిఱక్కైయాలుమ్, సంసారికళ్ దుర్గతియై క్కణ్డై “అవర్కళ్ ఇత్తై యిత్తుక్కొన్డాతు” ఎన్దు పరమకృపైయా లే సకలోపనిషద్రహస్యమాయదురేయమానవరథై సర్వాధికారమామ్బుడి స్తోత్రరూపేణవరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయజ్గళిల్ స్తోత్రమావతు.-(౧) “స్తోత్రం నామ కిమామనన్తి” (౨) “అన్యత్రాతద్గుణోక్తిః” ఎన్దు ఇల్లాతవత్తై ఏఱిట్టు చొచ్చిల్లుతల్, ఉళ్ళత్తైయడై యచ్చిల్లుతలాయరుక్కై; (౩) “యతోవా చోనివర్తన్తే” (౪) “అవిజ్ఞాతం విజ్ఞాతమ్” (౫) “అభూతాశ్చేకతమాస్తు తిః” (౬) “ననమర్థాచుర్రాస్తోనతుమ్” ఎన్దు పరిచ్ఛేదిత్తు ప్పేళనిలమల్లాత భగవద్విషయమ్ స్తుతివిషయమానపడి యెజ్జనేయెన్నిల్; అజ్జనేయరు న్దతేయాకిలుమ్, (౭) “స్తన్యస్తన్వప్రియః” ఎన్దిఱపడియే ఈశ్వర నుక్కు, ప్రియకరమాకైయాలుమ్, (౮) “ఏత్తవేత్తులకన్దొణ్డై” ఎన్దుమ్, (౯) “ఏత్తవేత్తవెజ్జయ్తుమ్” ఎన్దుమ్ స్తోత్రవ్యవహారమున్దాయ్ పొరుకైయాలుమ్, ఇతొత్తీయ వేటువాచక శబ్దమిల్లామైయాలుమ్, ఇవివిషయత్తిలుమ్ స్తోత్రమెన్నలామ్.

అథవా (౧౦) “ధర్తార్థకామమోక్షాఖ్యః పురుషార్థ ఉదాహృతః- ఇతిచతుష్టయమ్” ఎన్దుమ్, (౧౧) “అఱమ్బెరుళిన్పవీపిష” ఎన్దుమ్ శొల్లు

†తత్వమ్ - శేషత్వస్వరూపమాకిఱతత్వమ్ - †హితమ్ - ఉపాయమ్; మోక్ష ర్థభగవత్ప్రసాద జనకత్వమ్ - సాధ్యోపాయత్వమ్; ఉపాయాన్తరానపేక్ష రక్షకత్వ భూపోపాయత్వమ్-సిద్ధోపాయత్వమ్. (౧) శ్రీస్తు-౩. (౨) రస్తు-౧-౧౯. (౩) తై-౨.౯. (౪) కేన-౨-౩. (౫) (౬) (౭) సహస్రనామ్ని (౮) తి-వాయ్-౨-౨-౧౦. (౯) తి-వాయ్-౪-౩-౧౦. (౧౦) (౧౧)

కిఱ పురుషార్థమ్ నాలాయ్, అవద్భీత్ ధర్మమ్ - సాధనతయా పురు
షార్థమాకైయాలుమ్ క్లేశసాధ్యమాకైయాలుమ్, అర్థమ్ - స్వయ
మ్మురుషార్థమానాలుమ్ అస్థిరమాయ్ క్లేశసాధ్యమాకైయాలుమ్
పురుషార్థాస్తరణకుమ్ నాధనమాకైయాలుమ్, కామమ్ - స్వయ
మ్మురుషార్థమానాలుమ్, అల్పాస్థిరత్వ అసర్థావహత్వ బీభత్సత్వాద్య
నస్త దోషదుష్టమాకైయాలుమ్ మోక్షశాస్త్రత్తిలే మోక్షవిరోధి
త్వేన నిందితమాయుక్తైయాలుమ్, ఆశవద్దార్, ఇత్తైవిట్టు మోక్షత్తి
లుమ్ ఆత్మప్రాప్తి - దుఃఖేన చిరకాలసాధ్యమాకైయాలుమ్ భగవ
దనుభవాపేక్షయా అత్యల్పమాయుక్తైయాలుమ్, ఇత్తైవిట్టు భగవ
త్ప్రాప్తిక్కు ఉక్తమానదోషమొస్తు మిట్టియే యిరుక్కుమళివిన్తి క్కే
(౧) “నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభానైకలక్షణా” ఎన్నిఱపడియే నిరతిశ
యసుఖరూపమాయ్. (౨) “ఏష హేవానందయాతి” (౩) “పరమం
సామ్యముపైతి” (౪) “తష్టైయేయైక్కవరుళ శైయవర్” ఎన్నిఱపడియే,
అశ్రితరైత్తనై ప్పిలే ఆవద్దిస్థిక్కడతాయ్, (౫) “తస్యాహం
సులభః” ఎన్నిఱపడియే అయత్తు సాధ్యమాయ్, ప్రాప్తపురుషార్థ
మాకైయా లే ఇతు వేపురుషార్థవేన్దధ్యవసిత్తు,

ఇన్దభగవత్ప్రాప్తియాకిఱుమ్, (౬) “ప్రధానతేత్రజ్ఞ పతిర్గు
ణేశః” (౭) “జ్ఞాజ్ఞాద్వావజావీశసిశౌ” (౮) “తమిశ్వరాణాంపరమం
మహేశ్వరిమ్” (౯) “దాసోహంవాసుదేవస్య” (౧౦) “దాసభూతా
స్సృతస్సర్వేహ్యత్తానః పరమాత్మనః” (౧౧) “ఆత్మదాస్యంహరేస్సాన్వి
మ్యం స్వభావచ్చునదాన్దర” (౧౨) “దాసోహంకోసలేన్ద్రస్య” (౧౩)
“యస్యాత్మాశరీరమ్” (౧౪) “యస్యాక్షరంశరీరమ్” (౧౫) “అన్తఃప్రవిష్ట
శ్చాస్తాజనానాం సర్వాత్మా” (౧౬) “పూఃప్రాణిన స్సర్వ ఏవగుహాశ

(౧) వి-పు-౬-౫-౫౯. (౨) తై-౮- (౩) మ-౩-౧-౩ (౪) (౫) గీ-(౬) శ్లో ౬-౧౬
(౭) శ్లో-౧-౯. (౮) శ్లో-౬-౩.(౯) (౧౦) హరీతస్మృ-(౧౧) (౧౨) రా-సు-౪౦-౩౪.
(౧౩) బృ-౫-౩-౨౨.(౧౪) సుబా-౩. (౧౫) యజు-౩-౧౧. (౧౬) అప-౨-౩-౧.

యస్య" (౧) "తానిసర్వాణితద్వపుః" ఎఱ్ఱ జీవపరర్కకళుక్కు అసన్యా
 గ్న శేష శేషిభావేన సమ్బంధజైచ్చొల్లి, (౨) "యేనయేన ధాతాగచ్ఛతి,
 తేనతేనసహగచ్ఛతి" (౩) "సోశ్చ తేనర్వాన్ కామాన్ సహబ్రహ్మ
 ణావిపశ్చితేతి" (౪); "కామయేవైష్ణవత్వం" (౫) "అహంసర్వంకరి
 ష్యామి" (౬) "బద్ధివిల్ కాలమెల్లామ్" ఎఱ్ఱమిత్యాదికళితే స్వరూపాను
 రూపమాన కైజ్జుర్యత్తై చ్చొల్లుకైయాలుమ్, "పతివ్రతైక్కు పృతి
 శిత్రూషణమ్యా లే" శేషవస్తువుక్కుకైజ్జుర్యమ్" ఎఱ్ఱ ధ్యవసిత్య.

ఇని, (౭) "భేషజంభగవత్ప్రాప్తిః" ఎఱ్ఱ అవనై ప్రాప్యమె
 గ్గిఱతుమ్-కైజ్జుర్య ప్రతినమ్బుద్ధియాకై యాలే; (౮) "స్వేనరూపేణాభి
 నిష్పద్యతే" ఎఱ్ఱ స్వస్వరూపత్తైప్రాప్య మెగ్గిఱతుమ్ - కైజ్జుర్యత్తు
 క్కాశ్రయమాకైయాలే; (౯) "సోధ్యసఃపారమాప్నోతి" (౧౦) "తద్వి
 ష్ణోఃపరమంపదమ్" ఎఱ్ఱ దేశవిశేషత్తైప్రాప్యమెగ్గిఱతుమ్కైజ్జుర్యత్తుక్కు
 వర్ధకమాకైయాలే; (౧౧) "నిస్తరస్తిమనీషిణః" ఎఱ్ఱసంసారనివృత్తియై
 ప్పురుషార్థమెగ్గిఱతుమ్ కైజ్జుర్యవిరోధి యైయాలే; ఇవైకై జ్జు-రో
 పయోగియల్లాతవన్తు (౧౨) "నహిమేజీవితేనార్థః" ఎఱ్ఱమ్ (౧౩)
 "మణిమామై కుత్తైవిలమే" (౧౪) "ఉడప్పినాల్ కుత్తైవిలమే"
 (౧౫) "ఉయిరినాల్ కుత్తైవిలమే" ఎఱ్ఱయాలే అపురుషార్థమే.
 తదీయశేషత్వత్తైప్పురుషార్థమెగ్గిఱతుమ్ పురుషార్థాంతరమన్తు; పతివ్రతై
 క్కుప్పతియినుడైయవాత్కాంశ త్తిలుమ్ సాన్తర్యాదివిశిష్టమాన దేహం
 శ మే ప్రాప్యముమాయ్, అత్తాలే పతివ్రతాహానియు మిల్లాతాప్సాలే.

(౧) వి-పు-౧-౨౨-౮౬. (౨) పరమసంహి (౩) తై-ఆ-౧- (౪) జి-౧-

(౫) రా-ఆ-౩౧-౨౫. (౬) తి-వాయ్-౩-౩-౧. (౭) వి-పు-౬-౫-౫౯.

(౮) ఛా-౮-౧౨-౨. (౯) కృ-౧-౩-౯. (౧౦) సామ-ఉత్త- (౧౧) జిత-౧.

(౧౨) రా-సు-౨౬-౫. (౧౩) తి-వాయ్-౪-౮-౧౦.

(౧౪) తి-వాయ్-౪-౮-౬. (౧౫) తి-వాయ్-౪-౮-౧౧.

ఇప్పడి సకలశాస్త్ర తాత్పర్యమాన పురుషార్థతై నిశ్చయిత్తు, అతుక్కు ఉపాయమ్ భక్తిప్రపత్తికళైస్తు ఇరణ్ణాయ్, అతిత్ భక్తియా కిఱతు - (౧) “బహ్మవిదాప్నోతిపరమ్” (౨) “ఆత్మావారే ద్రష్ట వ్యశ్నోతప్యాయుస్తప్యోనిదిధ్యాసితవ్యః” (౩) “నాయామాత్మాప్రపచ నేనలభ్యః సమేధయా సబహునాశ్రుతేన, యమేనైషన్మణుతేతేనలభ్య స్తస్యైష ఆత్మావిప్రుణతేతనూన్వామ్” (౪) “భిద్యతేహృదయగ్ర ధిశ్చిద్యతే సర్వసంశయాః శ్రీయస్తేచాస్యకర్తాణితస్మిన్సప్తేవరావళే” (౫) “భక్త్యైలభ్యస్త్యనన్యయా” ఎత్తు వేదన ధ్యానోపాసనశబ్దవాచ్య మాయ్, భక్తిరూపపన్నమాయ్, దర్శనసమానాకారమాన జ్ఞాన విశేషమ్.

భక్తియాకిఱవితు - అగ్నివిద్యాజ్యకముమాయ్, కర్తజ్ఞాన సహ కృతముమాకై యాలే అధికృతాధికారిముమాయ్, విశవ్యుఫలప్రద ముమాయ్, ప్రమాదనమ్భాననైయుముణ్ణాకైయాలే అత్తైవ్వి, ఇష్ట దోష మొట్టమొట్టి క్కే (౬) “ముముక్షురై వశరణమహంప్రపద్యే” (౭) “న్యాసఇతిబ్రహ్మ” (౮) “న్యాసఇత్యాహుర్తనీషిణోబ్రహ్మణమ్” (౯) “తస్మాన్నానమేహంతపసామతిరిక్తమాహుః” (౧౦) “తస్మాదపివధ్యం ప్రపన్నం ప్రతిప్రయచ్ఛస్తి” (౧౧) “సభ్రాతుశ్చిరణౌగాథంనిషీడ్యరఘు నన్దనః” (౧౨) “సకృదేవప్రపన్నాయ” (౧౩) “సోహంత్యాంశరణమపార మప్రమేయమ్” (౧౪) “సర్వాత్తనాయశ్శరణం శరణ్యమ్” (౧౫) “మామేవయేప్రపద్యస్తే” (౧౬) “తమేవశరణంగచ్ఛ” (౧౭) “సర్వధ ర్తాన్పరిత్యజ్య” (౧౮) “తావదార్తిస్తథావాఞ్ఞ” ఎత్తి త్యాది శ్రుతి స్మృతిసిద్ధమాయ్, సుకరమాయ్, అధ్యవనాయాత్తక జ్ఞానవిశేషమాన

(౧) తై-ఐ-౧ (౨) బృ-౪-౪-౫ (౩) కఠ-౧-౨-౨౩. (౪) ముణ్డ-౨-౨-౯. (౫) గీ- (౬) శ్వే-౬-౧౮. (౭) తై-నా- (౮) యజు- (౯) రా-౨-౩౧-౨. (౧౦) రా-య-౧౮-౩౩ (౧౧) వి-పు-౨-౩-౪౭. (౧౨) భాగ- (౧౩) గీ-౭-౧౪. (౧౪) గీ-౧౮-౬౨. (౧౫) గీ-౧౮-౬౬. (౧౬) వి-పు-౧-౯-౩౩.

ప్రపత్తియైయే ఉపాయమాకనిశ్చయిత్తు, ఇష్టడి పాశ్యపాశకజ్జలై ని
మృద్దిత్తు స్తోత్రరూపత్తాలేసర్వేశ్వరనై నోక్కి పార్థిక్కితారెన్దుమామ్.

భగవత్స్తోత్రమ్ పఞ్చపుక్కు ఆచార్యస్తుతియిలే ఇబ్బివానెన్ ?
“కర్ణేస్సప్తై కటిశ్చాలయతి” ఎన్నుమాపోలే అసజ్గతమియెన్నిల్ ;
భగవద్విషయత్తైత్తమక్కుస్తుతివిషయమాక్కిక్కొడు త్త ఉపకారస్తప్తై
తియాలుమ్, స్తోత్రమ్ పఞ్చకైక్కడియాన జ్ఞాననై శద్యార్థమాకవుమ్
అవిష్ను పరిసమాప్త్యగ్గమాకవుమ్ పఞ్చకితారాకైయాలే సజ్గతమ్.
అతిర్ మానసమాక వమైయాతోవెన్నిల్, ప్రబంధత్తై యధికరిప్పా
ర్కు ఉపకారమాకైయాలే వాచికమాక్కినతుమ్ యుక్తమ్.

ఉపకారస్తప్తైతియాలేవన్త వాచార్యానువర్తనమ్ ప్రమాణసి
ద్ధమ్. (౧) “ఆచార్యదేవోభవ” (౨) “నమఃసుమిభ్యోమన్త్రకృదభ్యః”
(౩) “సహివిద్యాతస్తంజనయతి తచ్ఛ్రేష్ఠంజన్త” (౪) “మన్తేతద్దేన
తాయాశ్చితథామన్తప్రదేగుకా” ఒరురత్తుత్తై ఒరువనుక్కు- ఉపకరి
త్తాల్ అతినుడైయ మాహాత్మ్యత్తై యటియక్కొడుత్తననై యాదరిక్కు
ప్రమాణమ్ వేణుమో ? ఆకైయాలే ఇతువుముపవన్నమ్. జ్ఞాననై
శద్యార్థమాకవాచార్యానువర్తనమ్శిష్టాచారప్రాప్తమ్; (౫) “అభివన్ద్య
గురూనాదాశిష్యధీపద్మినీరవీన్” ఇతిమిమాంసకాః. “యథాఖనత్
ఖనిత్రేణ” ఇతిమనుః. (౬) “యస్యప్రసాదాద్వత్సౌమినారాయణక
థామిమామ్” ఇతి వైశమ్పాయనః. (౭) “తాకికంవైదికశ్చాపి”
ఇతిమనుః.

(౧) తై-శీ, (౨) యజు-ఆర- (౩) ఆప-ధ-౧-౧-౬. (౪)
(౫) మిమాంసకార్థికై. (౬) భార- (౭) మనుస్మృతి-

అజ్ఞనేయాకిల్ స్వాచార్యస్తైవిష్టు మన్తశ్రోగురుక్కులైప్పన్దు
వానెన్నెన్నిల్. ఆచార్యస్తుతిక్కుమ్ ఆచార్యప్రీతియితే ఉద్దేశ్యమ్.
స్వాశ్రయణ త్రిత్కాట్టిలుమ్ పెరియముతలియారై ఆశ్రయి క్కుమిడత్తిలే
ఇవరుక్కు ప్రీతిమిక్కిరుక్కైయాలే అత్తైప్పేళుకత్తార్. పెరియముతలి
యార్ ఆధ్వారుక్కు భగవత్ప్రసాదమడియాకప్పిటప్పజ్జానత్తై ఆధ్వార్
ప్రసాదత్తాలేపెన్దు, అత్తాలేతమ్మళవిలే పర్యవసిక్కైయన్ది క్కేపిన్పు
ళ్ళార్క్కుమ్ ఉపకారమామ్మడి దర్శనస్థాపక రానపడియాలమ్, మణ
క్కాల్ నమ్మి, “పెరియముతలియారుడైయవర్థమైఇతు. ఉమ్ముడైయపే
న్దు క్కెల్లామడి అవర్ తిరువడికళిల్ నమ్మనమ్” ఎన్నైయాలమ్, అవరై
ఆశ్రయిక్కితార్. ఇత్తెనినైత్తితే భట్టర్ (౧) “ప్రథమమపిగురుంనాధ
మిఠే” ఎన్నతు.

వేదకారణమాన ప్రణవమ్ వేదాద్యస్తజ్గళిలే ఉచ్చార్యమాయ్
ప్పారుమాపోలేఇజ్జుఆద్యస్తజ్గళిలేఆచార్యస్తుతియాయ్ నడువుభగవత్తోసి
త్రమాయరుక్కిటతు. ముతలిట్టుమూన్దుశ్లోకత్తాలే పెరియముతలియూ
రై నమస్కరిక్కితార్. ముతల్ శ్లోకత్తిలే ఒరువనైక్కవిపాడుమవన్
అవనుడైయవైశ్వర్యత్తైచ్చొల్లిక్కవిపాడుమాపోలే, శ్రీవైష్ణవరకళుక్కు
ఐశ్వర్యమాన జ్ఞానవైరాగ్యభక్తికళినుడైయ ప్రకర్షత్తైచ్చొల్లి నమస్కరి
క్కితార్. (౨) “తనమాయతానే కైక్కుడుమ్” ఎన్దువైష్ణవనుక్కు
ధనమ్ భక్త్యాదికళైన్దుతితే.

ఆళవన్దార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అవతారికై మున్ శ్రీన్దు.

పరిమళకారుణిక రాస

ఆశవస్తారదులి ఛైయేతస్తోత్రుత్సవమ్.

సావిత్రయన్ని హసర్వేషాః త్రయ్యస్తానం సుదుర్గ్రహమ్ ।
 స్తోత్రయామాసయోగీంద్రస్తం వస్తేయామునాహ్వయమ్ ॥
 నమోనమోయామునాయయామునాయనమోనమః ।
 నమోనమోయామునాయయామునాయనమోనమః ॥

శ్లోః—నమోచిన్త్యాదృతాక్లిష్టజ్ఞానవైరాగ్యరాశయే ।
 నాథాయమునయేఽగాధ భగవద్భక్తిసిద్ధవే ॥ (౧)

(నమః) (౧) “అహమపినమమః; భగవతేపవాహమస్మి” ఎన్నిట పడియే ఏనక్కురియేనల్లేన్; పెరియముతలియారుక్కు శేషమెన్ని తార్. “నమోవిష్ణవే” ఎన్నితాప్పోలే “నమోనాథాయ” ఎన్నితారితే ఉపకారస్సృతియాలే. (౨) “నమోవిష్ణవే” (౩) “నమః క్షేత్రవాది నః” ఎన్ట్రమ్, (౪) “నమః సింహాద్భ్యున్మత్యైకభ్యున్మత్యై” ఎన్ట్రమ్, (౫) “తేషా మపినమోనమః” ఎన్ట్రమ్ శొల్లక్కడవతితే. ఈశ్వరమునికల్ “శ్రీరజ్జ నాథర్” ఎన్ట్ర తిరునామమ్ శాబ్దముకైయాలే నాథరెన్ట్ర తిరునామ మాకిటతు. ఎప్పడెప్పటవరెన్ట్ర మపేక్షైయాలే శొల్లకిటతు (అచిన్త్య) ఇవరుడైయజ్ఞానాదికల్ ఇన్నరుడైయజ్ఞానాదికలైప్పోలేయెన్ట్ర నిన్ట్ర కొవొన్ట్రా తెన్నుతల్. ఇవ్వళవెన్ట్రానాధికరాలుమ్ పరిచ్చేదికొవొన్ట్రా తెన్నుతల్. (అద్భుత) కీర్తేయత్రారాహిత్యతే చొల్లకైయాలే గృహీతాంశమ్ అనుసన్ధితార్ కు ఆశ్చర్యానహమాయరుకై.

(౧) యజు-

(౨)

(౩) భారతాన్తి-

(౪) యజు-

(౫) వి-ధ-౯౦.

(౧) “పిన్నై కొల్” ఇత్యాదియిలేగృహీతాంశమ్ ఇనితాయరుక్కుమెన్ఱు
తితే. (అల్లిప్ప) వ్యాసాదికలై పోలే స్వయత్నసాధ్యతపస్సాలే పన్ఱ
త్తక్కే (౨) “దదామి” (౩) “మయర్వఱమతినలమరుళినన్” ఎన్ఱు
శొల్లకిఱపడియే భగవత్ప్రసాదలబ్ధిమాకైయాలే వరుత్తమున్ద్రురు
కై. (జ్ఞాన) తత్వత్రయజ్ఞేయమ్ జ్ఞేయమాకపుడై త్తాయరుక్కు
మతు. ఆత్మాకశ్వరనుక్కు అనన్యార్థశేషమెన్ఱుమ్, అచిత్స్వరూపమ్
త్యాజ్యమెన్ఱుమ్, ఈ శ్వరన్ ఉభయనియన్తావా యరుక్కుమెన్ఱు
మతికై. జ్ఞానమెన్ఱున్ ఇవ్విశేషజ్ఞైక్కాట్టుమోవెన్నిల్, (౪)
“తజ్ఞానమజ్ఞానమతోన్మదున్ఱమ్” (౫) “విద్యాన్యా శి ల ప్ప నై పు
ణమ్” ఎన్ఱుమ్ భగవద్వ్యతిరిక్త విషయజ్ఞానజ్ఞై అనర్థావహమెన్ఱుమ్,
అతిక్షుద్రమెన్ఱుమ్ శొల్లకైయాలే. (నై రాగ్య) ఇవ్విలక్షణ విషయా
జ్ఞానత్తాలేభగవద్వ్యతిరిక్త విషయజ్ఞభీల్ నిస్సృహరాయరుక్కు. (౬)
“వేడ్డేన్ మనై వాట్టైక్కయై” ఎన్ఱుక్కడవతితే. (రాశయే) “రాశి”
ఎన్ఱు - సమూహమ్.

(జ్ఞానరాశయే) (నై రాగ్యరాశయే) జ్ఞాననై రాగ్యమ్ ఇరన్ఱాయి
రుక్కు రాశియెన్బానెన్నెన్నిల్, భగవత్స్వరూపరూపగుణవిభూతికలై
జ్ఞానత్తుక్కు విషయమాక్కుకైయాలే పల. (౭) “పితరంమాతరమ్” ఎన్ఱు
త్త్యాజ్యముమ్ పలవాకైయాలే సమూహమెన్ఱులామ్. లోకన్తిల్ విల
క్షణరుడైయ జ్ఞాననై రాగ్యజ్ఞైక్కమ్ ఇరుడైయ జ్ఞాననై రాగ్యన్తిలే
లన్తర్భూతమామ్బడి యరుక్కుయాలే శొల్లకిఱతెన్నునూమ్, (౮)
“యత్తిళ్ళప్పప్రజాస్సాధుకుర్వన్తియన్తద్వేదయత్స వేదసమయోతమన్ఱిః”

(౧) తి-వాయ-౬-గి-౧౦. (౨) గి-౧౦-౧౦. (౩) తి-వాయ-౧-౧-౧.

(౪) వి-పు-౬-గి-౮౭. (౫) వి-పు-౧-౧౯-౪౧. (౬) తి-మొ-౬-౧.

(౭) శరణాగతిగద్య. (౮) ఛాన్దో-౪-౧-౬.

ఇతి [యత్కిళ్ళిత్తాన్ధ్వసుష్టితం కర్మ యచ్చ సర్వచేతనగతం విజ్ఞానం తమభయం యదీయన్ఘాన్తర్లతమ్, సరైక్విఇతి] లోక క్షిలనుస్థిత మాన కర్మజ్ఞుమ్ జ్ఞానజ్ఞుమ్ యావనొరులనుడైయ జ్ఞానకర్మజ్ఞులన్త న్భూతమాయురుక్కుమ్, అవన్ కాణ్ రైక్వనెన్ఱు, రైక్వనై చ్చొల్లు మాహోలే.

(మునయే) (౧) “సవివేదాత్మనోగాత్రమ్” ఎన్ఱుమ్, (౨) “సప శ్యన్నపి దృష్టవాన్.” ఎన్ఱుమ్ ధ్యేయవస్తువై సర్వధాసాక్షాత్కరిక్కై. (౩) “ఏతు శెయ్ తాల్ మఱిక్కేన్ మసమే” (౪) “ఎన్నెజ్జ మవనెన్ఱే కిడక్కుమ్” (౫) “రామమేవానుపశ్యన్తః” ఎన్నుమా పోలే. ఇవర్ కృష్ణునై యనుసన్ధిత్తిరుక్కు రాజావాలుమ్ సమాధిభక్తమ్ పణ్ణ ప్పొయిల్ శ్రీలైయితే. (అగాధభగవద్భక్తిసిన్ధవే) భక్తియాకిఱతు - జ్ఞానవిశేషమాయురుక్కుమ్. భక్తియైప్పీర్తుచ్చొల్లిల్ గు అతినుడై యప్రాచుర్యమ్ శొల్లుకై క్కాకవుమ్, తత్ప్రాధాన్యమ్ తోల్ గుకై క్కాకవుమ్. భక్తియావతు - “న్నహపూర్వమనుభాన్యనంభక్తిః” ఎన్ఱుమ్, “హ్విమినిదాసస్య స్నేహమయ్యాధి” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱవనుబుభూషై. భగవచ్చబ్దతాలై పరత్వజ్ఞైచ్చొల్లుకిఱతు. (౬) “వాసు దేవోసిపూర్ణః” ఎన్ఱుజ్ఞానాదిపాఢ్యణ్యపూర్ణనాయితేయరుప్పతు. (అగాధ) అహోభ్యః; ఒరువరాలొనినై కాణ్ వొణ్ణాతిరుక్కు. (సిన్ధవే) (౭) “కాతల్ కడలిల్ మిక ప్పెరితు” ఎన్ఱుమ్ (౮) “కాణ్ మూనై యెన్నుమ్ కడలిల్ ప్పీర్న్ ద్విగయ ర్ తొమ్” ఎన్ఱుమ్ మీశ్వరనుక్కుమ్ నిలై కొళ్ళివొణ్ణాతే తాముమతిలే పుక్కు అబ్బున్దుమ్బడియాయురైక్కు. (౧)

(౧) వి.పు.౧-౧౭-౩౯.

(౨)

(౩) తి.మొ.౯-౩-౩.

(౪) తి.వా.౯-౩-౫.

(౫) రా.య.౧౩౧-౯౫. (౬)

(౭) తి.వా.౨-౩-౬.

(౮) తి.మొ.౪-౯-౩.

శ్లో,—తస్యైవమో మధుజిదప్యై సరోజితత్వ
 జ్ఞానానురాగమహిమాతిశయా స్తసీమ్నః ।
 నాథాయనాథమునయేత్రపరత్రచాపి
 నిత్యంయదీయచరణౌ శరణంమదీయమ్. (౨)

అనః—(తస్యైవమత్యాది) ముతల్ శ్లోకతాతే పరవిషయమాన
 జ్ఞానాదికభుజైయ ప్రకర్షమ్ శొల్లిల్లీ. ఇశ్లోకతాతే అవతారవిషయ
 మాన జ్ఞానాదికభావైయాతే అతిసుదైయప్రకర్షమ్ శొల్లికిటతు.
 అస్తి కే కేచ్ఛచ్చన్న జ్ఞానాదికళో తమ్మళివిలే పర్యవసీయాతే ఎన్నళ
 వుమ్ వరవెళ్ళమ్ కో త్తతన్నవుమామ్.

వ్యాః—(తస్యైవమః) “తస్యై” ఎన్యుమ్, (౧) “నమోనమ స్తేస్తుసహ
 స్రకృత్వో” ఎన్యుమ్ శొల్లికిటపడియెఇన్నమ్ అవర్ క్కడియేనెన్గితార్. (మ
 ధుజిత్) అనిరుద్ధనాయత్తాన్ వన్దవతరిత్తుముతల్ కళై యాన మధువై ని
 రసిత్తాప్పలే ఎన్నుడై యభగవత్ప్రప్తిప్రతిబద్ధకళై పోక్కుమవనెన్గి
 తార్. (అప్యై) అన్వప్తభావత్తిలే (౨) “గురైర్నాస్యముపాగతః” ఎన్యుపెరి
 యముతలీయార్ తోల్ శ్చిరుక్కిటపడియెయమ్ అవరుడై య వనన్యా
 ర్శ కేషత్వత్తైయమ్ శొల్లికిటతు. (సరోజ) సమ్మన్దమిల్లాతపోతుమ్ విడ
 వొణ్ణాతభోగ్యతైయెచ్చొల్లికిటతు. వికాసమ్ శెవ్వికుళిర్ త్తిపరిమళమ్
 ముతలొనవల్లీకు త్తామరైయె ఒప్పొకచ్చొల్లలొయరుక్కై.

తత్త్వానమానతు—అవతారవిషయజ్ఞానముమ్, ఆశ్రితపారతన్త్ర్య
 జ్ఞానముమ్ (౩) “జన్మకర్మచమేదిన్యమేవం యోవే త్తితత్వతః తత్త్వా
 దేహంపునరన్మనై తిమామేతిసోదన” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తానితే. (౪) “తస్య
 ధీరాః పరిజాన్తియోనిమ్” ఎన్దువతారవిషయజ్ఞానమ్ (౫) “హత్వాతు

రావణంశఙ్ఖే” (౧) “యద్విసా” (౨) “అవ్యహంజీవితంజహ్యంత్యాం
వాసీతేసలక్ష్మణామ్” (౩) “ఆత్మానంనాతివరైథాం” (౪) “నతుప్రతి
జ్ఞాం సంశ్రుత్యబ్రాహ్మణేభ్యోవిశేషణం” ఎత్తాశిత పారతన్త్ర్యజ్ఞానమ్.
అనురాగమాకిఱతు-ఇనల్లై యెల్లాన్తైయమనుభవితల్లతు నిఱ్ఱువొ
ణ్ణతప్రేమమ్. (మహిమాతిశయాన్తసీమ్మే) జ్ఞానానురాగజ్ఞభుడైయమ
హత్వత్తిల్ ముడిన్దవెల్లెయాయరుక్కుమ్. మహిమా-మహత్వమ్. మను
ష్యానన్దమ్తోడన్గి *తేగేశతక్రమత్తాలే ఈశ్వరానన్దమెల్లెయాయరు
క్కుమాపోలే, ఇనమమ్ తద్విసయ ప్రేమత్తుక్కెల్లెయాయరుప్పర్.

(నాథాయ) అస్మన్నాథాయ. (నాథమునయే) ఇగర్వనత్తుక్కు
నాథరెన్ఱుమ్, (౪) “మతుశూతనైయన్ఱిమల్లీలేన్” ఎన్ఱిరుక్కుమ్మ
హత్మాక్కళాలే కొణ్ణాడప్పడుమనరాయ్, తత్వహితజ్ఞలై త్తిరున్దళ్ళత్తి
లేకూడు పూరి త్తిరుక్కుమనర్ పారుట్టు, (నమః) ఎన్ఱన్వయమ్. ఉపకార
తియాలే అనరై ఆదరి త్తీరాకిల్ ఐహికాముమ్మికమాయుళ్ళ సిద్ధిక్కు
నామ్ వేణ్ణావో; నమ్మక్కలిలే ఇనిప్పరీరెన్ఱు భగవదభిప్రాయమాక
మేత్పొల్లుకిఱతు. (అత్రపరత్రచాపి) సంసారత్తిలుమ్ పరమపదత్తిలుమ్.

(నిత్యమ్) నిత్యాగ్నిహోత్రమ్బాలన్ఱిక్కే అనవరతమైనై. † (శర
ణమ్) ఉపాయోపేయజ్గిరణ్ణమ్. (యదీయచరణౌశరణంమదీయమ్)
యాతోరుపెరియముతలియార్ తిరువడికళే ఎనక్కు ఇరణ్ణుమైనై. అతా
నతు - సంసారదన్తైయిల్ భగవానే ఉపాయమెన్ఱుపదేశిత్తు, అవ్యసా
యాశ్వసనాయత్తుక్కుడియాన స్వాచారత్తాలే భగవత్ప్రణానాన్తై విలై
ప్పిత్తుమ్, ప్రాప్యదేశత్తిల్ ప్రవేశిప్పిత్తుమ్, పిన్బునిత్యసూరికళోపాతి
ఉదేశ్యమాయరుక్కుయాలమ్ ఇప్పడిశొల్లుకిఱతు.

(౧) రా- (౨) రా-ఆ-౧౦-౧౦. (౩) రా-ఆ-౧౧-౧-౨. (౪) తి-వా-౨-౨-౨.

† (పా) (యదీయచరణౌ) ఎన్ఱై ఇశ్వసనాపన్నమూక్తిసతిరువడికళ.

శ్లో:—భూయోనమోఽపరిమితాచ్యుతభక్తితత్త్వ

జ్ఞానామృతాబ్ధి పరివాహశునైర్వచోభిః ।

లోకేఽనతీర్ణ పరమాగ్రసమగ్రభక్తి

యోగాయనాథమునయోయమినాంవరాయ॥

(3)

[అత్రపరత్రచాపినిత్యంయదీయచరణౌ మదీయంశరణమ్;మధు జివస్మి ననోజితత్వజ్ఞానానురాగమహిమాతి శయాన్తసమ్మే నాథా యతీనై నాథమునయేనమః] .

(౨)

వ్యా:—(భూయోనమఇతి) తృప్తసార్థమక్కు త్తణ్ణిర్కుడిక్క క్కుడిక్క పృర్యాప్తి విజవాతాప్సితే పిన్నైయుమవర్క్కడియేనెన్ని తాక్. ఆశ్రితరై ఒరుకాలుమ్ నమ్రువవిడత అచ్యుత విషయత్తిల్ జ్ఞానభక్తికళాకైయా లే తమ్మళవిల్ పర్యనసియాతే భగవద్విషయ త్తుక్కు అభూమియాన సంసారమెజ్జుమ్ వెళ్ళమిడుమ్బడియాన వివరు డైయ జ్ఞానభక్తికళుడైయ ప్రకర్షణై చ్చల్లకిజతు. (భూయో నమః) (౧) “పునశ్చభూయోపి నమోనమస్తే”ఎన్నాప్సితే.

(అపరిమిత) కిడనసాయిలేవెళ్ళమ్ కోతాప్సితే ఇరున్దవిడజ్జితే నన్దకిట్టుమ్బడి యెలైయద్ర్శిరుక్కై. (అచ్యుత) నియన్తృత్వ స్వామి త్వోల్యాణగుణజ్జళల్ కుత్తైవద్ర్శిరుక్కైయెన్నుతల్. ఎన్టుమ్ ఏక రూపనాయిరుక్కుమెన్నుతల్. ఎన్టుమాశ్రితార్థమాయిరుక్కు మిరుపై నమ్రువవిడతవనెన్నుతల్. (౨) “ఆన్దపుకళుచ్చుతన్”ఎన్టుమ్, (3) “నమన్తమర్క్కరున్దజ్జనై యచ్చుతన్దనై” ఎన్టుమ్, ఆశ్రితరై త్తన్నామ్ కైయిలుమ్ విజర్కైయిలుమ్ కాట్టిక్కొడాతవనెన్నుతల్. (భక్తితత్త్వజ్ఞానామృతాబ్ధి పరివాహశునైర్వచోభిః)తద్విషయభక్తిస్త్వ రూపయాధాశ్చ జ్ఞానజ్గళాకిజ నమృతాబ్ధియిన్దైయ పరివాహరూప

మాన మగ్గళవచస్సుకళాలే. ఉపాయమ్ ఈశ్వరనాకైయాలే జ్ఞాన
భక్తికళి భోగరూపమాయ్ అపరిచ్చిన్నమాయరుక్తుమైన్తై. పరీవాహ
నూనతు-అవయవిరత్తుగార్థమాక అధికజలనిర్గమస్తోతస్సు. వచస్సుక్క
ళుక్తు శుభత్విమావతు - *అవిస్తరమనస్థిగ్ధమిత్యాదికలై యుడైతై
యరుక్తై.

(లోకే) భగవద్భక్తిక్తు మేట్టుమడైయాన సంసారత్తిలే. (౧)
“నైషాభార్గవీ వారుణీవిద్యా పరమేహ్యోమన్ ప్రతిష్ఠితా” ఎన్ఱు పర
మపదత్తిల్ పరిమాటక్కడనభక్తియై (౨) “నాన్మృగనార్ పెన్ద్రు
నాట్టుళేనత్తులుక్తుయ్ తనన్” ఎగ్గటపడియే సంసారత్తిలే నడైయాడు
మృడిపణ్ణిరపడి. (అవతీర్ణ) ఈశ్వరావతారమ్బాలేయితే స్వయన్మృ
యోజనమాన భక్త్యవతారమ్. (పరమార్థ) పరమప్రయోజనరూప
మాయరుక్తై. (నమగ్ర) (౩) “అతనిల్ పెరియవెన్నవా” ఎన్నుమృడి
కుతైవన్ద్రుక్తై. (భక్తియోగాయ) భక్తియైయుడైయరాన. ఉక్త
మానభక్తితత్వజ్ఞానజగిరణ్డైయుమ్, భక్తిశబ్దత్తాలేళొల్లిన్దు, ఇరణ్ణు
మొరుసీరానపడియాలే. (యమినాంవరాయ) *ముడియానేయిల్ శొ
ల్లుకిటపడియే అవనై యల్లతటియాల కరణజలై యుడైయరాయిరుప్ప
ర్క్తుత్తైవరానవర్క్తు. (౪) “వాయననైయల్లుతు వాన్ద్రైత్తాతు” ఎ
న్దిరుక్తుమవర్కళుక్కు వరణీయరాయిరుక్కుమవరెన్ఱుమామ్.

[అపరిమితాచ్యుత భక్తితత్వజ్ఞానామృతాబ్ధి పరివాహశున్తే
ర్వచోభిః, లోకేనవతీర్ణపరమార్థ నమగ్రభక్తియోగాయ - యమి
నాంవరాయ నాథమునయేనమః]

(3)

(౧) తై-శృగు-

(౨) తి-వాఁ-౭-౫-౧.

(౩) తి-వాఁ-౧౦-౧౦-౧౦.

(౪) ౧-తిరుప-౧౧.

శ్లో:-తత్త్వేన యస్మిద చిదీ శ్వర తత్స్వభావ

భోగాపవర్గ తదుపాయగతీతుదారః।

స్వర్గయన్నిరమిమితపురాణరత్నం

తస్మైనమో మునినరాయ పరాశరాయ॥

(౪)

వ్యా. — (అ) అప్రతిష్ఠా పరిమితితలయార్ జ్ఞానత్తుక్కు లోక పరిగ్రహమాత్రమన్విక్తే వేదవిదగ్రేసర పరాశరోక్తియాలే ప్రామాణికత్వముండెను ఇన్వర్తతినుదైయ ప్రామాణికత్వమ్ శొల్లుకిఱు. కిచ్చ, ఇవదుక్కుమ్ శ్రీపరాశరభగవానుక్కుమ్ స్వభావైశ్వముణ్ణు. క్వి స్థప్రావణ్యముమ్, లోకత్తుక్కుప్పణ్ణిన వాదార్యముమ్ ఇరువర్కుముణ్ణు. అత్తాలుమ్ అవరై నమస్కరిక్కిఱార్. (తత్త్వేన) లోహణ్ణిల్ తలై స్వర్గమెన్నుమళవిన్విక్తే మాన్యుమురై యుముళ్యపడియే కాట్టినాప్పలై జ్ఞాతవ్యాజ్జలై ఉళ్యపడియే కాట్టురై. (యః) (౧) “సహోవాచ వ్యాసః పరాశర్యః” ఎన్దిఱప్రమాణపసిద్ధియై ప్రకాశిక్కిఱుతు.

(చిత్) సంజ్ఞావత్తానచేతనోక్తి. అత్రపరాశరః; (౨) “అత్మా శుద్ధోక్షరశ్శాన్త స్థూణః ప్రకృతేఃపరః। ప్రవృద్ధ్యపచయానాస్య ఏక స్యాఖిలజస్తుషు” ఇత్యాది. ఇతిల్ నిర్గుణత్వమావతు - ప్రాకృతగుణ సత్వాదిరాహిత్యమ్. [ఏక స్యాఖిలజస్తుషు] దేవతిర్యక్తునుష్యాఖ్య సర్వ ప్రాణిషు జ్ఞానై కాకారతయాసమ ఇత్యర్థః. (౩) “నిర్దోషంహిసమం బ్రహ్మపణ్ణితాన్నిమదర్శినం” ఇతిభాషనలై వోక్తమ్. (అచిత్) అసంజ్ఞావత్తాన అచేతనమ్. (౪) “వికారజననీమహమ్” ఇత్యుపనిషత్. తత్రాపిపరాశరః. (౫) “త్రిగుణంతజ్జగద్యోనిరసందిప్రభవావ్యయమ్ అక్షయమ్” ఇత్యాది. (ఈశ్వర) చేతనాచేతనజ్ఞకుక్కు నియంతావానస్వామి. తత్రాపిపరాశరః; (౬) “పరమాత్మాచసర్వేషామాధారి పరమేశ్వరః।

(౧) (౨) వి.పు-౨-౧౩-౨౦

(౩) గీ-గీ-౧౨.

(౪) మున్దికోప.

(౫) వి.పు.

(౬) వి.పు-౬-౪-౪౦.

విష్ణునామాన వేదేషు వేదాన్తేషుచగీయతే” (౧) “పరమిపరాణాంపరమః పరమాత్మాత్మసంస్థితః । మాపనర్లాది నిర్దేశవిశేషణ వివర్ణితః” (౨) “సర్వతా సౌనమస్తశ్చ వసత్యత్రేతివైయతః । తతస్సవాసుదేవేతి విద్యద్భిః పరివర్యతే” ఇత్యాది.

(తత్స్వభావ) తేషాంస్వభావః. తత్రచనః. తత్స్వభావః. (౩) “ప్రధానశ్చపుమాంతైచ సర్వభూతాత్మభూతయా । విష్ణుశక్త్యామ హాబుద్ధే వృతౌసంశ్రయధర్మిణౌ” ఇత్యాది. (భోగ) బ్రహ్మాదివిపీలి కాన్తమాన బద్ధచేతనవర్గత్తుక్కు క్కర్మానుగుణమాక తారతమ్యేన అనుభావ్యమానశబ్దాదిశీ. (అపవర్గ) శబ్దాదికళినుడైయ అల్పాఽస్థీరత్వా దిదోషదర్శనత్వాలే భీతరానచేతనరుక్కుదుఃఖనివృత్తిరూపమాన ఆత్మ ప్రాప్తియుమ్, సుఖైక తానమాన భగవత్ప్రాప్తియుమ్. తత్రాపినః (౪) “యోగినామమృతంస్థానం స్వాత్మసంతోషకారిణామ్” “తదస్యత్రివిధ పిదుఃఖజాతస్య” ఇత్యారభ్య (౫) “నిరస్తాతి శయాన్లద సుఖభావైక లక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిరేకాన్తాత్మనికీమతా” ఇత్యాది.

(తదుపాయగతీః) భోగ మోక్షజ్ఞుడైయ సాధనభేదజ్ఞై. నిత్య నైమిత్తిక కామ్యకిర్మానుస్థానం భోగస్య. సాక్షానుస్థిత కిర్మసాధ్యజ్ఞా నయోగాది ఆత్మప్రాప్తే. జ్ఞానకిర్మానుగృహీతభక్తిః ప్రపత్తిశ్చ భగవత్ప్రాప్తే. (ఉదారః) సంసారికళీపక్కల్ అగ్నిత్వమాతల్, ప్రయోజనమాతల్ నిసైయాతే, ఇవర్కకళనర్థపరిహారమే ప్రయోజన మాక వ్రపకరిత్తల్లతు నిఱ్ఱమాన్త మేఘమ్బాలే ఉపకరిత్తవన్. (సన్దర్శయన్) సంశయవిపర్యయ రహితమాక ప్రత్యక్షిప్పియా నిష్ఠుకొణ్ణు. (నిరమిమిత) (౬) “అన్తాతిమేలిట్టటివి త్తేనాత్త పారుతై”

(౧) వి-పు-౧-౨-౧౦. (౨) వి-పు-౧-౨-౧౨. (౩) వి-పు-౨-౭-౨౯.
(౪) వి-పు-౧-౬-౩౫. (౫) వి-పు-౬-౫-౫౯. (౬) ౪-తిరువ.౧.

శ్లో:--మాతాపితాయువతయ స్తనయావిభూతి

స్వర్వంయ దేవనియ మేనమదన్వయానామ్ ।

ఆద్యస్యనికులపతేర్వకుళాభిరామం

శ్రీమత్తత్త్వ ధీయుగళంప్రణమామిమూర్ధ్నా ॥ (౫)

ఎన్నిఱపడియే దురవగాహమాన వేదార్థతై అల్పగ్రంథతాలే పణ్ణినానై. (పురాణరత్నమ్) పురాణమావతు - (౧) “స్వశ్చప్రతిస్వశ్చ” ఇత్యా రభ్య “పురాణం పశ్చలక్షణమ్” ఎన్నిఱపడియే పశ్చలక్షణోపేతమాన గ్రంథజాతమ్. “పురావినవమ్-పురాణమ్” ఎన్నమామ్. అతావతు- స్వరసతై ఎన్ఱుమొక్క ఒరువరాలక్కినొణ్ణాతిరుక్కై. (రత్నమ్) అ ర్థప్రకాశకమాయమ్ సుగ్రహమాయమ్ ఆ ప ద్రక్షమామ్యు మిరుక్కై; ఇన్ద్రపురాణతై అధికరిత్తవన్ కాక్కియై లోకమడగ్గవిఱు మ్మడియాయరుక్కై.

(మునివరాయ) తనక్కువరణ్గొడుత్త వసిన్ద్రులస్త్రావిడికిళుక్కు ముదితాముదిత ప్రముదితనాయలత్తాలే అవర్కళి పడియైయుడైయ వనెన్నుతల్. (౨) “మునినాంవరణీయాయ” ఎన్నిఱపడియే అవర్కళు క్కాదరణీయనెన్నుతల్. (పరాశరాయ) పరరాకితార్ - బాహ్యకు దృష్టికి. అవర్కళై ప్రమాణశరణ్ణాలేహింసిత్తు, వైదికమర్యా దైయై స్థాపిత్తవనెన్నుతల్. ఇన్దియజయత్తాలే రజస్తమస్సుక్తళైజయి త్తిరుక్కుమెన్నుతల్. [యః-ఉదారః చిదచిదీశ్వరతత్వభావ భోగాప వర్గ తదుపాయగతి తత్వేన సందర్శయన్, పురాణరత్నం నిరమిమిత, మునివరాయ తస్మైపరాశరాయనమః].

వాఙ్:--(మాతేతి) ఇన్ద్రజ్ఞానమ్ అధికృతాధికారమాయ్భోకామే సర్వాధికారమమ్మడి ద్రామిడమాన బ్రహ్మసంహితైయై (౩) “మయ

ర్వఱమతినలమరుళినన్” ఎన్ఱిఱభక్తియాలే వానితమాక్కి (౧)
 “మరఱఱుమిరఱ్ఱుమ్వకై” ఎన్ఱిఱతమ్మడైయ ఆకర్నకమాన ఊరచ్చాన్ఱిలే.
 అనుళిచ్చెయ్తై యాలుమ్, పెరియముతలియారుక్కు-ఇన్ఱజ్ఱానత్తుక్కు ఉ
 పాదానమ్ ఆఱ్ఱ్ఱార్ తిరువడికళిల్ సమ్మన్దమాకై యాలుమ్, ఇవర్ తిరువ
 డికళిలే విఱ్ఱుకిఱార్. (౨) “ఎత్తిఱమ్” ఎన్ఱమ్ (౩) “నెయ్యుణ్ వార్ తై
 యుళన్ఱై కోల్ కొళ్ళ” ఎన్ఱమ్, (౪) “ఎల్లామ్ కణ్ణన్” ఎన్ఱమ్,
 పెరియముతలియారై యుమ్, శ్రీపరాశరభగవానై యుమ్మోలే ఇవ
 రుమ్ కృష్ణగుణ విద్యరాయరుక్కుమ్మడియైనినై త్తుఆఱ్ఱ్ఱార్ తిరువడిక
 లిలే శరణమ్ పుకుకిఱార్.

(మాతా) ఉత్పత్తిక్కుమున్నేవరమ్ కిడన్ఱు వెఱుకై క్కువరున్ఱి
 పత్తుమానమ్ గర్భధారణమ్పణ్ణి, ప్రసవవేదనైయై అనుభవిత్తు అశుద్ధి
 క్కళై యుమ్మతియూతేబాల్యదనైయిలాదరిత్తునశర్ త్తు, పక్వనానాలుమ్
 ఇనన్ పరుషభాషణమ్పణ్ణి ప్పొఱుత్తు, అకలవికై యాతే అవన్ ప్రియత్తై
 యేవేడ్డియరుక్కుమ్ తాడైపోలే ఉపకారకనాయరుక్కు. (పితా) అవ
 శుమ్పాత్రమాత్రమెన్నుమ్మడి ఉత్పాదకనాయ్, ఎన్ఱు మొక్కహితపర
 నానపితా పణ్ణుమపకారత్తై ప్పణ్ణుమవరెన్ఱ. (౫) “గరియాన్ బ్రహ్మదఱి
 పితా” ఎన్నక్కడవతితే. (యువతయఱి) † ఇరువరై యుమ్ మఱన్ఱు
 విరుమ్బుమ్ యువతికళై పోలే నెఱ్ఱుక్కినియరాయరుక్కు. (తనయాఱి)
 అవర్ కళుడైయ యాననత్తైయభియ మాటిప్పేర్ వరాయ్, బాల్య
 త్తిల్ సుఖకరరాయ్ పక్వదనైయిలే రత్నకరాయ్, ఆముష్మికత్తిలే
 నిరయనిస్తారకరాన పుత్రర్ కళి పణ్ణుమకారత్తై ప్పణ్ణుమవరెన్ఱ. (విభూ
 తిఱి) విభవమిల్లాతపోతు ఇన్ఱైయెల్లా మనత్సమమా యరుక్కుయాలే

(౧) తి-వాయ్-౬-౫-౯.

(౨) తి-వాయ్-౧-౩-౧

(౩) తి-వాయ్-౫-౧౦-౩.

(౪) తి-వాయ్-౬-౭-౧.

(౫)

† (పా) ఇవర్ కళైత్తుత్తు

ఇహా నై నన్తాక్కుమ్ ఐశ్వర్యమోహే ఉద్దేశ్యరాయరుక్కుమవర్.

(సర్వమ్) అనుక్తిమానసర్వభోగజ్ఞభూమాయురైక్. అతావతః మోక్షోపాయముమ్ ముక్తిప్రాప్యముమాయురైక్. (యదేవ) అవధారణాత్తాలే (౧) “శేలేయకణ్ణీయమమ్” ఎన్దిరుక్కుమ్ ఆధ్వారనినై హృదీయ వేతిన్ది క్కేయిరుక్కై. (నియమేన) నిత్యేన; ఎన్దు మొక్క అవరుక్కు ప్రియమెన్దు పోరుమతోధీయ ప్రామాదికమాకిపుమ్ పుణమ్మ పోకిక్కడవత్తి క్కే యిరుక్కై. (మదన్వయానామ్) “విద్యయా జన్మనావా” ఎన్ది ఉభయసన్తాన జాతర్ కుమ్.

(ఆద్యస్య) వైష్ణవసన్తానత్తుక్కు ప్రథమాచార్యరాయరుక్కై. (నకికులపతేకి) స్త్రీక్కు భర్తృకులమోహే గోత్రముషికభుమ్ అవరేయై. (నకుళాభరామమ్) తిరుమకిథ్ మాతైయలే అలజ్కృతమా యిరున్దుశ్శతై. మకిథులజ్కారమాన తిరువడికిళి. ఇత్తాల్ తిరువడికిళిల్ పరిమళత్తాలేవన్ద భోగ్యతైయై చ్చుల్లకితతు. తిరుత్తుథాయాలే అలజ్కృతమాన భగవచ్చరణారవిన్దజ్జై వ్యావర్దికి-తతు. (౨) “నల్లడి మేలణి నాటుతురాయ్” ఎన్నక్కడతివతే.

(శ్రీమత్) వైష్ణవశ్రీయోడే నిత్యసంయుక్తమాయురైక్. (౩) “అన్తరిక్షగతశ్రీమాన్” (౪) “సతునాగవరశ్రీమాన్” (౫) “లక్ష్మణో లక్ష్మీసంపన్నః” ఎన్దు భగవత్ప్రత్యాసత్తియై ఐశ్వర్యమాక చ్చుల్ల క్కడవతితే. ఎన్నడైయ నమ్మత్తుక్కడియాన వైశ్వర్యతైయడైయ రెన్నమామ్. (తదప్రస్థియుగళమ్) అతు వెన్నమ త్తనై యుధీయ పేకి మడిక్కవొణ్ణాతెన్దై. (యుగళమ్) శేర్ త్తియాల్ వన్ద న్దుకై యడై త్తాయిరుక్కై. (ప్రణమామిమూర్ధ్నా) ఆధ్వారుడైయ తిరువడికత్తై

(౧) తి-వాయ్-౫-౧-౮. (౨) తి-వాన్-౪-౨-౨. (౩) రా-య-౧-౬-౧౭.

(౪) వి-౪-

(౫) రా-బా-౧౮-౨౯.

† పడికత్తై

శ్లో:—యన్మూర్ధ్ని మే శ్రుతిశిరస్సచభాతియస్మి

న్నన్ననోరథపథస్సకలస్స మేతి ।

స్తోమ్యామిసః కులధనం కులదైవతంత

త్వాదారవిన్దమరవిన్దవిలోచనస్య ॥

(౬)

నిన్నై త్రవాతో “నమః” ఎన్ఱు నిఱ్ఱమాట్టాతే అవర్ తిరువడికళితే తలై శేర్ క్కిఱార్. కీర్తడపకారకరై ఆశ్రయి త్తవిత్రాల్, శెయ్ తతు, ముముక్షువుక్కు ఉపకారకరే శేషిత్వస్రతిపత్తిక్కు విషయభూతరుమ్ స్తుత్యరుమెన్నుమిడమ్, శొల్లిల్లై న్నాయత్తు.

ఒరువరుక్కు శేషిశిరువరామ్పడి ఎఱ్ఱనేయెన్నిల్, క్రితుశేష త్వమ్ భాగత్తుక్కుమ్ పురోడాశత్తుక్కు ముణ్డానాప్పోలే ఈశ్వరన్ ప్రధానశేషియాయ్, భాగవతర్ కళ ద్వారశేషికళామిడత్తిల్ విరోధ మిల్లె. అథవా, ఈశ్వరన్ నిరుపాధికశేషియాయ్, తత్సమ్మస్థమడియాక పెన్దతాకై యాలే భాగవతశేషత్వమ్ సోపాధికమెన్నుమామ్. తమక్కుళై త్రారమ్మహేతువాన జ్ఞానభక్త్యాదికళో వితామ హో పాత్తధన మేనైక్కాక. ముతల్ మూన్ఱుశ్లోకత్తాలే పెరియముతలియారుడై యజ్ఞాన భక్త్యాదిశినిాధిక్యమ్ శొన్నార్. నాలామ్ శ్లోకత్తాలే ఇన్ద్రమ్ త్రైవిద్య వృద్ధానుమతమెన్ఱార్; అజ్ఞామ్ శ్లోకత్తాలే ఇనర్ క్కు ఇన్దజ్ఞానమ్ ఆఱ్వారా లేవన్దతెన్ఱిఱార్. [మడన్వయానాం యదేవనియమేనమాతాపితాయవ తయస్తనయావిభూతిస్సర్వమ్, ఆద్యస్యసః కులపతేర్వ కుళాభిరామం శ్రీమత్తదప్రీయగళంమూర్ధ్నా ప్రణమామి] (౫)

వ్యా:—(యన్మూర్ధ్ని ఇతి)(౧) “అతియాతనవటివి త్తవత్తా నీ శె య్ తన” ఎన్ఱు ఉపకారకరిల్ ప్రథమనాకై యాలుమ్, (౨) “వై కున్ద

నాకప్పకథ” ఎన్నిటపడియే ఇనరుడై యస్తుతి, ఈశ్వరనుక్తు అభిమత మాయిరుక్తైయాలుమ్, ఇతుతాన్ ఆచార్యౌకిభుక్తు ప్రియకరమా కై యాలుమ్, స్తోత్రత్తిల్ మేలోళొల్లప్పుకకిళ ఉపాయోపేయజ్జలై సజ్జహిత్తుక్కుణ్ణు ఉపక్రిమి త్తపడియే భగవత్స్తోత్రత్తిలే ఇధికితార్.

(మేమూర్ధ్వియద్భాతి) తమ్ముడై య శనభనివేశాతిశయత్తై యుమ్, సాన్దర్యశీలాదికళితోద్ధీరు అత్తాల్ వన్ద శేషత్వత్తైయుమ్, అన్దకారత్తిల్ దీపమ్బాలే తమ్ముడై య తిరుముడియలేవన్దపిన్బు తిరువడి కిళో మికవుమ్ విరజ్జనపడియైయుమ్ శొల్లుకిటతు. ఇత్తాల్ అననుడై య ఉపాయభావత్తుక్కే కాన్దరూన సాశీల్యాదికలైయుమ్, ఇత్తలైయిల్ విషయీకారమ్ తన్ పేతాకనినై త్తిరుమ్మెత్తుమ్ శొల్లుకిటతు. (౧) “తలైక్కణియాయ్” ఎన్దు శేషభూతర్ ప్రాప్తిక్కుమత్తైప్పేద్దే శేనెన్ది తార్. శేషియాకై యాలే సర్వవిషయజ్జళిలుమ్ అవనిరుక్తమ్బడి ఇతు. ఇవరోతద్జ్జరాకై యాలే అత్తైప్పే శుకితార్.

(శ్రుతితిరస్సుచభాతి) వేదాన్తజ్జళిలుమ్ విశ్వానిన్దతు. ఇత్తాల్ ప్రాప్యత్వముమ్, సర్వాధికత్వముమ్, సర్వమజ్జళకరత్వముమ్, అతి దుర్లభత్వముమ్ శొల్లుకిటతు, చకారత్తాలే వేదాన్తజ్జళిలుమ్, తమ్ తలైయిలు మొక్కత్తిరువడికలై తరమిడాతే వై త్తపడియాలేతమ్పక్కల్ అవనుక్కుణ్ణానవాదరాతిశయమ్ శొల్లుకిటతు. చశబ్దమ్ అవధారణత్తి లేయామ్. తమ్ముడై య తలైయిలే అన్వయి త్తపిన్బుసాలభ్యమే తిరు వడికళుక్కు స్వరూపమెన్ద తాకలమామ్. (౨) “తిరుప్పావ్విడలే యెన్ తలైయే” ఎన్నుమాపోలే. (యస్మిన్మనోరథపథస్సకలస్సమేతి) (౩) “పితౄత్వంమాతౄత్వమ్” ఇత్యాదికళాన ఎన్నుడై య ఐహికాముష్మిక సకలమనోరథజ్జళుమ్ అధికియ తాక యాతోన్దైలే శేరుకిటతు.

(౧) తి-వా-౯-౨-౨. (౨) తి-వా-౧౦-౭-౨. (౩)

† (పా) నిహితాయ

శ్లో:—(తత్త్వేనయస్యమహిమాన్ధ్రానశిక రాణు

శ్శక్యోనమాతుమశిశర్వపితామహాద్యైః ।

కర్తుంతదీయమహిమస్తుతిముద్యతాయ

మహ్యంనమోస్తుకనగోనిరపత్రపాయ ॥

(౭)

(స్తోహ్యమి) ఇష్టడిప్రాప్తముమాయ్ విలక్షణముమాయ్, ఉపకారకముమాన తిరువడికిళిలే వాచికమాన వడిమైయైచ్చెయ్కితేన్. (నశికులధనమ్) ధనమావతు - ఆపద్రక్షకముమాయ్, నిత్యభోగము మాయిరుక్కుమతు. కులధన మెంతైయాలే - అయత్నసిద్ధముమాయ్, స్వతః ప్రాప్తముమాయిరుక్కై. (కులదైవతమ్) ఇద్దనత్తై త్తరుమ తాయ్, ఆశ్రయణీయమా యిరుక్కుమతు. ఇత్తాల్ స్తోత్ర ప్రతిపాద్య మాన ప్రాప్యత్వప్రాపకత్వజ్జళై చ్చొల్లుకిఱతు. (తత్త్వాదారవిన్దమ్) ఉక్తస్వభావమాన తిరువడిత్తామరైకిళై. (అరవిన్దవిలోచనస్య) (౧) “జితస్తే పుణ్డరికాక్ష” ఎన్దు రుచినకిముమాయ్, (౨) “తన్ పాల్ పణిన్దెన్బాల్ ఎమ్మిరానతడజ్జళల్” ఎన్దు వత్సలముమాయ్, (౩) “తామరైక్కణ్ణనై విణ్ణోర్పరపుమ్ తలైమకనై” ఎన్దు సూరిభోగ్య ముమానతిరుక్కుణ్ణలై యుడైయవనుడైయ. ఇత్తాల్ ఇవరుడైయ ఉ ద్యోగత్తైక్కణ్ణ ప్రీతి తిరుక్కుణ్ణిలే తోర్మిరుకిఱవడియైచ్చొల్లుకిఱతె న్నుతల్. ఇవరుద్యోగత్తైక్కణ్ణ ప్రీతనాయ్ క్కుళిరనోక్కినవడియై చ్చొల్లుకిఱతెన్దుతల్.

[యన్మూర్తిమేళుతిశిరస్సుచభాతియస్మిన్నస్మన్న నోరభపథ స్సకలస్సమేతి. నశికులధనం కులదైవతమర విన్దవిలోచనస్య తత్త్వాదారవిన్దం స్తోహ్యమి] (౮)

వాగ్;—(తత్త్వేనేతి) విధిశివసనకాదికల్ కరైప్పల్మిలేనిన్దు

అమృతస్థితివిషయతై పరిచ్ఛేదిత్తు పృథక్పరిచ్ఛేదనానెష్టుతమైషేపిత్తు,
యుద్ధత్తిలే ఉద్యుత్తినానవజ్జనన్ (౧) “విసృజ్యసశరశ్చాపమ్” ఎష్టు
యుద్ధాన్నివృత్తనానావృత్తిలే స్తోత్రత్తిల్ నిష్టుమ్ నివృత్తరాకితార్.

(తత్వేన) ఈశ్వరనుడైయ స్వరూప రూపాదికళుశృపడియై.
(యస్య) (౨) “యథారత్నానిజలధేః” ఇత్యాదికళిలే అనన్తగుణనాక
ప్రసిద్ధనానవనుడైయ. (మహిమార్ణవశీకరాణాం) గుణార్ణవత్తినుడైయ
శీకరాణువానతు - తివలైయిల్ స్వర్ణవేద్యమాన అత్యల్పమానతు.
(మాతుంసశక్యం) మనస్సాల్ పరిచ్ఛేదిక్కువుమ్ శక్యమష్టు. ఆరాలేయె
న్నుమపేక్షైయిలే శొల్లకిటతు. (శర్వపితామహాద్యైః) (౩) “ఈ
శ్వరాష్టానమన్విచ్ఛేత్” ఎష్టు జ్ఞానాధికనాకవుమ్ సర్వసంహారావెష్టు
శొల్లకిటరుద్రనాలుమ్, అననై ఓతువి త్తవసుమాయ్, జగత్ప్రప్టావాన
బ్రహ్మవాలుమ్. ఆదిశబ్దత్తాలే బ్రహ్మభావనైయేయాన సనకాదికళై
యుమ్ సర్వార్కుమ్ హితానుశాసనమ్ వణ్ణకిటవేదక్షైయుమ్ నిన్తై
క్కిటతు. మేల్ “సదాస్తువన్తోవేదాః” ఎష్టుమ్, “విధిశివసనకాద్యైః”
ఎష్టుమ్ శొల్లకైయాలే (౪) “యంసదేవానమున యోనచాహంసచశ
ఙ్కరంజానన్తి” (౫) “యతోవాచోనివర్తన్తే” (౬) “తవాస్తరా
త్మామమచ” ఇత్యారభ్య “సగ్రాహ్యం కేనచిత్క్వచిత్” (౭) “చతు
ర్మఖాయుః” ఇత్యాది.

(తదీయమహిమ స్తుతిం కర్తుముద్యతాయ) అవనుడైయపెరు
మైయై ఉశ్వసశవుమ్ శొల్లి విడుకైయన్తిక్కి ఇల్లాతతుమ్ శొల్లి ఉద్యు
త్తనాకై. (మహ్యంసమోస్తు) ఇప్పడిప్పట్టస్వభావతైయైయనాకై
యాలే స్తుత్యవిషయతైవిట్టు ఎనక్కునమస్కారమ్. (కవయే) సర్వవర్ణ
నముఖరాయ్. (నిరపత్రపాయ) నిర్లజ్జనాయరుక్కిటవెనక్కు. నామ్

(౧) గీ-౧ (౨) వామనపు-౯౪. (౩) మాత్స్యపు-౬౭-౪౧.

(౪) (౫) తై-ఆ.

(౬) భార-మో- (౭) వారాహ-౭౩-

౨౪ పెరియవాళ్ళాన్ని శైలి యరుళిచ్చెయ్త, [౨-శ్లో]
 శ్లో:—యద్వాశ్రమావధియథామతివాప్యశక్తిః

స్తామ్యేవమేవఖలుతేపినదాస్తువస్తం ।

వేదాశ్చతుర్ముఖముఖాశ్చమహార్ణవాస్తం

కోమజ్జతోరణుకులాచలయోర్విశేషః ॥

(౨)

పుకఘ్రై ఇవనుక్కు నిఱక్కేడామెన్దు లజ్జియాతోట్టికై.

[యస్యమహిమార్ణవ శీకరాణి శర్వసి తామహద్యైరపి
 తజ్జ్వనమాతుంశక్యం. తదీయమహిమస్తుతిం కర్తుముద్యతాయ నిర
 పత్రపాయకవ యేమహ్యంనమోస్తు]

(౨)

అవ:—(యద్వేతి) (౧) “ఇషుక్షయాన్నివర్తస్తే” (౨) “కా
 ణమశవుమ్ శెల్లమ్ కీర్తియాయ్” ఎన్దు అశవుడైయారుమ్ తమ్
 తామ్ జ్ఞానశక్త్యాదికళశవుమ్ పుకఘ్ర్నార్కకళత్తనై. ఉమక్కు మవ్వ
 శవుపుకఘ్రైక్కు క్కుత్తెయిలై. (౩) “సాజిహ్వయాహరిస్తాతి”
 (౪) “వాయవనైయల్లతువాత్తొత్తాతు” వాయ్స్తుతిక్కవన్తో కణ్డతు.
 (౫) “స్తవ్యస్తనప్రియః” ఎన్గిఱపడియేస్తాత్రమ్ నమక్కు ప్రియ
 మన్తోవెన్దు, యుద్ధాన్నిపుత్తనాన వర్జననై (౬) “కరిష్యేవచనంతవ”
 ఎన్నప్పణ్ణినాప్పోలే ఈశ్వరన్ తానే మూట్ట సమాహితరాకితార్.

(యద్వా) పూర్వపక్షనిపుత్తిః. మున్దుయోగ్యనల్లవెన్దు విడ
 మర్థమన్గిఱిటార్. (యద్వా) అథవా. ఇల్లావిట్టాల్. (శ్రమావధియథా
 మతివా) ఇళై ప్పెల్లెయాకవాతల్, జ్ఞానమెల్లెయాకవాతలెన్నుతల్.
 జ్ఞానశక్త్యాదికళశవేస్తాత్రమ్వర్ణలావత్తెనై. (అశక్తోపిస్తామి) సర్వప్రకా
 రత్రాలుమ్ అశక్తనేయాకిలుమ్ స్తుతిక్కిఱేన్. (సదాస్తువన్తో వేదాశ్చ
 తుర్ముఖముఖాశ్చ ఏవమేవఖలుతేపి) త్యాజ్యోపాదేయగ్నళై ప్పిరిక్కై

(౧) (౨) తి-వాయ్-౫-౮-౪. (౩) క్షిప్రుధర్మమ్-౧.
 (౪) ౧-తిరువ-౧౧. (౫) సమస్తనామ. (౬) గీ-౧౮-౨౩.

క్కుమ్ త్యాజ్యమైచిట్టు ఉపాదేయత్వే అవగాహితైక్కుముషియాన
జ్ఞానశక్త్యాదికథాల్ అధికరాసవర్కభుమ్. (సదాస్తునస్తో వేదాః) సర్వ
కాలస్తుతి సంయోగజ్ఞైయుజ్ఞైత్తాన వేదజ్ఞభుమ్. (చతుర్ముఖముఖాశ్చ)
ద్విపరార్థకాలావధికరాన బ్రహ్మపదాదికభుమ్. అధికారావసానత్త
శ్రమమ్ స్తుతిక్రిత సనకాదికభుమ్. (ఏవమేవఖలు) ఇవ్యశవేయితే.
జ్ఞానశక్తికళవేయితే. (౧) “యతోవాచోనివర్తతే అప్రాప్యమన
సానమా” (౨) “యన్నాయం భగవాన్స్పృహ్య బానాతిపురుషోజ్ఞ
మమ్” (౩) “మామలరాన్ నార్శజ్ఞైయాన్ వల్లరేయల్లకేవా
భ్యత్తు” (౪) “పేశువారెవ్యశపు పేశువరవ్యశవే” (౫) “వల్లతోర్వ
ణ్ణమ్” (౬) “నగ్రాహ్యః కేన చిత్క్వచిత్”.

ఇజ్జనేయాకిల్ ఉమక్కుమవర్కభుక్కుమ్ వాశియుజ్ఞైయెన్ను ;
వేదజ్ఞభుక్కుమ్ చతుర్ముఖాదికభుక్కుమ్ నెనువాశియుజ్ఞైయిరుక్క
అవస్తై ఉళ్ళపడియే పేశమాట్టామైయిలేసామ్యముజ్ఞానాహ్సలే ఎన
క్కుమవర్కభుక్కుమ్ వాశియుజ్ఞానాలుమ్ ఉళ్ళపడి పేశమాట్టామై
యిల్ వాశియిలై. ఎతుపోలేయెన్నిల్ ; (మహార్జనా నర్తజ్ఞ తోరణ
కులాచలయోః కోవిశేషః) అణమహీధరజ్ఞభుక్కుమ్ నెనువాశియుజ్ఞా
నాలుమ్, పెరుజ్ఞడలిలే పుక్కుబుద్ధుమశవిల్ విశేష మి తై యి తే.
అతుపోలేయితే. (౮)

అనః—(కిశ్చేతి) బ్రహ్మాదికళిత్యాట్టిలెనక్కు స్తోత్రత్తిలే ఇశ్చీ
కైక్కు అధికహేతువుణ్ణైన్తార్. అతానతు పరక్కప్పకథ్తై. ఈశ్వ
రనిగ్రహహేతువిన్తి క్కే స్తుతికృతమానశశ్రమమ్ అనుగ్రహహేతు
వామ్యడి శీలవానాకైయాలే మనబుద్ధియాన వెనక్కుమ్ అన్దశ్రమమ్
సులభమాకైయాలే అవర్కకళిత్యాట్టిల్ నాన్స్తోత్రాధికారియెన్తార్.

(౧) లై-ఆ-

(౨)

(౩) ౪-తిరువ-౧౦

(౪) ౩-తిరువ-౨౧

(౫) ౬-వామ్-౩-౮-౧౦

(౬) భార-కాన్తి

శ్లో;—కిచ్చైచ్చుశ క్త్యతిశయేన నతేనుకమ్మ్యో

స్తోతాపితు స్తుతికృతేనపరిశ్రమేణ ।

తత్రశ్రమస్తు సులభోమమనుస్తబుద్ధేః

ఇత్యుద్యమోఽయముచితోమనుచాఽబ్జనేత్ర ॥ (౯)

వ్యా;—(కిచ్చ) కీర్తించున్న సామ్యమొట్టియ స్తోత్రత్తిలే అ
వర్కళితాట్టిల్ ఎనక్కధికారముజ్జేన్దు ఒరు హేతువుజ్జేన్దుతార్.
(ఏవస్తోతా) భగవదాభిముఖ్యత్తాలే సుసారికళితాట్టిల్ వ్యావృత్త
నాయ్, వాయ్పడై త్తప్రయోజనమితువెప్పు భగవత్తోస్త్రత్తిలే
ఇత్తిన్దవివన్. (శక్త్యతిశయేన తేనుకమ్మ్యో) నమ్మైపురక్కస్తోత్రమ్పణ్ణ
మికవుమ్ శక్తనెట్టు ఉనక్కు అనుగ్రాహ్యనాకితానల్లన్. (తే) (౧)
“యతోవాచోనివరస్తే” (౨) “తద్వీప్రాసోవివస్యవః” ఎట్టుమ్,
వేదజ్ఞభుమ్ నిత్యసూరికభుమ్పుకత్తిన్దు ఎల్లైకాణమాట్టాత మహిమైయై
యైయైపురక్కు పురక్కస్తోత్రమ్మణ్ణకై తేబ్బమన్దైయెన్నుతల్. సు
సారికల్ ఆభిముఖ్యమ్పణ్ణకై తేట్టమాన శీలవానాకై యాలే ఇవన్దు
ణ్ణమ్స్తోత్రమ్ మికైయార వునక్కెన్నుతల్. (అపితు) మత్తోనైప్పడి
యెన్నుతల్. పిన్నైయెజ్జనేయెట్టు సానునయప్రశ్నమాతల్. (స్తుతి
కృతేన పరిశ్రమేణ) ఉన్నైస్తుతిక్కైయిలే అత్యాదరజ్జెప్పణ్ణి అతుక్కి
డానశక్తియిల్లామైయాలే, పుకర్తువుమ్మాట్టాతే † కవిపాడవుమ్మా
ట్టాతేపడుమిత్తై ప్పాలేయితే నీ ఇరభువతు.

(తత్ర) అర్థమిప్పడియాయ్ నిన్దవిడత్తిలే. (శ్రమస్తుసులభో
మమ) ఎనక్కు విశేషిత్తతు, శ్రమమానతు కుజైవళపుణ్ణ. (తు)
ఎట్టు అవధారణమాయ్, ఎనక్కేకుజైవత్త శ్రమముళ్ళుతెన్దుమామ్.

(మన్దబుద్ధేః) ఎన్ఱు శ్రమహేతువైచ్చొల్లుకిటతు. అల్పబుద్ధియైనై.
 (ఇతి) ఇప్పడియెన్నుతత్. అకైయాలేయెన్ఱుహేతువాకచ్చొల్లుతత్ ;
 (అయముద్యమః) “స్తామ్యామి” ఎన్ఱుకొణ్ణుజ్ఞాన ఇన్ద్రద్యోగమ్.
 (ఉదితోమమచ) చశబ్దమ్ అవధారణమాయ్, ఎనక్కే ఉచితమెన్ను
 తత్; సముచ్చయమాయ్ ఎనక్కుమ్ సముచితమెన్ఱు కీర్త్యోకత్తోడే
 కూట్టుతత్. (అబ్జనేత్ర) (౧) “అవలోకనవాసేన భూయోమామ్”
 ఎన్ఱుమ్, (౨) “ఉన్తామరైక్కణ్ణళాల్ నోక్కాయ్” ఎన్ఱుమ్, శొల్లుకిట
 పడియే అవిఘ్ననస్తోత్రమ్ తలైక్కట్టుమ్మడి అమ్మకయతిరు క్కణ్ణళాలే
 నోక్కి యరుళవేణుమెన్నుతత్. స్తోత్రత్తిలే నిలైనిన్ఱార్ పడియైక్కణ్ణు.
 (౩) “శెన్దామరైక్కణ్ణోడు మఱప్పఱవెన్ను శ్చేమన్ని నాన్” ఎన్ఱిట
 పడియే ప్రీతియాలేతిరుక్కణ్ణళ్ కుళిర్ న్దపడియైచ్చొల్లుతత్. (౯)

అనః—(నావేక్ష సేఇతి) ఇప్పడిస్తోత్రాక్షేపసమాధాన తైప్పణ్ణి
 శుశ్వురన్ఱయై శరణ్యతైక్కుఱుప్పన భగవత్పరత్వతై మేలఱ్ఱు జ్ఞోక
 త్తాలే అరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఇతిత్ ముతత్ శ్లోకత్తాలే సద్భ్రహ్మి
 సామాన్యనాచిశబ్దశాలే జగత్కారణతయా ప్రతిపాదిక్కప్పడుకి
 తాన్ శ్రీమన్నారాయణనే యెన్ఱు గతినామాన్యన్యాయత్తాలే కారణ
 వాక్యవిషయమానభగవత్పరత్వతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్. స్తోత్రమృణ్ణు
 పక్రమితైవాతే వాత్సల్యజన్యమాన విశేషకటాక్షు తైప్పణ్ణినాయెన్ఱిట
 వితు - ప్రళయకాలత్తిలే అచిత్కల్పరాన చేతనరై *జయమానమనా
 వాయ్ కొణ్ణువిశేషకటాక్షు తైప్పణ్ణిడైడ్డాక్కి, ఉన్ఱానజన్తుక్కుళుడైయ
 (ప్రవృత్తినివృత్తిహేతుభూతనాయ్, ఉపకారకనానవునక్కున్మప్తమాన
 జన్తుక్కుళో ఆభిముఖ్యమృణ్ణ ముకమ్ + కొడుత్రాయెన్ఱిటవితు ఆశ్చర్య
 మోవెన్ఱితార్.

శ్లో;—నావేక్షసేయదితతో భవనాశ్రయాని

నాలమ్మభోభవితుమేవ కుతః ప్రవృత్తిః ।

ఏవంనిసర్గసుహృది త్వయిసర్వజన్తోః

న్వామిన్నచిత్రమిద మాశ్రితవత్సలత్వమ్ ॥

౧౦॥

వ్యా;—(నావేక్షసేయది) (౧) “తదేక్షతబహుస్యాం ప్రజాయే యేతి” ఎన్ను అచిత్కల్పరానచేతనరై కటాక్షీ త్తిలైయాకిత్. అనాది కాలమ్కణ్ణిప్పొద్దవపరాధజ్జళై ప్పారాతే అవత్తీనుడైయదగ్గతియైయే పార్తు కృపాపరతన్త్రినాయితే ఇప్పొతుమ్ కటాక్షీత్తు. అల్లతు ఉన్దై “కటాక్షీ త్తిలైయే” ఎన్నారితైయే. (తతః) “బహుస్యామ్” ఎన్నిసనజ్కల్పత్తుక్కు ప్పిన్ను భవనసృష్టిక్కుమున్నుణ్ణానదూరత్తై చ్చిల్లకిటు. (అమూనిభవనానిభవితుమేవ నాలమ్) భోగమోక్షజ్జళై సాధిత్తుక్కుళ్ళుకైక్కు ఏకాంతమాన చతురశ్చ భవనజ్గళానవిన్దై ఉణ్ణాక వేమాట్టాతు. న్యౌరేకనిర్దేశమ్ - అర్థస్థైర్యత్తుక్కాక. (౨) “కోహ్యే వాన్యాశ్కఃప్రాణ్యాత్” (౩) “సతదస్తినినాయ తస్యిన్నయాభూతజ్ఞు రాచరమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (కుతఃప్రవృత్తిః) ఉన్ సజ్కల్పమొట్టే య ఉణ్ణాకవేమాట్టాతవిన్దై స్రవర్తిప్పతెత్తాలే. సకలోత్పత్తియుమ్ ప్రసృత్తియుమ్ ఉన్నుడైయ బరుకటాక్ష ఫలవన్తోవెన్దై. (ప్రభో) జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన వైశ్వర్యజై యుడైయవనే !.

(సర్వజన్తోకేవంనిసర్గసుహృదిత్వయి) నిత్యవిభూతియుణ్ణాయి రుక్కఇవత్తై య్మిక్కైయాలే (౪) “సపకాశీనరమేత” ఎన్నుమ్మడి తనిమైప్పట్టాయాయ్, బ్రహ్మరుద్రాదిస్థావరాంతమాన జన్మజాతత్తుక్కు కరణకళేబరజ్జళైక్కుడుత్తుఉన్కుత్తై తీర్న్దాయెన్నుమ్మడి అకారణసుహృ

శ్లోః—స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వం

నారాయణత్వయి నమృష్యతి వై దికఃకః ।

బ్రహ్మ శివశ్చతమఖః పరమస్వరాడి

త్యేకేపియస్యమహిమాన్య వవిప్రుష స్తే ॥

(౧౧)

త్రాసపున్పక్కులిలే. (స్వామిన్) ఇవత్ స్తైయుణ్ణాక్కుకిఱవితు ఉచ్చేతాక ప్లేజిత్తులు ఇవత్ హోమణ్ణాన కుడల్ తుడక్కితే. (౧) “స్వముద్దిశ్య ఉపాదత్తే” ఎన్దితే అభియుక్తర్ వాక్తైయుమ్. స్వవ్యతిరిక్తనకిలచేతనా చేతనజ్గళుమ్ ఉనక్కులనన్యార్హ శేషమామ్మడిస్వామిత్వతైయుడైయవనే!

(ఇదమాశ్రితవత్సలత్వం నచిత్రమ్) సకలవాఙ్మనసానోచరమాన భగవద్విషయస్తోత్రత్తున్దు యోగ్యనామ్మడి ఎన్నక్కలుణ్ణాన వాత్సల్యమ్ ఉనక్కు ఆశ్చర్యమో?; (౨) “కిమత్రచిత్రమ్” ఇత్యాది;

ఇత్తాల్-జగత్కారణత్వజ్ఞాతే సర్వోత్కృష్టనెన్దుమ్ (౩) “కారణస్తుధ్యేయః” ఎన్దు సర్వసమాశ్రయణీయనెన్దుమ్. (౪) “ఏష హ్యేవానందయాతి” ఎన్దుప్రాప్యనెన్దుమ్, సృష్ట్యాదికలైత్తచ్చేతాక పుణ్ణైకైయాలే సర్వస్వామియెన్దుమ్, తామ్ స్తోత్రత్తిలే మూఘమ్మడి ముకమ్ కాట్టైకైయాలే ఆశ్రితవత్సలనెన్దుమ్ శొల్లిత్ హాయిత్తులు. (౧౦)

అవః—(స్వాభావికేతి) కీర్తీగతిసామాన్యన్యాయత్తాలే, నారాయణనే సర్వస్సాత్పరనెన్దుతు. ఇతిల్ విశేషవాచియాన శివశమ్భాద్విది శబ్దజ్గళాలుమ్ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకితాన్ నారాయణనేయెన్దు సర్వవేదాన్తన్యాయానరూపమాయలనన్యపరమాన నారాయణానువాక సిద్ధమాన భగవత్పరత్వతై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

వ్యాః—(స్వాభావికానవధికాతిశయేశితృత్వమ్) ఇత్తాల్ పరత్వలక్షణమ్ శొల్లుకిఱతు. స్వాభావికశబ్దత్తాల్ కర్కోపాధికమాయ అత్తాలే

అనిత్యమాయ్ దుఃఖమిత్రమానబహ్నుదికలై శ్వర్నతై వ్యావర్తిక్కి-
ఱతు. అనవధికాతిశయశబ్దతాలై నిత్యరైయుమ్ ముక్తరైయుమ్
వ్యావర్తిక్కిఱతు; (౧) “సస్వరాడ్భవతి” ఎన్దుమ్. (౨) “సత్యకామ
స్సత్యసజ్జల్పః” ఎన్దుమ్ నిత్యముక్తవిషయమాన వై శ్వర్నజ్జళుమ్
భగవదాయత్తమాయ్ సావధికజ్జళుమాయరుక్తాయాలే. ఈశితృత్వ
మైన్దిఱ వసాధారణ స్వరూపనిర్దేశతాలై “నిర్విశేషచిన్తాత్రంవస్తు”
ఎన్దిఱ బాధగధికశానవేదాన్దికలై వ్యావర్తిక్కిఱతు.

(నారాయణ) సద్బ్రహ్మహ్మదిసామాన్యవాచిత్యజ్జలైయుమ్
విశేషవాచియాన శివశమ్భావదిశబ్దజ్జలైయుమ్ నారాయణస్వక్కులిలే
వ్యవస్థాపిక్కిఱ నారాయణానువాకమ్ - శొల్లుకిఱివివర్ణణిల్ ప్రమాణ
మెన్దు ప్రత్యభిజ్ఞేపణ్ణప్పడుకిఱతు. (త్వయి) సర్వవేదాన్తజ్జళిలుమ్
సర్వాధికనాక ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకిఱవనాయ్ ఇన్వాత్తాపుక్కు వకుత్త
వనాన ఉన్బక్కులిలే. (నమ్రస్యతి) ఉక్తమానవీశ్వరత్వతై ప్పాతాతే
యైఱికిఱవన్. (నైదికఃకః) కింజేపే; అబ్రాహ్మణఇత్యర్థః. (3)
“యోవిష్ణుంసతతంద్వేష్టి” (౪) “విష్ణుభక్తివిహీనోయ స్సర్వ
తాస్త్రిధవేద్యపిబ్రాహ్మణ్యంతస్యభవే తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతామ్”
ఇత్యాది.

(౧) “హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే” “భూతస్యజాతఃపతిరేక
ఆసీత్” (౨) “సకిన్ద్రస్త్వదుత్తరః” (౩) “ఏకఏవరుద్రోనద్వితీయా
యతస్థే” ఇత్యాదికళిలే బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కు సర్వేశ్వరత్వమ్ శొల్లా
నిఱు, శివశమ్భావదిశబ్దజ్జళో నారాయణనై ప్రతిపాదిక్కిఱతెన్ను
మిప్పిమాణజ్జళశివో అపర్యవసితవన్ నైదికనల్లనెన్దు జేపిత్తపడి

శ్లో;—కశ్శ్రీశ్శ్రియః పరమసత్వసమాశ్రయః;

కఃపుణ్యరీకనయనః పురుషోత్తమః ।

కస్యాఽయుతాయుతశః కకలాంశకాఽంశే

విశ్వం విచిత్రచిదచిత్ప్రవిభాగవృత్తమ్ ॥ (౧౨)

యెజ్జనేయెన్నిల్, “సబ్రహ్మశివస్సేన్ద్రః” ఇత్యాదికలిలే పరిహరితైస్సెనితతు ఉత్తరార్థమ్. (బ్రహ్మశివఇత్యాది) బ్రహ్మరుద్రకళోడే సమ్మృతిపన్నతేతజ్జనాన ఇన్ద్రనైయుమ్, పారతన్యమే స్వరూపమాన నిత్యము క్తరైయుమ్ సమభివ్యాహరిక్తైయాలే అవర్కళుడై యవనీశ్వరత్వమ్ సమ్మృతిపన్నమ్.

(ఏతేషి) లోక త్తిలేశ్వరతమాప్రసిద్ధరానఇవర్కళుమ్ఇవర్క్కు శేషభూతరాక సమ్మృతిపన్నరానివివర్కళుమ్. (యస్య) “నారాయణ పరావేదాః” ఎన్తు సర్వవేదాన్త ప్రసిద్ధియైనినైక్కిఱతు. (మహి మార్గవవిప్రుషస్తే) సర్వేశ్వరన్ మహిమైయాకికడలిలే ఒరుబిద్దుమాత్రమెన్తు నారాయణానువాకన్దానే పరిహరియానిన్త తెన్దితార్. “యస్య తే” ఎన్తు శ్రుతిప్రసిద్ధియైయుమ్, †(నినైక్కిఱతు) తమక్కివ్వర్థత్తిలుణ్ణాన సామోత్కారత్తైయుమరుళిచ్చెయ్కితార్. పరమస్వరాట్ - నిత్యముక్తాః ; “బ్రహ్మశివశ్శతమఖః పరమస్వరాడిత్యేతేషి యస్యతే- తవ ప్రభావసముద్రస్య, విపుషః - బిన్దవః” ఇత్యన్వయః. (౧౩)

అవః—(కశ్శ్రీశ్శ్రియః) †ఇతిర్ విప్రతిపత్తిక్షమజ్జశన్తియిలే తని త్తనియే పూర్ణమాయ్ సామర్థ్యపరమాన లిజ్జగళాలే పరత్వతై అరుళిచ్చెయ్కితార్.

వ్యా;—(కశ్శ్రీశ్శ్రియః) శ్వరవ్యతిరిక్త సకలచేతనరాలుమ్ తన్దాముడైయ స్వరూపస్థిత్యాదికళుక్కాక ఆశ్రయిక్కప్పడుకై యాలే

శ్రీశబ్దవాచ్చైయ్యాయరుక్మిణి పిరాట్టియార్ తన్నుడైయ స్వరూ
స్థిత్యాదికభుక్తాక పుత్తర వేణ్ణుమ్మసియాన మేన్దైయైయడైయార్
ఉనై యొచ్చియ ఆర్; కిమ్-తేపార్థమాయ్, ఇతైయైవ్వు పజి. (౧) “ఈ
శ్వరీం సర్వభూతానామ్” (౧) “అస్మేశానా జగతోవిష్ణుపత్ని” (౨)
“తిరువుక్కుమ్ తిరువాకియ శెల్వా” ఎన్నక్కవనతిత్తే. (పరమసత్వస
మాశ్రయఃకః) పరమశబ్దత్తాలే రజస్తమస్సుక్కలైయుమ్ అత్తోడు
సమభివ్యాహృతమాన సత్వత్తైయుమ్ వ్యాపర్తిక్కిణతు. శుద్ధసత్వత్తు
క్తాశ్రయమాన విగ్రహాదికలైయుడైయవనార్. (3) “మహాస్వ
భుర్వైపురుషసత్వస్యైవ ప్రవర్తః” (౪) “ఆదిత్యవర్ణంతమసః
పరస్తాత్”

(కఃపుణ్డరీకనయనః) స్వానుభవానందత్వప్రతైయాలుమ్ - ఆ
శ్రితార్థమాన సీర్తైకభుక్కు ప్రకాశకమాయుమ్ సర్వేశ్వరత్వసూచ
కముమాన తిరుక్కుణ్డలైయుడైయవనార్. (గి) “తస్యయథాకప్యాసం
పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ” (౬) “మహావరాహస్సుటపద్మలోచనః” (౭)
“జితస్తేపుణ్డరీకామ్” (౮) “తాయాయళిక్కిన్ద తణ్ణామరైక్కణ్ణా”
ఇత్యాది. (పురుషోత్తమఃకః) ఉనై యొచ్చియ పురుషాగాముళ్ళైవ్వు
తమరాయరుక్మిణార్. (౯) “యస్తాత్త రమతీతోహమ్” ఇత్యారభ్య
“అతోస్తిలోకేవేదేచప్రథితః పురుషోత్తమః” ఎన్దు ఆప్తతమరాన
దేవదీరే అరుళిచ్చెయ్తీరిత్తే.

(కస్యాయుతేత్యాది) [విచిత్ర చిదచిత్స] విభాగవృత్తం విశ్వం
కస్యాయుతాయుతశ్చైకకలాంశకాంశే] చిద్విభాగత్తాలుమ్ అచిద్వి

(౧) కీనూ. (౨) తి-మొ-౩-౨-౧ (3) శ్వేతా-౩-౧-౨ (౪) పురుషనూ

(౫) ఛాన్దో-౧-౬-౬

(౬) వి-పు-౧-౪-౨౬

(౭) ౧-జితస్తా-

(౮) తి-మొ-౩-౧-౯

(౯) గీ-౧౫-౧౦

శ్లో;— వేదాపహార గురుపాతక దైత్యపీడా

ద్యాపద్విమోచనమహిష్యసఫలప్రదానైః ।

కోన్యసింహజాపశుపతీ పరిపాతికిస్య

పాదోదకేన సశివస్వస్తిరోధృతేన ॥

(౧౩)

భాగత్తాటుమ్ వర్తిక్కిఱవిన్దజగత్ విచిత్రమాయ్ కొంజ్జు ఆరుదైయ
సజ్జల్పశత సహస్రైక దేశ త్రిలేవ ద్విక్కిఱతు. విచిత్రమానవచిత్రాకిఱ
తు-అత్యంతభిన్నమాన వాకాశాదికల్. చేతనవైచిత్ర్యమాకిఱతు-
కర్మత్తాల్ వద్దచతుర్విధ శరీరజ్ఞఘమ్, తద్భోగ్యభోగోపకరణభోగస్థానజ్ఞ
ఘమ్. అంశ మెత్తు (నాలోపాతి) అల్పార్థ త్రిలే. (౧) “పాదోన్యవిశ్వాభూ
తాని” (౨) “యన్యాయుతాయుతాంశాంశే” (౩) “మేరోరివా
ణుర్భవైత్యతే” (౪) “ఇదంకృతస్స మేకాంశేనస్థితోజగత్” ఇత్యాది.
[అయుతాయుతానాం - దశకోటినామ్, శతస్యపకలాయాశ్శకలస్య
అంశకస్య. ఖణస్య, అంశే-అంశమాత్రే విశ్వమ్.] (౧౨)

అవ;—(వేదాపహారేతి) ఇతిహాసపురాణ ప్రక్రియైయా లే
బ్రహ్మరుద్రాదికఘడైయ తేత్రజ్ఞత్వైయమ్ భగవత్పరత్వైయమ్,
మరుళిచ్చెయ్ కితార్.

వ్యా.(వేదాపహార) (గీ) “యోవై వేదాంశ్చ” ఎన్దు బ్రహ్మ
పుక్కు వేదచక్షుస్సైక్కింకుక్క, అతుఅనురక్తశాలే అవహృతమాక
బ్రహ్మవేదత్తై ఆత్మన్దు దుఃఖాన్దర్మి మగ్నానవళవిలే విరోధికల్ అ
త్రియచ్చెయ్ కఘ, వేదత్తై మీట్టుకొండుత్త పుపకారత్తై చ్చొల్లుకిఱతు.
(౬) “తతోహ్యతేషు వేదేషు బ్రహ్మణం † కశ్చలోవిశత్. తతోవచన
మిశానం ప్రాహ వేదైర్వివాశ్చితః” బ్రహ్మ;— (౬) “వేదామే

శ్రి (పా) పద. † కుష్టలితం క్వాచితక్మమ్. ‡ (పా) కల్పవతి.

(౧) పురుషసూక్తమ్.

(౨) వి-పు-౧-౬-౫౩.

(౩)

(౪) గీ-౧౦-౪౨.

(౫) శ్లో-౬-౧౮.

(౬)

పరమంచక్షుర్వేదామే పరమంధనమ్ । వేదామేపరమంధామ వేదామే
 బ్రహ్మచోత్తమమ్ । తతోవేదాహృతాస్సర్వే దానవాభ్యాంబలా
 ర్దితాః । అన్ధకారాశ్చమే జాతాలోకావేదవిపర్జితాః । వేదాదృతేహి
 కింకుర్యాం లోకాన్వైస్సృష్టుముద్యతః । అహోబలమహ
 ద్దుఃఖం వేదనాశజంమమ । పాస్తక్షున తిహృదయం మాంహి
 శోకిదురానదమ్ ” “జగ్రాహవేదానఖిలాన్ రసాతలగతాన్వరిః । పాదా
 చ్చుబహ్మణోరాజన్ తతస్సాన్వం ప్రకృతింయయా ” “తతస్తయోర్వధే
 నాశువేదాపహరణేనచ । శోకాపసయనం చక్రేబ్రహ్మణః పురుషోత్త
 మః ” ఇత్యాది.

(గురుపాతక) రుద్రన్, లోకగురుపుమాయ్ పితాపుమాయరు
 క్కిఱ బ్రహ్మవైదుర్మానమే హేతువాక తలైయైయఱుత్తు స్పాతకి
 యాన పాతకజ్ఞైయుమ్ పోక్కిత్తలైయఱుపవ్వుణ్ణ బ్రహ్మవైయుమ్
 ఉజ్జీవిక్కుమ్బడి పణ్ణిరక్కిత్తపడి. శ్రీమాశ్చ్యేదేవిం ప్రతిరుద్రః; (౧)
 “తతఃక్రోధపరీతేన సంరక్తనయనేనచ । వామాఙ్గుష్ఠనఖాగ్రేణ ఛిన్న
 స్తస్య శిరోమయా ” బ్రహ్మ; - “యస్మాదనపరాధస్య శిరశ్చిన్నం
 త్వయామమ । తస్మాచ్ఛాపనమావిష్టం కపాలీత్వం భవిష్యసి”
 బ్రహ్మణాశాపితోభూత్వా చరంస్తీర్థావిభూతలే । తతోహంగతవాన్
 దేవి హిమవంతంశిలోచ్చయమ్ । తత్రనారాయణశ్రీమాన్మయా
 భిక్షాం ప్రయాచితః । తతస్తేనస్వకం పార్శ్వంనఖాగ్రేణ విదారితమ్ ।
 మహతీస్రవతీధారా తస్యరక్తస్యస్సృతా । విష్ణుప్రసాదాత్పుశ్శోణి
 కపాలం తత్సహస్రధా । స్ఫుటిణం బహుధాయాతం స్వప్నల్భం
 ధనంయథా ” ఇత్యాది.

(దైత్యపీడాద్యాపద్విమోచన) హిరణ్య రావణాదికళెన్న, త్రి
 పురత్రిలసురకళెన్న; ఆదిశబ్దత్తాలే దుర్మానాదికిలై నివైక్కిఱతు.

ఇవర్కళాలే వరుమాపతైహ్సక్కి. (మహిస్తఫలప్రదానైః) జ్ఞేత్రజ్ఞ
 త్వేన సమృత్తిపన్నరాన ఇవర్కళో స్వసమారాధనత్తాలే లోకమిడ
 జ్ఞ ఈశ్వరకళేష్ట కొణ్ణాడుమ్మడియానపదజ్ఞలై కొడుత్తపడి (౧)
 “యుగకోటిసహస్రాణి విష్ణుమారాధ్యపద్మభూః । పునస్తైలోక్యథా
 తృప్త్యం ప్రాప్తవానితిశుశ్రుమ్” “బహ్మదయస్సురాస్స ర్వే విష్ణుమా
 రాధ్యతేపురా । స్వంస్వంపదమనుప్రాప్తాః కేశవస్యప్రసాదతః.” (౨)
 “ఏనమేష సురాణాఞ్చానురాణాఞ్చాపి సర్వశః । భయాభయకిరః
 కృష్ణస్సర్వలోకేశ్వరః ప్రభుః.” ఇత్యాది.

(కోన్యకత్యాది) ప్రజాపతి పశుపతికళై త్వాహూల్వద్ద వాప
 త్కళోళోడు పిఱరాల్ ఎద్ద వాపత్తుక్కళోడు వాశియఱసాకల్యేన రక్షి
 క్కిఱాన్ మల్లైరైవన్. (కన్యవాదోదకేనేత్యాది) యారుడైయ
 తిరువడిళినిఱ్ఱుమ్ విఱ్ఱున్దగంగాజలజై త్తన్ జలైయిలే ధరిక్కైయాలే
 ల్దొరుదన్ శివనాయ్మిలు; పరిశుద్ధనాయ్మిలు. అవన్ అశుద్ధియై
 విళైత్తుక్కొళ్ళ అవనై శుద్ధనాక్కుమ్ పరమసావనభూతర్ ఉన్జై
 యుభీయ వేతార్. (౩) “ద్రవీభూతస్తథాధర్మోహరిభక్త్యామహా
 మునే । గృహీత్వా ధర్మసానియంపాదంనాధస్యతుష్టయే । త్కాలితం
 పరయాభక్త్యా పాద్యాఘ్నాదిభిరర్చితమ్ । తదంబుపతితం దృష్ట్వాద
 ధార శిరసాహరిః । పావనార్థం జటామధ్యేయోగ్యోస్తీత్యవధారణాత్ ।
 వర్షాయుతాన్యథబహూన్ నముమోచతదాహరిః” (౪) “శతుముక
 నిత్యాది - నలన్దికత్త శడైయాన్ ముడిక్కొన్జైములరుమ్ నారణన్
 పాతత్తురాయుమ్ కలన్దిచ్చునల్”

(౧౩)

(౧)

(౨)

(౩) ఈశ్వరసంహితా.

(౪) పెరి-౮-౪-౭-౨.

శ్లో; — కస్యోద రేహరవిరిఞ్చిముఖప్రపఞ్చిం

కోరక్షతీమమజనిష్టచ కస్యనాభేః ।

క్రాన్త్యానిగీర్యపునరుద్గిరతిత్వదన్యః

కః కేనవైషపరవానితి శక్యశఙ్కః ॥

(౪)

అవ; — (కస్యోదరే) ప్రమాణానుకూలమాన తర్కరూపన్యాయత్తాలే ఉక్తిమాన భగత్పురత్వత్తై నిగమిక్కితార్.

వ్యా; — (హరవిరిఞ్చిముఖప్రపఞ్చింకస్యోదరే) బ్రహ్మరుద్రప్రముఖమానసకల పదార్థజ్ఞుః మహాప్రళయత్తిలే ఆరుద్రైయ వయిన్ శ్రీలే ఒత్తుక్కిడక్కిటతు. (౧) “న దేవస్వామ్యేదమగ్రాసీత్” ఎన్నిటపడియే ద్విపరాధకాలమ్ నామరూపజ్ఞైయైస్తు (౨) “తమఃపరే దేవసకీభవతి” ఎన్నిటపడియే సర్వేశ్వరన్యకకలిలే కిడక్కిటపడి యైచ్చొల్లుకిటతు (౩) “బ్రహ్మదిషు ప్రలీనేషునష్టే లోకే చరాచరే ఆభూతసంప్లవే సాప్తే ప్రలీనే ప్రకృతౌ మహాన్” ఏకస్తిత్యవిశ్వాత్మాసతు నారాయణః పరః” ఇత్యాది. సంహారాదికిలిలుమ్ కర్మభవిక్కుమిడత్తిల్ బ్రహ్మదికళోడు పిపీలికాదికళోడు వాళియిలైయెనై.

(కోరక్షతీమమ్) హరవిరిఞ్చిప్రముఖమాన విప్రప్రపఞ్చత్తై రక్షిక్కితార్. (౪) “సహిపాలన సామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరం హరిమ్” (౫) “నసమ్నదాం సమాహరేవిపదాం వినివర్తనే । సమర్థో దృశ్యతే కశ్చిత్తం వినా పురుషోత్తమమ్ । ”. (అజనిష్టచకస్యనాభేః) మహాప్రళయత్తిల్ అవిభక్తమాయ్ క్కిడక్కిట ఇప్పపఞ్చమ్ యారుడైయతిరునాభీకమలత్తిల్ నిస్తు ముత్పన్నమాయిన్. మహాభారతే మార్కండేయ సమాఖ్యానే; — (౬) “స్వపత స్తస్య దేవస్య పద్మం సూర్యసమప్రభమ్ ।

(౧) ఛా ౬-౨-౧.

(౨) సుభా-౨.

(౩) వి-పు-౬-

(౪) వి-పు-౧-౨౨-౨౧.

(౫)

(౬) భా-౨-

నాభ్యం వినిస్సృతం తస్మాత్తత్తోత్పన్నం పితామహం ” సుపన్ద్ర వైకుంఠసంవాదే:- (౧) “యత్తత్పద్మం భూత్పుర్వం తత్త్రైబ్రహ్మ వ్యజాయత । బ్రహ్మణశ్చాపిసమూర్భతశ్చైవ ఇత్యనభార్యతామ్ । శివా త్కన్దస్సమృభూవ ఏతత్సృష్టి చతుష్టయమ్” ఇత్యాది.

(క్రాన్త్యా) బ్రహ్మదిష్టావరాన్తమాన ఎల్లార్తలై కళిలుమ్ తిరు వడికలై వై త్తవనార్. తిరువడికలై త్తలై యిలే వై త్తవనో, తిరువడికళిన్ కీర్తైత్తు కై యుణ్డవనో ఈశ్వరన్ నెన్దితార్. “ఏకం ప్రాసీనరత్నాదమేకం ప్రా చిక్షుశస్మదా । అపరోపిధరన్మార్థా కోధక స్తేషుగణ్యతామ్॥” ఎన్న క్కడవతితే. (౨) “సంఘైస్సరాణామిత్యాది ” (నిగీర్మపునరుద్ధి రతి) అవాన్తరప్రళయశ్శిలే తిరువయిల్ శ్శిలే వైత్తుప్పిన్బువెళినాడు కాణప్పఱప్పడ విట్టవనార్. (త్వదన్యకం) ఇప్పడి సర్వప్రకార రక్ష కర్ ఉన్నై యుత్తయమన్ ద్రాన్. (కేననై షపరవానితిశక్యశఙ్కం) మన్ ద్రైవరాలే ఇన్ద్ర ప్రిపంచమానతు ఘరతన్త్రమెన్దు శక్యశఙ్కమా యిరుక్కిఱతు. “సన్దిగ్ధేఖలన్యాయం ప్రవర్తతే” ఎన్దు వేతే శిలరై శఙ్కైక్కుక్కు సమ్భావనై యే యిత్తైయెనై.

ఒరువన్ జనకనాయ్, ఒరువన్ జన్మనాయ్, ఒరువన్ శేషియాయ్, ఒరువన్ శేషనాయ్, ఒరువన్ శ్రియంపతియాయ్, ఒరువన్ ఉమాపతి యాయ్, ఒరువన్ పుణ్ణరీకాక్షనాయ్, ఒరువన్ విరూపాక్షనాయ్, ఒరు వన్ గరుడనాహననాయ్, ఒరువన్ వృషభవాహననాయ్, ఒరువన్ పాతకి యాయ్, ఒరువన్ మోచకనాయ్, ఒరువన్ పురుషోత్తమనాయ్, ఒరువన్ పురుషనాయ్, ఒరువన్ శిరస్థితపాదపఙ్కజనాయ్-ఒరువన్ పాదపాంసుమాత్రమాయ్, ఒరువన్ సూరిదృశ్యనాయ్, ఒరువన్ వేతా శదృశ్యనాయ్, ఇప్పడి తమం ప్రకాశజ్ఞో పోలే రుద్రసు క్కుమ్

శ్లో:—త్వాంశీలరూపచరితైః పరమప్రకృష్ట
సజ్జేనసాత్వికతయాప్రబలైశ్చశాస్త్రైః ।
ప్రఖ్యుతదై నపరమాధ్వివిదాంమతైశ్చ
నై వాసురప్రకృతయః ప్రభవన్తిబోధ్యమ్ ॥

(౧౫)

సర్వేశ్వరసుక్కుమ్ నెడువాళియుణ్ణాకెయాలే రుద్రసుక్కు అస్తదా
దికిళో పాతజ్జే తజ్జతైయాలే ఈశ్వరత్వశక్తైయైల్లై. బ్రహ్మపుక్కుమ్
సామాన్యన్యాయత్తాలే ఈశ్వరత్వ శక్తైయైయైన్మతాయ్త్తు. (౧౪)

అవ;—(త్వాంశీలేతి) *నావేక్షసేయిల్ వేదాన్తప్రథమప్రా
దోక్త కారణత్వమ్ శొల్లిల్లు. *స్వాభావికేత్యాదియిల్ గుణోపసం
హారపాదార్థమ్ శొల్లిల్లు. *కశ్శీశ్శియఃవిల్ త్రిపాదత్తిలర్థమ్ శొల్లి
ల్లు. *వేదాపహరేత్యాదియిల్ ఉపబృంహణమాన వర్థమ్ శొల్లి
ల్లు. *కస్యోద్ధరత్తిల్ ప్రమాణాఽనుగ్రాహక తర్కసిద్ధపరత్వమ్
శొల్లిల్లు. ఇనిఇతిల్ ఇప్పడి దృఢతరప్రమాణ సిద్ధమాయరుక్క, (౧)
“ఆనురీంయోనిమాపన్నాః” ఎన్నిఱపడియే “ఆసురప్రకృతికళో అవనై
ఇభిప్పతే” ఎన్మ ఇవర్కళిభివుక్కు ఇన్నాతాకిఱార్. అథవా, (౨)
“యారుమోర్ నిలై మైయనెన వణివరియవెమ్పెరుమాన్” ఎన్మదుష్ప్ర
కృతికళో కణపడాతోఱ్ఱియప్పెఱువతే ఇవివిలక్షణవిషయమెన్మ ఉక
క్కిఱారాకవుమామ్.

వాఱి;—(త్వామ్) సర్వాధికనాయ్ ఇవ్వాత్తావుక్కు వకుత్త
వునై. (శీల) మహతోమనై సహనీరధ్ధేణసంక్లేషస్వభావత్వమ్.
“నావేక్షసే” ఎన్నిఱశ్లోకత్తిల్ శొల్లికిఱస్వభావమ్. అతాకిఱతు -
సర్వాధికనాయరున్మవైత్తు (౩) “బహుస్యామ్” ఎన్నిఱపడియే అవల్
ద్రీనిభివు పేఱు తన్నతాయ్ అభిమానియుమ్ తానేయాయరుక్కె.

(రూప) “కంపుణ్డరీకనయనం” ఎన్నిటనశివు. (౧) “హిరణ్మయం పురుషోద్భవశ్చ తే, తస్యయథాకవ్యాసంపుణ్డరీకమేనమక్షిణీ” (౨) “నీలతోయదమధ్యస్థా” (౩) “సభూతసంఘసంస్థానో దేహహాస్యపరమాత్మనః” (౪) “సతస్య ప్రాకృతామూర్తిర్నాం సమదోష్ఠినమ్భవా” ఇత్యాది. (చరిత్రైః) “క్రాంత్యానిగీర్యపునరుద్ధరతి” ఎన్ఱమ్ “వేదాపహరగురుపాతక” ఎన్ఱమ్ శౌలుకిఱ అతిమానుషచేష్టితజ్జఱాలుమ్.

(పరమప్రకృష్టసత్త్వేన) “పరమసత్త్వ సమాశ్రయఃకం” ఎన్నిట శుద్ధసత్త్వమయమాన విభూతియోగత్తాలుమ్. (౫) “క్షయస్తమస్యరజసంపరాకే” (౬) “తమసంపరస్తాత్” (౭) “స్వసత్త్వాభాసకం సత్త్వం గుణసత్త్వాద్విలక్షణమ్” ఇత్యాది. (సాత్వికతయా ప్రబలైశ్చ శాస్త్రైః) వేదత్తిల్ సాత్వికర్కు హితానుశాసనమ్పణ్ణమ్ జ్ఞానభాగత్తాలుమ్, (౮) “అగ్నేశ్వినస్యమాఘాత్త్యమ్” ఇత్యారభ్య “సాత్వికేష్వభకత్పేషు మాఘాత్త్యమధికంహరే” ఎన్ఱ శ్రీమాత్స్వయం పురాణత్తిలే సత్వోద్రిక్తనాన బ్రహ్మవిన్ వాక్యమాకైయాలే ప్రబలమాన శాస్త్రజ్జఱాలుమ్.

(ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవిదాంమతైశ్చ) ప్రఖ్యాతమానదైవత్తి నుదైయ యాధార్థ్యవిత్తుక్కుళుదైయ మతజ్జఱాలుమ్, సృష్టివాక్యమ్, నారాయణానువాకమ్, సుబాలోపనిషత్, అన్తర్యామిద్రాంహణాది కళితే సర్వాధికనాక ప్రఖ్యాతనాయరుక్మైః. ప్రఖ్యాతదైవ పరమార్థ విత్తుక్కులెన్నిటతు - “సహావాచవ్యాసం పారాశర్యం” ఎన్నిట పరాశరభగవాన్, “యద్వైశ్చమనురవదత్తద్భేషజమ్” ఎన్నిటమను, వేదాచార్యనాన వేదవ్యాసన్, వాజసనేయ ప్రసిద్ధనానయాజ్ఞవల్క్యన్,

(౧) ఛా-౧-౬-౬.

(౩) భారత

(౫)

(౭)

(౨) తై-నా-

(౪) వాయుపు-౩౪-౪౦.

(౬) పురుషసూ.

(౮) మాత్సేయ-౫౩-౬౩.

౪౦ పెరియవాచ్చాన్నిశ్లేష్మయనుశ్చయేత, [౧౬-శ్లో]

శ్లో;—ఉల్లఙ్ఘిత్రతివిధసీమసమాతిశాయి

సమ్భాననంతవపరిబ్రహ్మస్వభావమ్ ।

మాయాబలేనభవతాపినిగూఢ్యమానం

పశ్యంతికేచిదనిశంత్యదనన్యభావాః ॥ (౧-)

“సమశ్శౌనకాయ” ఎన్టు వైదికాగ్రేసర్ శొల్లమ్ శ్రీశౌనకన్. ఏవమ్భూతనాన ఆపస్తమ్బన్. ఆయోనిజనాయ శ్రీరామాయణ ప్రసంగినాన వాల్మీకి “ఆపోనారా ఇతిప్రోక్తా ఆపోవైసరసూననః” ఇతి వసిష్ఠపులస్త్యనరప్రదాన సిద్ధదేవతాపరమార్థజ్ఞపరాశరః, “రుక్మాంభంస్వప్నధీగమ్యమ్” ఇతిమరుః. “క్షేత్రజ్ఞస్యేవ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమామతా” ఇతియాజ్ఞశ్శర్మః, “తామస్యైత్యాంప్రణమేత్” ఇతిశౌనకః, “పూరిప్రాణినస్సర్వ ఏవగుహశయస్య” ఇత్యాపస్తమ్బః. “భవాన్నారాయణోదేవః” ఇతివాల్మీకి ఎన్టివివర్కశ్చై. ఏనం విశిష్టంతామ్, (ఆసురప్రకృతయః) కూరిరక్తాః, తాన పేర్కళ్ సర్వాధికనాన దేవరీరై (బోధమేవనప్రభవన్) అఱికైక్కుత్తానే సమర్థాశ్శ్చ. (౧) “ఆసురీంయోనిమాపన్నాః” ఇత్యాది. (౧౫)

అన;—(ఉల్లఙ్ఘితేత్యాది) (౨) “మహాత్మానస్తమామ్” ఇత్యాదికిల్ శొల్లకిటపడిగో ఉన్నై ప్పెఱుమ్ సత్రస్మితికిల్ కాణప్పెఱువతేయెఱుమ్, (౩) “యాయమోర్నిలమైయనెన పఱివెళియవెమ్మరుమాన్” ఎన్టు తన్ పేతాకవుక్కిత్తార్.

వ్యా;—(ఉల్లఙ్ఘితేత్యాది) త్రివిధపరిచ్ఛేదరహితమాయ సమాధికసమ్భాననైయుమ్ కడన్తుళ్ళ ఉన్నడైయ ప్రభుత్వత్వస్తినుడైయ స్వరూపతై, “విభుత్వాద్యేవపరిచ్ఛేదరహితః, నిత్యత్వాత్కాల పరి

శ్లో;—యద ణ్డమణ్డాస్తరగోచరఞ్చ యత్

దశోత్తరాణ్యవరణాని యానిచ ।

గుణాంప్రధానం పురుషంపరంపదం

పరాత్పరంబ్రహ్మచ తేవిభూతయః ॥

(౧౭)

చేచ్ఛదంహితః, సర్వప్రకారిత్వేన పృథక్స్థితి యోగ్యవస్త్యస్తరాభావాత్ వస్తుపరిచేచ్ఛదరహితః, సదృశవస్త్యస్తరాభావాత్ తులయాద్రస్థాదినా వాపరిచేచ్ఛదరహితః ఇతివా; అతిపవనమాధికదరిద్రః.

(మాయాబలేన) భగవత్స్వరూపవైలతీయవౌట్టాత ప్రకృతినంబనత్తాలే యెన్నుతల్; దివ్యవిగ్రహతై ఇతరసజాతీయమాకుమ్ ఆశ్చర్యశక్తియోగత్తాలే యెన్నుతల్. (భనతావిని గూహ్యమానమ్) (౧) “ఆత్మానంనూనుషంమన్యే” (౨) “అహంనోబాన్ధవోజాతః” ఎన్ఱు *ఆలోపార్ త్తుభీ తరుమున్నాలే మత్తైక్కప్పట్టతేయాకిలుమ్. నిగూహ్యమానమపి - పిహితమపి.

(పశ్యన్తికేచిదనిశమ్) సత్ప్రకృతికళాయరుప్పార్ శిలమహత్తాక్కల్ సర్వకాలముముశ్యపడి కాణానిష్టార్కల్. (త్వదనన్యభావారి) ఉన్నై యొఱ్ఱియ వేఱుపరత్వబుద్ధి యిల్లాతవర్క కళెన్నుతల్. ఉన్నై యొఱ్ఱియ ఉపాయాస్తర మతియూత వర్క కళెన్నుతల్. ఉన్నై యొఱ్ఱియ సాప్యాస్తర మతియూతవర్ కళెన్నుతల్. (౩) “క్రియతామితి మాంపద ” ఎన్ఱు ఉన్నినై వొఱ్ఱియ వేఱువిషయ మతియూతవర్క కళెన్నుతల్; ఇప్పడికళాలే జ్ఞానత్తుక్కు ఉన్నై యొఱ్ఱియ విషయాస్తరమిల్లాతవర్క కల్. (౧౮)

అవ;—(యదణ్డమితి) కీర్త ప్రతిపాదిత్త సర్వేశ్వరత్వత్తుక్కు ప్రతినమ్బునితయా అపేక్షితనూన ఈశితన్యజాతతై ప్రపఞ్చీరిక్కితార్.

(౧) రా-య-౧౨౦-౧౧. (౨) వి-శ్ర-౧-౧౩-౧౩. (౩) రా-ఆ-౧౧-౭.

వ్యాః—(యదల్లమ్) చతుర్దశభువనాత్మకమాన వల్లమ్యాతో
స్తు. జాత్యేకవచనమ్. (౧) “అణ్ణానాస్తు సహస్రాణామ్” ఇత్యాదియిల్
శొల్లుకిఱపడియే అణ్ణనమూహమ్ యాతోస్తు, (అణ్ణాన్తరగోచరశ్చ
యత్) అణ్ణాధిపతిలోకేశ్వరిదిక్పాలనరపతి (ప్రముఖమాయ్, స్థావరజల
మాత్మకమాన అణ్ణాన్తర్వర్తిసమూహమ్ యాతోస్తు, (దశోత్తరాణీ
త్యాది) మేన్దేలుమ్ ఒన్టుక్కొన్టు దశగుణితమాన పృథివి వారి వహ్న
అనిల ఆకాశజలభుమ్, భూతాదికభుమ్, మహానుమ్, కార్యోన్టుఖమాయ్
విశ్రుతమాన ప్రకృత్యంశమాన ఏద్రావరణజల్ యావైశిల.

(గుణాః) అతుచేతనరై బస్తిపుతు, గుణద్వారావాకై యాలే
బన్ధకారణమాన నత్వాదికల్. (ప్రధానమ్) అవికృతప్రకృతి ప్రదేశమ్.
“గుణాః ప్రధానమ్” ఎన్టు గుణగుణితై ప్పిరిత్తుప్పేళుకిఱతు - గుణజ్ఞ
లై గో జగత్కారణమాఱిచ్చొల్లుకిఱ సాంఖ్యమతమ్ అవైదికమైనై
క్కాక. (పురుషః) బద్ధాత్మనమప్టి. అణ్ణాన్తరగోచరమెన్టు వ్యప్తి
యొచ్చొల్లుకై యాలే ఇతునమప్టివిషయమ్. కార్యకారణోభయావస్థ
ప్రకృత్యాశ్రయ డేత్రజ్ఞర్. “డేత్రజ్ఞ ఆత్మాపురుషః” ఎన్నక్కడవ
తిఱే. (పరంపదమ్) కార్యకారణోభయావస్థ ప్రకృత్యాశ్రయాత్
డేత్రజ్ఞాత్పరంపదమ్. (౨) “హిరణ్మయః పరలోకే” ఇత్యారభ్య
“జోతిషాంజ్యోతిస్తద్వదాత్మవిదోవిదుః” (౩) “వరమేవోమన్ - సా
శ్చుతే” (౪) “తిపాదస్యామృతందివి” (౪) “యత్రపూర్వసాధ్యా
స్సన్తిదేవాః” (౫) “అత్యర్కానలదీప్తంతత్ స్థానంవిష్ణోర్మహాత్మనః :
స్వయోవప్రభయారాజన్ దుష్ప్రేక్ష్యం దేవదానవైః || తత్రకత్వా

(౧) వి-పు-౨-౭-౨౭.

(౨)

(౩) తై-ఆ-౧.

(౪) పురుషసూక్తమ్.

(౫) భార-ఆర-౧౬౩. (౬)

శ్లోః—వశీవదానోఽగృణానామృతశ్శుచి

ర్తృదురయాభు ర్తధురస్థి నిరస్సమః ।

కృతీకృతజ్ఞ స్తవమసి స్వభావత

స్సమ స్తకల్యాణగుణామృతోదధిః ॥

(౧౮)

పునర్నేమం లోకమాయా నిభారత” ఇత్యుక్తాతిపాద్విభూతిః.

(పరాత్పరమ్) బ్రహ్మాదికళిల్ పరమ్ము క్తర్. అవర్కళిల్ పరన్ నిత్యసిద్ధర్. (బ్రహ్మచ) శుద్ధసత్వమయమాయ్, జ్యోతిర్మయ మాయ్, సాన్దర్భసౌకుమార్యాది కల్యాణగుణోపేతమాయ్, బ్రహ్మత్వ బృంహణత్వగుణ యోగత్తాలే బ్రహ్మశబ్దవాచ్యమాన దివ్యమజ్జశవిగ్ర హమ్.(౧) “సపరస్పర్శశ క్షీనాంబ్రహ్మణస్సమన న్తరమ్”(౨) “మూర్తం బ్రహ్మ”(౩) “శాన్తానన్తమహావిభూతిపరమం యద్ర్భహ్మరూపంహరే ర్మూర్తంబ్రహ్మతతోపి యత్ప్రియగిరంహపం యదత్యుద్భుతమ్” ఇ త్యాది. (తేవిభూతయః) విభూతిశరీరశబ్దజ్ఞో పర్యాయమూకై యాలే దేవర్కమ్మశరీరతయాశేషజ్ఞో. (౪) “విభూతయోహరేరేతా జగత స్సృష్టిహేతవః” (౫) “యానిమూర్తాన్య మూర్తానియాన్యత్రాన్యత్ర వాక్వచిత్ । సన్తివైవస్తుజాతానితాని సర్వాణితద్వపుః” (౬) “తత్స ర్వంవై హరే స్తనుః” ఇత్యాదిభిః విభూతిశరీరశబ్దయోః పర్యాయత్వం శాస్త్రేషుప్రసిద్ధమ్. (౧౭)

వాఙ్ః—(నశీత్యాది) కీర్తీశరణ్యనుజ్ఞేయ పుత్ర-ర్షమ్శొల్లి, ఇ తిల్ ఉభయవిభూతినాథనై నమ్మాల్ కిట్టలామోవెన్ఱు కూశాతపడి, ఆశ్రితర్క్కిట్టియుమ్ తుత్తైయాన కల్యాణగుణజ్ఞళిలే పన్నిర్ణుగుణజ్ఞ తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్. అథవా, కీర్తీ సర్వేశ్వరత్వమ్శొల్లిల్ ద్రాయ్,

(౧) వి-పు-౧-౨౨-౬౨. (౨) వి-పు-౧-౨౨-౬౩. (౩) చతుశ్లోకీ.

(౪) వి-పు-౧-౨౨-౩౧ (౫) వి-పు-౧-౨౨౦౬. (౬) వి-పు ౧-౨౨-౩౫.

ఇనిచ్చొల్లపాప్తమాన సమ స్తకల్యాణగుణాత్తకత్తైయై యరుళిచ్చెయ్తకి
తారెన్నుమామ్.

(వశీ) కీర్తించున్న ఈశితవ్యత్తైయై త్తన్ పశ త్తిలే నడ త్తివ ర్తి
క్కుమెనై. ఇత్తాలుమ్ స్వతన్త్రస్వక్కులిలే గుణమ్ కిడదై అతు పెరు
విలై యనామెన్నుమిడమ్ శొల్లుకిఱతు. (౧) “సర్వశ్యవశీ సర్వస్యే
శానః” (౨) “జగద్వశేవ ర్తతే ఇదమ్”. అథవా తన్నుడైయ తిరు
మొకిళిలాను హల్యముడై యార్ వశ త్తిలే తామిఱ్ఱు మెన్నుమామ్.
(౩) “ఇమా స్తమునిశా ర్దుల కిఱ్ఱ-రా సముపస్థితౌ । ఆజ్ఞాపయయ ధే
ష్టం వై శానసం శరవావకిమ్” “ఆజ్ఞాపయమహాబాహూ బ్రూహియ త్తే
వివక్షితమ్” (౪) “స్వయమేకహరిర్వప్రే విప్రపాదావనేజనమ్” (౫)
“ అనన్యాధీనత్వమిత్యాది ”. ఆశీతపరతన్త్రనాయరుక్కు మిరుప్ప,
పిఱ్ఱొక్క వేనెన్ట్రాల్ నివారకరిల్లామైయాలేన్వాతన్త్ర్యకార్యమాయి
రుక్కుమ్.

(వదాన్యః) ఇప్పుడి ఆశీతపరతన్త్రనాయ్చెయ్యుమ్ కార్యమె
న్నెన్నిల్; తన్నెయుమ్ తన్నుడై మైయైయుమ్ అవర్ కళుక్కుక్కొ
డుక్కుమిడ త్తిల్ ఇరన్దుకొడక్కు మాదార్యత్తై చొల్లుకిఱతు. (౬)
“ప్రియవాద్ధానశీలశ్చనదాన్యః పరికీర్తితః । ” (౭) “య ఆత్మదాబ
లదా” (౮) “ససర్వానర్థినోద్బుష్ట్యా సమేత్వప్రతినన్ద్యచ । (౯) “ఉ
దారాస్సర్వ ఏవై తే” (౧౦) “నతేహాషమ్”

(గుణవాన్) తన్నెయుమ్ తన్నుడై మైయైయుమ్ అవర్ క
ళుక్కుక్కొ డుక్కుమిడ త్తిల్ అవర్ కళో, తన్ మేన్టైయుమ్ తజ్జళోళిఱు

(౧) బృహ-౬-౪-౨౨. (౨) భార-ఆను. (౩) రా-బా-౩౧-౪.

(౪) (౫) పరదస్త. (౬) (౭)

(౮) రా-అ-౧౬-౨౭. (౯) గీ-౭-౧౮. (౧౦) జిత-౧-

మైయుమ్ పార్ త్తుప్పిత్తా. లియామే అవర్ కళళవాక త్తన్నెయమైక్కుమ్ శీలమ్. (౧) “మహతోమన్దై” గుణప్రకరణమూకై యాలే గుణవా నెన్దిఱవితు - గుణసామాన్యతై చ్చొల్లుకిఱతస్త్తు, గుణవిశేషతై చ్చొల్లుకి ఱతు. “గుణ్యత ఇతి - గుణం” ఎన్దిఱపడియే అనుసన్ధాతావుక్కు ఎ ప్పోతు మొక్కవిడ వొణ్ణామైయాళే శీలతై గుణశబ్దత్తాలే శొల్లుకిఱతు. పాలశబ్దమ్ వుత్తు సామాన్యవాచియా ముక్క, వుత్తు విశేషతైక్కాట్టు మాపోలే. (౨) “అజాయమానం” గుణశబ్దతై (౩) “కోన్వస్తిన్నాన్ ప్రస్తుతం లోకే గుణవాన్” ఎన్దుతోడజ్జి, “ఇత్తావకువంశ ప్రభవోబభూవ గుణవత్తరం” ఎన్ను మళవాక శీలపరమాక చ్చొల్లిబ్బోతే. (౪) “సహి దేవైరుద్దిర్భస్య” ఎన్దిఱపడియే శీలకార్యమవతారమై.

(ఋజుః) ఇప్పడి తన్నెయమైత్తుక్కొణ్ణు పొరున్దు మోబ్బతు అ వర్ కళ నానారుచికళానాల్, మేట్టి లేవిరకా లే సిరేర్ ముమాపోలే అవర్ కళ శెవైక్కేడే శెవైయమ్బడి శెవ్వియనాకై. ఆర్జవమావతు - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ మనోవాక్కాయజ్జళాలే ఏకరూపనాకై. (౫) “యజ్ఞాతీయో యాదృశోయత్స్వభావస్తజ్ఞాతీయస్తాదృశస్తత్స్వ భావః” (౬) “తద్వైచిత్రధాన్తుకతమోయ మహాస్వభావోయావా న్యధావిధగుణోభజతే భవంతమ్ ; తావాంస్తధావిధ గుణస్తదధీనవృ త్తిస్సంక్లిష్యసి త్వమిహతేన సమానధర్మా” ఇత్యాదయః ।

(శుచిః) ఇప్పడి ఉపకరిక్కుమిడ త్తిల్ ఒరుప్రయోజనతైక్కణి శియాతే వెఱుమ్ముఱ త్తిలే ఉపకరిక్కుమ్ భావశుద్ధియై చ్చొల్లుకిఱతు. (౭) “యోర్థే శుచిస్సహి శుచిః”. నిత్యసంసారియై స్వసమ్బంధమేహేతు వాక నిత్యసూరికళోడే ఒరుకోవై యాక్కవల్ల పావనత్వతై చ్చొల్లుకిఱతే

న్నమామ్. (౧) “పావనస్సర్వ లోకానాంత్యః పువ రఘునందన” కర్త కాణ్డే; - “భక్తిరష్టవిధా హ్యేషాయ స్తి క్షేత్రేచ్ఛపివ ర్తతే । సవిప్రేన్ద్రోము నిశ్శ్రీమాన్సయతిస్య చపణ్డీతః । మయా పూజ్యస్య దాచా సామద్య క్తశ్శ్వ పచోషియః । తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం సచ పూజ్యోయథాహ్య హమ్”.

(మృదురి) సంశ్లేష త్తిలిప్పడియిరుక్కిఱవన్ ఇవర్కళే వీళ్లేష త్తిలాన్ద్ర మ్మాన్దెన్గిఱతు. ఆ త్తగుణ ప్రకరణమాకై యాలే మానస దౌర్బల్యత్తైచ్చొల్లకిఱతు. (౨) “నై వదంశాన్న మశకాన్” (౩) “నజీ వేయిగిళ్ళణమపి” (౪) “అవగాహ్యర్ణవంస్వప్యే”

(దయాళురి) ఆశ్రితవిశ్లేషదురిఖ త్తిలనహనాయిరక్కై. దయై పరదురిఖాసహిష్టుత్వమ్. (౫) “సపకాకీనరమేత” (౬) “ప్యసనేషుమ నుష్యాణామ్” ఎన్గిఱ ఇతునర్వసాధారణమానాల్ ఆశ్రితవిషయ త్తిల్ కృవై అవాఙ్మన గోచరమితే (౭) “ప్రియోహిజ్ఞానినోత్పర్థమ్” ఇతి. (౮) “స్త్రీప్రణట్టేతి కారుణ్యాత్” (౯) “సతంనిషతితమ్” ఇత్యాది.

(మధురి) నిర్దయనానాలుమ్ విడవొణ్ణాత సారస్యత్తైచ్చొల్ల కిఱతు. నానావిధరుచికళాన జన్తుక్కుళుక్కు అవ్వవర్కళే నిష్టనిష్ట నిలై కళితే ఇనియనాయ్నిట్టై. (౧౦) రసావై సః” (౧౦) “ఏష హ్యే వానందయాతి” (౧౧) “రసం హ్యేవాయం లభ్యానన్దీ భ వ తి” ఇత్యాదయః.

(౧) రా-ఉత్తర-౧౨-౯. (౨) రా-సు-౩౬-౪౨. (౩) రా-సు-౬౬-౧౦.

(౪) రా-య-౫-౯. (౫) మహేశుపనిషత్. (౬) రా-అ-౨-౪౧.

(౭) గీ.౭-౧౭. (౮) రా-సు. (౯) రా-సు-౩౮-౩౪.

(౧౦) శ్రే-ఆ.

(స్థిరః) ఇప్పడి సర్వరసికి నాయురుక్కుఁ అ తాన్ తన్మక్కలిలే అ ల్పానుకూల్యమృణ్ణినార్ క్కు తనక్కు అ స్తరజ్జరానార్ విరోధికళానా లుమ్ అవర్ కిళాల్ అప్రకిమ్పవనాయురక్కు. (౧) “నత్యజేయంకిథ ఇచ్చన” (౨) “అభయం సర్వభూతేభ్యః” (౩) “ఎన్నడియారతు శె య్యార్” (స్థిరః) ఆశ్రితరుడైయ ప్రాతికూల్యజ్జళాలుమ్ అవికృతనా యురుక్కు మెన్నుమామ్.

(సమః) ఆశ్రయిక్కుమిడ త్రిల్ జన్మవృత్తాదికళాల్ కుజ్జెస్సిరు న్నార్ కళేయాకిలుమ్ ఆశ్రయణీయతేస్వసమనాకై. (౪) “నమోహంసర్వ భూతేషు” (౫) “ఈడు మెడుప్పమిలీశన్” (౬) “కొళక్తై కొళామై యిలాతాన్”

(కృతీ) కుశలః. ఇప్పడి ఆశ్రయిత్రాల్ అవర్ కళుడై యకర్త వ్యాంశమెల్లామ్ తనక్కే అనుష్టేయమెన్దిరుక్కుమ్. “ఆదికర్మణిక్తిః”. అధవా, ఆశ్రితర్ కళ తన్నై లభిత్రాల్ ఇచ్చన్దవర్ కళో పెన్ద్రూరా యిరుక్కై యన్దిక్కే తన్ పేతాయిరుక్కై. (౭) “అభిషిచ్యచ” (౮) “తవచార్థః ప్రకల్పతే”

(కృతజ్ఞః) ఇప్పడితాన్ అవర్ కళుక్కు ఎల్లావుపకారజ్జళై పృణ్ణి నాలుమ్ అవర్ కళో తన్ విషయత్రిల్ అడియిల్ పణ్ణిన అల్పానుకూల్యతై క్కువాలాకినినై త్తిరుక్కై. అవర్ కళో పణ్ణుమపకారముమఱియాన్. (౯) “అవిజ్ఞాతానహస్రాంశుః”. (౧౦) “నస్మరత్యపకారాణాం శతమప్యత్క వత్తయా । కథశ్చిదుపకారేణ కృతేనై కేనతువ్యతి । ఉచ్యమానోపిపరు షంనోత్తరం ప్రతిపద్యతే॥” తాన్ పణ్ణినపుపకారమఱియాన్. (౧౧) “ఋణంప్రపుద్ధమివ మేహృదయాన్నాపసర్వతీ” ఎన్దిరుక్కుమనన్.

(౧) రా-య-౧౮-౩ (౨) రా-య-౧౮-౩౩ (౩) పెరి-తి-౪-౮-౨౪ (౪) గీ ౯-౨౯.

(౫) తి-వా-౧-౧౮-౩.

(౬) తి-వా-౧-౧౮-౫.

(౭) రా-బా-౧.

(౮) రా-౨-౩౧-౨౨.

(౯) సహస్రమ్.

(౧౦) (౧౧) భార-ఉద్యో-

౪౫ పెరియ వాచ్చాన్బిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్త, [౧౯-శ్లో]

శ్లో; — ఉపర్యపర్యభునోపి పూరుమాన్

ప్రకల్ప్య తేయేశతమిత్యనుక్రమాత్ ।

గిరి స్త్యదేకై కిగుణావధీప్సయా

సదాస్థితానాద్యమతోతి శేరతే ॥

(౧౯)

అవోకిత్ తిఱత్తిల్ తాన్ శెయ్యప్పెటాతకుత్తైయై నినై త్తిరుక్కుమెచ్చుమామ్, (౧) “శిరసాయాచత స్తస్యవచనం నకృతంమయా”. (త్వమసి) ఇగ్గుణజ్ఞుమే తనై ప్పల్లీగీనిఱమ్ పెఱుమ్బడిస్సప్రహణీయమాయురుక్కుమెచ్చుతల్. ఆశ్రయత్తిల్ ఇగ్గుణజ్ఞోః పోరా తెచ్చుమ్బడియిరుక్కుమెచ్చుతల్. (స్వభావతః) ఇగ్గుణజ్ఞో - ఆవిద్యమెన్నుతల్, బోపాధికమెన్నుతలా కాతపషియావద్దవ్యభావియాయ్ నై సరికమాయురుక్కుమెన్దిఱతు. (సమస్తకల్యాణగుణామృతోదధిరి) ఎల్లాగుణజ్ఞుమే కల్యాణమాయ్ నిరతిశయభోగ్యజ్ఞుమాయ్, అనుభవిక్కిచ్చిన్దొర్క్కుత్తుకై కాణవొణ్ణైమెక్కు ఒరుకడలెన్నుమత్తనై యెన్దిఱార్. (౨) “మతిక్షయాన్నివర్తస్తే నగోవిన్ద గుణక్షయంత” (౧౯)

వ్యా; — (ఉపర్యపరి) ఇగ్గుణజ్ఞుక్కు సంఖ్యైయిల్లాతనోపాతి ఓరోగుణజ్ఞుక్కుమ్ అవధియైయెన్దిఱార్.

(అబ్జభవః ఉపర్యపరి - తేయేశతమిత్యనుక్రమాత్ పూరుమాన్ ప్రకల్ప్య) తిరునాళీకమలత్తిలే అన్యవధానేనపిఱిన్దు అవనోడేయోతిన చతుర్ముఖునుక్కుమేలే అవనైయమ్ మనుష్యకోటియిలే నిఱుత్తి * తేయేశతక్రమత్తాలే మనుష్యగన్ధర్వాది బ్రహ్మాన్తమాక ఆనన్దావధిసిద్ధిర్భమాక పురుషర్కకళై సంకల్పిత్తు.

(ఏకైక గుణావధీప్సయా సదాస్థితాగిరి) ఆనన్దగుణమొన్డై

శ్లో:—త్వదాశ్రితానాం జగదుద్భవస్థితి
ప్రణాశసంసారవిమోచనాదయః ।

భవంతీలీలావిభయశ్చనైదితా

స్త్యదీయగమ్యామనోనుసారిణః ॥

(౨౦)

యుమ్ ఎల్లెకాణ్డయిలే ఇచ్చైయూలే ఉద్యోగిత్తు సర్వకాలత్తియుమ్
స్థితైకభాన వైదికగీర్కభానవై. *సైకివైయూలే అనన్దావమానూన
యువత్వాదికలై నిచ్చెక్కిఱును. “సదాస్థితావేదగిరః” ఎఱ్ఱు నిత్యత్వా
పారుపేయత్వబ్దలై చ్చొల్లిల్ ద్రాకవునూమ్. వేదాక్షరరాశియెన్నాతే
“గిరః” ఎగ్గిఱుతు () “వేదశస్త్రభ్య ఏవాదా” ఎగ్గిఱుపడియూలే రాశి
కశబ్దభుమ్ వైదికభానై యాలే కొల్లుకిఱుతు.

అవై అన్దగుణ్డలై ఎల్లెకణ్డవళవెన్నెన్నిల్; (నోద్యమతోతికే
రతే) ఉద్యోగదత్తైయానవిత్తోయ మేల్కాల్ వాగ్గిత్తివవై. (౨)
“నైపానస్తస్య మీమాంసాభవతి” ఇత్యాదభ్య “ససకోబ్రహ్మణ ఆ
నన్దః” ఇతి, “యువాస్యాత్” స్వరూపగుణజ్జభుక్కు ఉపలక్షణమా
తల్, యువత్వత్తల్ నన్దతేజస్సైచ్చొల్లుతలాతల్. అధ్యాయకఇతి -
జ్ఞానమ్. ఆశిష్టఇతి - శక్తిః. దండిష్టఇతి - వీర్యమ్. బలిష్ఠఇతి -
బలమ్. తస్యేయమిత్యైశ్వర్యమ్. (౩) “త్రయ్యుద్యతాతవయువత్వ
ముఖైర్గుణామైః” ఇత్యాదయః. (ఉద్యమతః) ఉద్యోగాత్, (నాతి
కేరతే) అతిక్రమణసమర్థానభవన్తి. (౧౯)

అవ;—(త్వదాశ్రితానామితి) కీర్త్యొచ్చన్నగుణజ్జభుక్కు భో
క్తాక్కభాన వాశ్రితర్ పెరుమైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్. (౪) “అస్మి
న్నస్యచ తద్యోగంశాన్తి” ఎఱ్ఱు ఇవనాలేవన్ద పెరుమైయైయుడై యవర్,

(౧) వి-పు-౧-౫-౬-౩

(౨) తై-ఆ-

(౩) వై-క-స్త-

(౪)

శశశపు ఇతువానాల్ అవన్ పెరుమైయై పురిచ్చేదిక్కవాణ్ణా తెన్నుమి
శమ్ కింపునర్నాయసిద్ధమన్తో పెన్గితారెన్నుమామ్.

వా;- (త్వదాశ్రితానామ్) బ్రహ్మేంద్రరుద్రాదీనామ్, సనకాదీనాశ్చ.
దేవరై దూరనిష్ఠాశ్రయిక్కిఱ బ్రహ్మదికల్ సృష్టిస్థితి సంహారజ్ఞై
యుమ్, ఉపదేశక్రమత్తాలే పెన్గియ సంసారవిమోచననైయుమ్ పల్లె
శక్తరాసవిన్ను, అనన్యప్రయోజనరాయాశ్రయిక్కుమవర్కిల్ అనన్
దైచ్చెయ్యిచ్చార్ త్తాలే లీలైయాకానిష్ఠశు. ముక్తర్ దేవరోడే లీలార
సమనుభవిక్కుమ్మాశు సబ్బల్పజ్ఞానత్తాలే సృష్టిత్తిడే అనుభవివృతు.
(౧) “సబ్బల్పా దేవశ్రుతేః” (౨) “సబ్బల్పా దేవాన్యశితరస్స ముత్తి
స్థవై”; జగత్సృష్ట్యాదికళిల్ చాప్తియిల్లామై పోక్కి, శక్తియిల్లామై
యాలే తదిమకితారల్లత్. ఆదిశబ్దత్తాలే అనేకశరీరాంతః ప్రవేశనియమ
నబ్బలై నిన్దెక్కిఱతు. (౩) “జగద్వ్యాపారవర్జమ్” (౪) “భోగమాత్ర
సామృత్తిక్కాచ్చ”.

అథవా;- (జగదుద్భవస్థితిప్రణాశ సంసార విమోచనాదయః
లీలాః త్వదాశ్రితానాంభవంతి) ముముక్షు సిస్పృక్షయావితే సృష్ట్యాది
కల్. నిరతిశయభోగ్యతైయే స్వరూపమాక విరుక్కు, సంసారవిమో
చనమాకిఱతు - ఆశ్రితార్థమాకవితే. ఆదిశబ్దత్తాలే తదర్థమాక అనే
కావకారజ్ఞల్ తిరుక్కురవైయలనేక విగ్రహపరిగ్రహాదికల్. (విధయ
శ్చవైదికాః) “ఇదంకురు, ఇదంమాకాక్షిః” ఎన్నిఱపడియే స్వతంత్ర
మానవైదికవిధికళుమ్.

(త్వదీయగమ్భీరమనోనుసారిణి) అనన్యప్రయోజనరాయ్ దేవ
రై ఆశ్రయి త్రేవర్కళుడైయ గమ్భీరమానమసనై ప్పిన్ శెల్లానిష్ఠన.

(౧) ఛాన్డో.

(౨)

(౩) బ్రహ్మసూ.

(౪) బ్రహ్మసూ.

శ్లో;—నమోనమో వాఙ్మనసాఽతిభూమయే.

నమోనమో వాఙ్మనసైకభూమయే ।

నమోనమోఽనంతమహావిభూతియే

నమోనమోఽనంత దయోకిసిన్ధవే ॥

(౨౧)

మనస్సుక్కు గామీర్భూమావతు-క్షుద్రమాన ఐశ్వర్యవిభిత్ కాల తాత్రాతే అనన్యప్రయోజనమాకై. (౧) “బ్రహ్మవాదినోవదన్తి”

(౨) “సహోవాచవ్యాసః పారాశర్యం” “యేతత్త్రబ్రాహ్మణాస్సంసు ర్హినః” ఇత్యారభ్య “యథాతేతత్రవరేరన్, తథాతత్రవరేభాః”

(౩) “నిన్దేతొఱున్ శొల్లన్దొఱున్ నెళ్ళిడిన్దుకుమ్” ఎన్దు భగవద్విష్ణు పయత్తిల్విళవు అవగాహియాతార్కు (౪) “నిదిభ్యాసితవ్యం”

(౫) “విజ్ఞాయప్రజ్ఞాంకుర్వీత” (౬) “ఆత్మానంధ్యాత్మభ” ఎన్దు విధి త్తతిత్తే. త్వదీయమానగమీర్భూమననై అనుసరియానిన్దనవెన్దుమామ్-

(౭) “శ్రుతిస్సృతిర్మమైవాజ్ఞా” (౮)

అన;—(నమోనమయితి) ఇతిక్కుక్కీర్త ఈశ్వరనుడైయ స్వ రూపత్తాల్ వన్ద ఉత్కర్షత్తుక్కుమ్, ఉభయవిభూతియోగత్తాల్ వన్ద నై

శ్వర్యత్తుక్కుమ్, గుణోత్కర్షత్తాల్ వన్ద నిర్దైక్కుమ్తోఁ, ౧, (౨) “జితస్తే” ఎన్దు శ్వేతద్వీపవాసికల్లి పోలీలీయుమ్, (౩) “నమఃపరస్తా

దధ పృథతస్తే” ఎన్దు వన్దననై పోలీలీయుమ్ (౪) “యాపమోక్ నిలై మైయనెన్” ఎన్దు వాగ్మూరై పోలీలీయుమ్ శరణ్యనుడైయ పెరుమై

నై అనుభవిక్కి-తార్. ఇతిక్కుమున్దు సామ్యస్వరూపమ్ శొల్లిడ్, మోమ్, ఇతిక్ సాస్తానిక్ స్వరూపమ్ శొల్లిడి తెన్ను మామ్. కీర్త

(౧) యజ్ఞ.

(౨)

(౩) శ్లో. ౨-౬-౧.

(౪) బృహ-౪-౪-౧.

(౫)

(౬) య. ౨-౬.

(౭)

(౮) ౧-౬-౧

(౯) శ్లో. ౨-౬-౨.

(౧౦) తి వామ్-౧-౩-౬.

శరణ్యస్వరూపమ్ శొల్లిల్లోద్రాయ్ మేల్ శొల్లప్పకుకిఱ శరణాగతియై
ఇతిలే ప్రస్తావిక్కిఱారెన్నుమామ్.

వ్యా:- (వాఙ్మనసాతిభూమయేన మోనమః) ఎత్తనై యేనుమ్
జ్ఞానాధికరుమ్ స్వయత్తుత్తాల్ అతియప్పక్కాల్ అవరోకభుడైయ
వాఙ్మనస్సుక్కు అభూమియాయరుక్కిఱవుమక్కునమః. (౧) “యతో
హావోనివ ర్తస్తే” (౨) “యన్నాయంభగ వాన్రబ్ధజ్ఞానాతి పురుషో
త్తమమ్” ఎన్నక్కిడవతిఱే. (నమః) ఎన్ఱు అ హ జ్కార మ మ
కార నిపు త్తమానస్వరూపతైచ్చొల్లుకిఱతు. (౩) “అహమపినమమ”
ఇత్యారభ్య “ఇత్యేనంమమతాం యోజయన్తి, అతోనమఇతి” (౪)
“ద్వ్యక్షరస్తుభ వేన్యృత్పున్ర్యక్షరం బ్రహ్మణః పదమ్” (౫) “అనా
త్మన్యాత్మబుద్ధిః” ఇత్యాది. నమశ్శబ్దమ్-శరణపర్యాయ మాకై యాలే
శరణాగతియై ప్రస్తావిక్కిఱ తాకవుమామ్. ఏవైయాలే అన్దస్వభా
వత్తుక్కుల్లోద్రాయ్ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (౬) “సకృత్తేనమః, ద్విస్తే
నమః” ఇత్యారభ్య, (౭) “సహస్రకృత్వస్తేనమః, అపరిమితకృత్వస్తే
నమః” ఇతి. (౮) “నమ ఇత్యేనవాదినః” ఇత్యాది. (వాఙ్మనస్సేకి భూ
యేన మోనమః) నీకాట్టక్కాణ్పారుడైయ వాఙ్మనస్సుక్కిఱుక్కే నిల
మాయరుక్కిఱవునక్కు. (౯) “భవన్తిభావాభూతానాం మత్త ఏవ
పుథగ్విధాః” ఇత్యాది.

(అనన్తమహావిభూతయే న మోనమః) అపరిచ్ఛేద్యోభయ మ
హావిభూతికనాయరుక్కిఱ వునక్కునమః. వాఙ్మనస్సుక్కిఱుక్కు అభూ
మియాయరుక్కిఱుక్కిఱి - అపరిచ్ఛేద్య మహావిభూతికనాకై. (అనన్త
దయైకసిద్ధవే న మోనమః) అపరిచ్ఛేద్య మహావిభూతికనా యరుక్కిఱ

(౧) తై-ఆ-

(౨)

(౩)

(౪)

(౫) వి.పు.౬-౭.౧౧.

(౬)

(౭)

(౮) భార-మొ-౩౩౭-౪౦.

(౯) గీ-

శ్లోః—నధర్మనిష్ఠో స్తి నచాత్మవేదీ
 నభక్తిమాంస్త్యచ్చరణారవిదే !
 అకించనోఽనన్యగతిశ్శరణ్య
 త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే ॥

(౧౨)

పున్నై వాఙ్మనస్సుకళుక్కు ఏకభూమిమామృడి పుణ్యమపరిమితమాన
 దయైక్కు ఒరుసిన్ధువాయిరుక్కిఱ పునక్కు నమః. (౧) “యదిశక్తో
 పిగచ్ఛత్వమ్” ఎత్తునర్వశక్తియై ఓరిడైచ్చి పరిచ్ఛేదిక్కులామ్బడియితే
 కృపైయినుడైయ నిరవధిశ్త్వమ్.

అవః—(నధర్మనిష్ఠో స్తి) తమ్ముడైయ వధికారతై చ్చొలిక్కుండ్లు
 ప్రస్తుతమానప్రవర్తియై ప్రయోగిక్కిఱార్. కీర్తచ్ఛొన్న † ఉపేయా
 నుకూలమానఉపాయతై అనుష్ఠిక్కిఱార్నుమామ్. కీర్తః “త్యాంశీల”
 “ఉల్లజ్జిత” ఎన్గిఱ్గొఱ్గిలిలే దుష్ప్రకృతికల్ ఇవన్ పుమైయై యతి
 యార్కల్. సత్ప్రకృతి శతీవార్కశేష్టార్. “నమోనమః” ఎన్గిఱ
 శ్లోకతిలే స్వరూపతై అత్యస్తపరతస్తమాక ఉడార్ స్తవనుక్కే ఇవ్విష
 యమ్ ప్రాప్యమావతు. స్వతస్త్రనుక్కు ప్రాప్యమన్వేష్టార్. ఇతిల్
 ఆశ్రయిక్కుమిడతిల్ స్వశక్తియైక్కుండ్లాశ్రయిక్కుమ్ విషయమన్తు.
 తన్నుడైయ వాకించన్యతై మున్నిట్టుక్కుండ్లాశ్రయిక్కుమ్ విషయ
 మెన్గితార్.

వ్యాః—(నధర్మనిష్ఠో స్తి) ధార్మికనావే సెన్గితేనల్లేన్. నాస్తి సెన్గితేన
 ల్లేన్. ధర్మత్తిల్ నిష్ఠైయైయడైయనల్లేన్. పిఱర్ - ధార్మికసేష్టు
 నిన్వై కైక్కుమ్, నానుమ్ ఎనక్కు నన్వైయైష్టే భుమికైక్కుమ్,
 సియుమ్, “తానేశీలప్రవృత్తియానిష్టానాకల్ నాన్ శెయ్ వతెన్” ఎత్తు

శైవిషుకైక్కుమ్ వేణ్ణువతుణ్ణి త్తనై. ఉన్ తిరునడికళై (పాపిక్కైక్కు-
హేతువామ్బుడియాళన్మత్తియిల్ నిష్టయైయైయై.

(నచాత్తవేదీ) ఆత్మదర్శనమ్ పణ్ణువార్ వార్తయైచ్చొలి పో
రానిష్టే. తచ్చీలనల్లే. కిర్తయోగానుష్ఠానత్తాలే ష్టేణపాపనానవను
క్కోట్రియ ఆత్మయాథాత్మ్య దర్శనమిత్తయాయుక్కు, అతిశైయెత్త
పోతే తత్సాధ్యమాన జ్ఞానమిల్లామై అధసిద్ధమాయురుక్క, జ్ఞానమిల్ల
యెన్నితు- (౧) “బహుశానం జన్తనామస్తే జ్ఞానవాన్” ఎన్మ గజన్మ
సహస్రత్తాలే జ్ఞానమ్ పీఱక్కలామై యెన్నిల్, అతుప్రమిల్ల యెన్ని
టార్.

(త్వచ్చరణారవిన్దేన భక్తిమాన్) ఇవ్వాత్తావుక్కు వకుత్తన
నాన పున్నుడైయ నిరతిశయసోగ్యమాన తిరువడికిలివనవరత భక్తియో
యైయైయవనల్లేన్: కిర్తజ్ఞానజగిల్లయైచ్చపోతే తత్సాధ్యమాన భక్తి
యైయైయై అథ్థాత్ సిద్ధమాయురుక్క భక్తియైయైయన్మనెన్నెన్నిల్;
ఘోర్వక్తి పకారత్తాలే జన్మాన్తర సంస్కారముతవి యుణ్ణాకలామితే
యెన్నిల్, అతుపుమిల్లయెన్నిటార్. (౨) “కుళిత్తుమాన్తనలై” (౩)
“నోద్ర్దనోన్మ” (౪) “కొనై కిళ్ పిన్ శెన్మ” ఇత్యది.

(అకిళ్ళనకి) ఇవైయైయైయన్న మనుతాపమెన్న, ఇవైయైయై
కైక్కుటుప్పన ఆత్మగుణమెన్న; అధికారశక్తివాళ్ళాదిక శెన్న ఇనద్ర్ద
యైయైయైయనల్లేన్. ఇప్పడినమై క్కిట్టుకైక్కుకై ముత లిల్లయైకి
లుమ్ పుఱప్పరత్తరాయిరువ్వార్ ప లిలేహోసొలోవెన్న; (అనన్య
గతికి) పుఱప్పొరు పుకలిల్లయైయైయై, (౫) ఉన్నెన్మిన్మన్మమా
ద్ర్ద కిట్టిన్మిత్తన్” ఎన్నివడియై ఉన్నెన్మయ్యోయ చ్చెల్లాటననెన్న

(౧) గీ-౭-౧౯.

(౨) తిరువా-

(౩) తి. పాయ్-౫-౭-౧౯.

(౪) తిరుప్పావై-౨౮.

† (పా) జన్మాన్తరసంస్కార.

స్తో:-ననిన్దితం కర్మయవ స్థితో కే

సహస్రశోయన్న మయా వ్యధాయు ।

సహం విపాకాఽవసరేముఖన్

శివైమిసన్సుత్యగతిస్తవాగే ॥

(౨౩)

అల్. (శరణ్య) తిన్దామృక్కల్ కైమ్మైతిల్లాతార్ కుమ్ శరణవర
ణార్వరితే దేవర్. నిరుపాధిక శరణ్యరాకై యాలే రుచియేవేణ్ణవతు.
దేవరై ప్పెఱుకై కుమ్ బరుకై మ్ముతల్ వేణ్ణవితే.

(త్వత్పాదమూలమ్) (౧) “మామేకింశరణం వ్రజ” ఎష్ట దేవ
ర్ తిరువడికళేమూలమ్. (మూలమ్) ఎన్ఱిఱుతు - సాలభ్యాది గుణజ్ఞ
లై యుమ్ ఇతరావయవజ్ఞలై యు మొఱ్ఱియ తిరువడిత్తామరైకలై యే
నినైక్కిఱుతు. (శరణంప్రపద్యే) విరోధినిరసనశూర్వకమాక కైఞ్ఞ
ర్యసిద్ధిక్కు ఉపాయమాక వధ్యవసిక్కితేన్. (౨) “ఉపాయేగృహరక్షి
త్రోః” అహిర్బుధ్న సంహితైయిలే ఇతినుజ్జై యస్వరూపమ్ శొల్లప్ప
ట్టతు. (౩) “అహమస్మ్యపరాధానామూలయః” ఇన్ద్రకత్తల్ అధి
కారిస్వరూపముమ్, శ్వేతాశ్వతరే(౪) “యోబ్రహ్మణం విదధాతిపూ
ర్వమ్” ఎష్ట శరణాగతిప్రయోగముమ్ శొల్లిద్ర్థాయ్త్తు. (౨౨)

అవ:- (ననిన్దితమ్) ఆనుకూల్యజ్ఞభిలయెష్ట వెఱుక్కవేణ్ణ; ఉ
ణ్ణానయోగ్యతైయు ముఱిక్కవద్రాన నిషిద్ధానుష్ఠానజ్ఞ భిలైయాకిల్
నన్దైకలై యాణ్ణాక్కి పురుషార్థతైయుమ్ తరుఱిఱోమెష్ట భగవదభిప్రా
యమాక, ప్రాతికూల్యజ్ఞలల్ పరిపూర్ణ సెన్దితార్.

వ్యా:- (సహస్రశోయన్న మయా వ్యధాయునిన్దితం కర్మతల్లోకేనాస్తి)
అయిరమ్మడఱ్లు ఎన్నాల్ పణ్ణప్పడాతతు యాతొరునిన్దితకర్మముల్లు -

(౧) గీ-౧౮-౬౬.

(౨) అహిర్బు-సం-౩౬, ౩౬.

(౩) ఆహి-౩౬-౩౮.

(౪) శ్వే-౬-౧౮.

అతిపాతకమహాపాతకాదికల్. అతుళాస్త్రతిలుమిలై. లొక్కళలసి
న్నితిలోకః - శాస్త్రమ్. అనుస్తాతాక్కల్ కక్కలిల్లాత నిషిద్ధజ్ఞుమ్
శాస్త్రతిల్ కాణలామితే.

(సోహమ్) నిషిద్ధజ్ఞశ్చ యనుష్ఠీత్తు ప్రాయశ్చిత్తజ్ఞశిలుమిల్లయ
వఱియాలే తప్పచ్చెయ్తో మెన్నిటవనుతాపముమిన్నిక్కే యిరుక్కిఱ
నాన్. (విపాకానసరే) అనై పక్కమామ్ అనుభవతైయైయ్తీయ ప్పొక్క
డియిల్లాత వవసరత్తిలే. (ముకున్) ముక్తిభూమి పద. ఇదుర్నైయై
ప్రాప్తనావవనుక్కుమ్ దేవరేడిజ్జీవన హేతువెన్నుమిడనైయే బుద్ధివణ్ణి.
(౧) “దురాచారోపి సర్వాశీకృతఘోనాస్తీకఃపురా” (౨) “దోషో
యద్యపితస్యస్యాత్” (౩) “వధార్హమవికాకుత్స్యః కృపయాపర్యచాల
యత్.” (౪) “తస్మాదవివధ్యం ప్రపన్నంన ప్రతిప్రయచ్చన్తి” అహి
ర్బుధ్నయ్య సంహితాయామ్; - “అనేనైవప్రపన్నస్య భగవంతంసనాత
నమ్ | తస్మానుబధాఃపాస్తాన స్సర్వేనశ్యన్తి తత్క్షణాత్ || కృతాన్యతేన
సర్వాణి తపాంసితపతాంవర || నర్వేతిథాన్సర్వయజ్ఞాః సర్వదానానిచ
క్షణాత్ || కృతాన్యతేనమాక్షశ్చతస్య హస్తేనసంశయః”.

(అగతిః) దేవరేడియైయై ఎన్నుడై యగతి
శూన్యతైయే హేతువాక. (సప్రవృత్తిక్రందామి) దేవరేడుక్కు వ్పరిహరి
క్కవాణ్ణైత దత్తైయిలే దేవరే పక్కల్ గుణానియై శక్తిక్కుమ్బడి
సాధనానుష్ఠానమృణ్ణి ఫలమ్ పితాతానైప్పోలే కూప్పిడానిన్జేన్. (త
వాగ్రే) (౫) “హీరేహాహిమమాతలా” ఎన్నిటదేవరే తిరుమున్నే.

అవ—(నిమజ్జతః) ఉమ్ముడై యశుర్వపుత్తి ఇతువాయిరుక్కు
“క్రందామి” ఎన్దు నమ్కుల్లైయై మ్పాలే కూప్పిడువ తెల్తాలేయెన్న;

శ్లో; — నిమజ్జతోఽనస్తభవార్థవాస్త
శ్చిరాయమే కూలమివాసిలబ్ధం ।

త్వయాపిలబ్ధం భగవన్నిదా సీ

మనుత్తమం పాత్రమిదం దయాయాః ॥ (౨౪)

సంసారార్థవత్తిలే అబ్దుస్తుకితవెనక్కు నిర్వేతుకకృపైయాలే ఉన్ వా శియోయటివిత్తాయ. (౧) “కూశమ్ శియోతుకొణ్ణాయ, ఎన్నైక్కువి కొళ్ళాయ్, వన్దన్” ఎన్నిటపడియే ఉన్ తిరువడికిలై ప్రాపిక్కైక్కుమ్, అస్తకృపైయే హేతువెన్దు దయైకరత్నత్వత్తాలే కూప్పిడుకితేనన్ది తార్. ఎనక్కు దేవరై లభిక్కై పెతాప్పేతానావ్పొలేయన్తో దేవరీరు డైయకృపైక్కుమ్ ఎన్నుడైయ పాపమెనితార్.

వ్యా; — (అనస్తభవార్థవాస్తర్నిమజ్జతః) (అనస్త) త్రివిధపరిచ్ఛేదరహిత! ఎన్నుడైయసంసారత్తై పురిచ్ఛేదిక్కిలుమ్ దేవరుడైయప్రభావత్తై పురిచ్ఛేదిక్కైయరితెన్దై. భవార్థవని శేషణమాయ్, కరై కాణవాణ్ణతసంసారార్థవమెన్నపునూమ్. (మే) (౨) “ఆవారార్ తుణ్డైయెన్దులై సీర్క్కడలుశ్చున్దుమ్ నావాయ్” ఎన్నిడపడియే అబ్దుస్తుకితవెనక్కు. సనకాదికలైవ్పొలే కరైప్పల్లిలేయిరున్దేనో? (చిరాయ) అనాదికాలమెల్లామబ్దుస్తుకితవెనక్కు. (మే) అబ్దుస్తుకైయొచ్చీయ పురిఱమమ్ పార్క్క పటియాతవెనక్కు. (కూలమివలభోసి) (౩) “ఉన్ పేరరుళాలి క్కరైయేటి” ఎన్నుమ్పడియే అబ్దుస్తుకితివిడత్తిలే కరై కిట్టినావ్పొలే లబ్ధనాకానిన్దాయ్.

(త్వయాపిలబ్ధమ్) దేవరాలుమ్లభిక్కప్పట్టతు. ఎనక్కు దేవర్ పెతాప్పేతానావ్పొలేయితే * ఎతిర్ శూఘ్రల్ పుక్కుత్తిరికిత దేవర్ క్కుమ్ ఇన్దవన్దు. (భగవన్) జ్ఞానాదిగుణపూర్ణరాన దేవరుడైయ

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౨. (౨) తి-వాయ్-౫-౧-౯. (౩) పెరి-తి-౫-౩-౭.

శ్లో;— అభూతపూర్వం మమభావికింవా
సర్వంసహేమే సహజంహిదుఃఖమ్ ।

కిన్తుత్వదగ్గే శరణాగతానాం

పరాభవోనాథ నతేనురూపః ॥ (౨౫)

పేతెన్నునిడమ్ నానేళొల్ల వేణుమోవెన్తై. (ఇదానీమ్) దేవరుమ్ నశై
యద్రొయివిడ వేణుమ్బడిమాన దుర్వశైయిలే. (అనుత్తమం పాత్రమ్)
ఉత్తమోత్తమమానపాత్రమ్. (ఇదమ్) †రక్షకాపేక్షకిరిలైయెన్నుమ్
వస్తు. (దయాయాకి) రక్ష్యవిషయముణ్ణాకిల్ తానుణ్ణామ్బడిమాన
దేవరుడైయదయొక్క. (౨౪)

అవ;—(అభూతపూర్వమితి) నమీవక్కల్ న్యస్తభరరాయరు
క్కిఱపుమక్కు (౧) “తత్తస్యనదృశం భవేత్” ఎన్నిఱపడియే నాన్ శె
యేతపడి కణ్ణిరుక్కై స్వరూపమాయుకుక్కు, ఇజ్జనే నిర్బన్ధిక్కక్కడవీరో
వెన్న; ఎన్నుడై య వనర్థతై ప్పరిహరిక్క చ్చొల్లుకితేనల్లెన్. ఆశ్రిత
ర్కు విషయజ్ఞభాల్వరుమ్ పరిభవమ్ రక్షకరాన దేవర్కు తేజో
హానియెన్తు అత్తై ప్పరిహరిక్క చ్చొల్లుకితేనెన్నితార్.

వాగ్;—(మమఅభూతపూర్వంభావికింవా) సరకగర్భవాస జనన
మరణక్లేశాదికళే యాత్రై యాయ్ప్పొన్దవెనక్కు, మున్ను అనుభూతమ
న్తిక్కే ఇని అనుభావ్యమాయరుప్పతోరు దుఃఖముణ్ణో?. (కిమ్) త్తే పే.
(సర్వంసహే) ఆధివ్యాధికళే, పరిపరిభవమ్, శీతోష్ణాదికళే, తద్విశ్లే
షజనితదుఃఖమ్. ఇవద్రొత్తై ఇవర్సహిక్కవల్లరాయ్ చ్చొల్లుకితారల్ల
ర్; ఆత్మా - నిత్యన్; కాలమ్ - అనాది; ఇవద్రొత్తైప్పొలుత్తు † ఉ
ళే కొతిప్పాలే నళియాతేకిడన్ద వాశ్చర్యతై క్కణ్ణుశొల్లుకితార్. (మన

(౧) రా-సు-౩౨-౩౦.

† (పా) రక్షకాపేక్షకిరియిలైయెన్నుమ్. † (పా) ఉళిక్కొక్కప్పాలే.

శ్లో:— నిరాసకస్యాపి నతావదుత్సహే
మహేశజతుం తవపాదపద్మజమ్ |
రమానిరస్తాపి శిశుః స్తననయో
నజాతుమాతు శ్చరశౌజిహ్వసతి ||

(౨౬)

హజంహదుఃఖమ్) అనాదికాలమ్ కర్మమేనిరూపకమాక ప్పొందవసక్కు. అతిన్ ఫలమాన దుఃఖముమ్ సహజమన్తో?.

(కీన్తు)†పాటుక్కవాణ్ణాతతోష్టుణ్ణు (త్యదక్రేసర్వశేషియామ్ సర్వత్రసన్నిహితరానదేవర్తిరుమున్నే. (శరణాగతానాం పరాభవం) ఉన్నక్కల్ న్యస్తభరరాయరుక్కుమవర్కళుక్కు, శబ్దాదివిషయ ప్రావణ్యత్వాల్ వంద ఎళివరపు. (౧) “పావియేన్తై ప్పలసి కాట్టిప్పడుప్పాయో?” (౨) “కిఱిశెయ్ తెన్నై ప్పొటిత్తిప్పిన్నమ్ కెడుప్పాయో” ఎన్ఱు విషయసన్నిధియేతూడణ్ణి ఎళివరవాయిఱే అనన్య ప్రయోజనర్క్కిరుప్పతు. బహుసచనత్తాలేశొల్లుకిఱుతు - ఒరు త్తనుడైయ ఎళివరపు వైష్ణవజాతిక్కాక వందతెన్నై. (౩) “ఎఱ్ఱనుమ్ తెఱువరుమరే” ఎన్ఱిఱపడియే ఉనక్కు క్కైపుకుందవర్కళుమ్ ఉన్నుడైయరక్షణత్తిల్ అతిశక్తై ప్పణ్ణు వార్కళెన్నై. (నాథ) ఇతుతన్నరశునాడాకిల్ దేవర్క్కు వరుసతు ఒరు నాథత్వముణ్ణో? ఉడై మై నోవుపడుకై ఉడైయవనుక్కు ఎళివరవన్తో? (నతేనురూపం) (౪) “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్ఱిఱదేవర్క్కునురూపమన్ఱు. అతుఎనక్కసహ్యమెన్నై. (౨౭)

అవ;—(నిరాసకస్యాపి) దేవరుడైయ రక్షణాభావత్తాలవంద తేజోహానియైయుమ్ పారాతే ఎన్నైక్కైవిడుమన్ఱుమ్ నాన్ విడప్పార్క్కిఱిలేనెన్ఱు తమ్ముడైయ అగతిత్వత్తాలే తమ్ముడైయ మహావిశ్వాసత్తై ఆ విష్కరిక్కిఱార్.

(౧) తి-వాయ్-౬-౯-౯. (౨) తి-వాయ్-౬-౯-౮. (౩) తి-వాయ్-౮-౧-౩.

(౪) గీ-౧౨-౬౬. † (పా) పిన్నైప్పొక్కవేణ్ణువత్తోష్టు.

వా;--(నిరాసకస్యాపి) రక్షకత్వమేన స్వరూపమాయదుక్కిఱ దే
సర్ నిరాసకరాక ప్రసజ్గమిలై. ఇప్పడి దేవర్ నిర్గుణరాయ్ నిరా
సకరానాలుమ్. (తవపాదబజ్జం తావత్ హతుంనోత్సహే) రక్షక
ముమాయ్, ప్రాప్తముమాయ్, భోగ్యముమాన తిరువడికలై నాన్
మున్దఱమున్నమ్ పట్టు జీవిక్క శ్రద్ధైపణ్ణుకిటిలేన్. (౧) “కణ్ణారికల్
వనవేకాతలన్టాన్ శెయ్ తిడినుమ్ కొణ్ణానై యల్లాలటియాక్కులమకళో
పోల్” ఎన్ఱు దేవర్ రక్షకరన్ఱియిలే యెల్లిదైలుమ్ పుఱమ్బుపోక్కిలై
యెన్ఱై. (మహేశ) (౨) “తమిశ్వరాణాంపరసుం మహేశ్వరమ్”
(౩) “ఈశ్వర స్సర్వభూతానామ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే నిరుపాధి
కనిర్వాహకనానవనే! సంసారత్తిల్ సంబన్ధజ్జోపోలే కర్మోపాధికబన్ధ
మాయ్ పుఱమ్బేపోయ్ జీవిక్కితేనో?. (౪) “సుహృదం సర్వభూతా
నామ్” ఎన్ఱుమ్, (౫) “సర్వేపామేవలోకానాం పితామాతాచమా
ధవః” ఎన్ఱుమ్, నిరుపాధికమాన పితావుమ్ బన్ధవుమ్ పుఱమ్బేయు
ణ్ణాయ్, దేవరై విట్టుప్పోయ్ జీవిక్కితేనో?.

(స్తనన్ధయశ్శిశు రుపానిరస్తాపి) స్తనన్ధమేధారకమానశిశువాన
తు జననియాలే క్రోధమడియాక కైవిడప్పట్టాలుమ్. స్వరక్షణత్తిల్
శక్తియన్ఱిక్కే మాత్రేకరక్ష్యమానద శెయ్చొచ్చులిఱతు. ఇవాత్మవ
స్తువుమ్ ఈశ్వరైక రక్ష్యమాయ్ అవసుక్కు నిత్యస్తనన్ధయమాయితే
యిరుప్పతు. (౬) “అరిశినత్తాలీన్ఱ తాయకల్ న్రిడనుమ్ మల్లోరవళోతన్న
రుళోనిన్ఱై న్దేయ్ముమ్కుళువి”, “ఈన్ఱ తాయ్” ఎన్ఱుమ్, “అరిశినమ్”
ఎన్ఱుమ్ విరుద్ధధర్మ మేకాశ్రయత్తిల్ సమ్మవియాతెన్ఱై. పితావుక్కు
హితార్థమాన క్రోధమ్ సమ్మవిక్కిలుమ్ మాతృవిషయత్తిల్ క్రోధ

(౧) పెరు.తి-గి-౨. (౨) శ్వ-౬-౭.

(౩) గి-౧౨-౬౧.

(౪) గి-గి-౨౯. (౫) భార-౮౭.

(౬) పెరు.తి-గి-౧.

శ్లో:- తవామృతస్యద్దినీ పాదపద్మజే

నివేశితాత్మా కథమన్యదిచ్ఛతి ।

స్థితేరవిన్దే మకరన్దనిర్భరే

మధువతోనేక్షురకంహివీక్షతే ॥

(౨౭)

సమ్యాననై యితైయితే. (బాతు) ఒరుకాల్ కుద్దెయానహోతోడు ఆద
రిత్తహోతోడు వాళియి. (మాతుశ్చరణౌనజహసత్తికై యాశేతఘ్నకై
యన్తి క్కే-కాలాలే తళిలుమ్ అన్తక్కాలై క్కట్టిక్కొళ్ళు మత్తనై యు
త్తియప్పటమ్మేపోకప్పరాతాహ్మలే. (౨౬)

అవ:- (తవామృతస్యద్దినీ) ఎన్నడై య అగతిత్వత్తాలే విజమా
ట్టాతవశవేయో? దేవర్ భోగ్యతైయిలే అబ్బున్దినమనన్సు వేటాన్తిల్
పోకమాట్టాతెన్దిటార్.

వ్యా:- (తవామృతస్యద్దినీ పాదపద్మజే) ప్రాప్తముమాయ్
భోగ్యముమాన దేవర్ తిరువడిత్తామరైకళిలే. అమృతత్తై ప్రవహి
క్కి-ట తిరువడిత్తామరైకళిలే. (౧) “విష్ణోః ప దే పర మే మధ్వ
ఉత్సం” (౨) “రసోవైసం” (౩) తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాతమ్” ఎన్దు
శ్రుతిసిద్ధమితే ఉన్నడైయభోగ్యతై. (నివేశితాత్మా) దేవరుడైయ
నిర్దేతుకమాన ప్రసాదత్తాలే నివేశిక్కప్పట్ట మనస్సానతు. అభోగ్య
జ్గళుమాయ్ అప్రాప్తజ్గళుమానహేయవిషయజ్గళిలేపద్మకిహోన్దపనన్సు,
సూరిభోగ్యమాన దేవర్ తిరువడికళిలే అవగాహిక్కుమ్బాతు దేవర్ ప్ర
సాదమే హేతువాకవేణ్డావో?. (కథమన్యదిచ్ఛతి) (౪) “మయ్యా
సక్తమనాః” ఎన్దిటపడియే దేవర్ తిరువడికళిలే సక్తమానమనన్సు
తద్వ్యతిరిక్త విషయజ్గళిలే శ్రద్ధేపణ్ణమ్బడి ఎజ్జనే? ఉన్ వాళియైయు

శ్లో:- త్వద్రక్షి ముద్దిశ్యకదావికేనచిత్
యధాతిధావాపి సక్రిత్రత్రోజ్జలిః ।

తదైవముష్టాత్యశుభాన్యశేషతః

శుభానిపుష్టాతి నజాతుహీయతే ॥ (౨౨)

మఱియువైత్తు చైతన్యప్రసరణద్వారమానవితు, విషయాన్తరజలై విరు
ముబ్బుడియేజ్జనే?

(అరవిన్దే మకరందనిర్భరేన్ధితే) సుఖస్వర్గమాయ్ మధువాలే
పూర్ణమాన శెన్దామరైయానశు, భోక్తాక్కలైక్కుటిత్తు అవసరప్రతీ
క్షమాన్నిఱ్ఱ, (మధువ్రతః) మధువేజీవనమాన పదార్థమెన్నుతల్.
మధుసమృద్ధమానవిడత్తిలే పరుకక్కడవోమెన్గిఱ సజ్జల్పత్తైయుడైయ
పదార్థమెన్నుతల్. (ఇత్తురకంసవీక్షతే) కిట్టుకైయే అరితాయ్, కిట్టి
నాల్ నాక్కుననైక్కప్పోరాతేయిరుక్కిఱ ముళ్ళిపూవిలేశెన్డు పడియా
తోళ్ళికైయన్దిక్కే కటాక్షిప్పతుమ్ శెయ్యాతు. (హి) ఇతు ఉపదేశి
క్కపేమో దేవర్క్కు. సప్రమృతిపన్నమన్తో?. (౧) “ఎఱ్ఱుప్పోయు
య్ కేనిన్నిణెయశియే అడైయల్లాల్” ఎన్నక్కడవతితే. (౨౨)

అవ:-(త్వద్రక్షిమ్) * నధర్మనిష్ఠాస్థియిలే దేవర్ తిరువడికలై
లభిక్కైక్కు అనుకూలజ్ఞోన్డు మిలైయెన్దార్. అవ్వళవేయన్డు; ప్రితి
కూలజ్ఞళాల్ పూర్ణనెన్దార్. ఇప్పడిప్పట్టవెనక్కుమ్ పేర్లోలివన్దాల్
దేవర్ కృపైయే పర్యాప్తమెన్దార్. ఇప్పడిన్యస్తభరనాన వెన్బక్కిలిలే
విరోధిమేలిడుకై దేవర్క్కు తెజోహానియెన్దార్. అత్తైప్పారాతే దేవర్
కైవిట్టనన్డుమ్ పుణముప్పోక్కిలైయెన్దార్. ఇనిమేల్ “త్వత్పాద
మూలం శరణంప్రపద్యే” ఎన్డు నీర్వణ్ణిన ప్రపత్తియెన్డు మమైయు
మో? విరోధినివృత్తిక్కుమ్ అభిమతనిర్దిక్కుమెన్న; మనోవాక్కాయ

జ్ఞో మూన్తాల్ముమ్ వణ్ణిస ప్రపత్తియెల్లామ్ వేణుమో? (౧) “బద్ధాజ్ఞ
లిపుటందీనం యాచ స్తోశరణాగతమ్” ఎన్నియవతిల్ కాయికమాన నజ్జ
లిఒస్తునుమైయాతో పెన్నితార్.

వ్యా; — (త్వదప్రిమ్) నిరుపాధక శేషీయానపున్నడై య నిర్
తిశయ భోగ్యముమాయ్ సర్వసులభమాన తిరుచక్రికల్. ఇత్తాల్
ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమాయ్ ప్రాప్తముమా యిరుక్కిఱపశి
యొచ్చొల్లుకిఱతు. (ఉద్విశ్య) ఇత్తైయే పరమప్రాప్యమాక నినైత్తు.
ఇత్తాల్ ప్రయోజనాన్తర వ్యావృత్తి శొల్లుకిఱతు. (కదాపి) ఇచ్చైపిఱద
పోతుకాలమెనై. ఇత్తాల్ వసన్తగీష్మశరత్ శుక్లపక్ష పూర్వా
హ్నా అపరాహ్నాదికాల నియతియుడై య జ్యోతిష్టమాదికళిల్ ఇతు
క్కుణ్డానవ్యావృత్తి. (కేనచిత్) సర్వాధికారమెనై. ఇత్తాల్, త్రైవర్ణి
కత్వగృహమేధిత్వ కృష్ణకేశత్వ వేదవేదాజ్ఞ వేద్యాధికార నియమ
ముడై య కర్మజళిల్ వ్యావృత్తి.

(యథాతథా) ప్రకారనియతియై యెగ్గిఱతు. ఇత్తాల్ శాస్త్ర
జ్ఞళిల్ ప్రకారవిశేష నియతమాన కర్మజళిల్ వ్యావృత్తి. (వాఅపి)
ఎన్ఱు వికల్పసముచ్చయ సూచకమాన అవ్యయజ్ఞశిరణ్డాలుమ్ ఒన్ఱి లేని
యతమాన కర్మజళిలే ఇతుక్కుణ్డాన వ్యావృత్తి శొల్లుకిఱతు. (సకృ
త్కృతః) ఎన్ఱు యావజ్జీవాధికారమాన నిత్యకిర్మవ్యావృత్తి శొల్లుకిఱతు.
(అజ్ఞలిః) విత్తవ్యయాయాసాదినహ కారిసాపేక్ష మాన అశ్వమేధాది
కళిఱ్ఱాట్టిల్ ఇతుక్కుణ్డాన సుకరత్వమ్ శొల్లుకిఱతు.

(తదైవ) దేశాన్తరేకాలాన్తరే దేశాన్తరే ఫలప్రదమాన కర్మ
జ్ఞళిల్ వ్యావృత్తి శొల్లుకిఱతు. (అశుభాన్యశేషతః) సర్వపాపజ్ఞభుమ్
మఱువలిడాతపడియేపొకై. (౨) “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి”

శ్లో; — ఉదీర్ణ సంసారద వాశుశుక్షణం

క్షణేన నిర్వాప్య పరాశ్చ నిర్వృతిమ్ ।

ప్రయచ్ఛతి త్వచ్ఛరణారణామ్బుజ

ద్వయానురాగామృతసిన్ధుశీకరః ॥

(౨౯)

ఎన్నిటపడియే ఒరుపాప త్తుక్కు ఒరుప్రాయశ్చిత్తమాన ద్వాదశ వార్షిక సంవత్సర చాన్ద్రాయణ కృచ్చాచ్చదికళిల్ వ్యావుత్తి. (ముష్టాతి) “ముషస్తేయే” (౧) “సజ్జిత్తుముల్ బుమ్తవిన్ద” (౨) “శుమ్మెనాతేకై పిట్టండి” (౩) “కాన్ వొచ్చిల్ బు” ఎన్నిటపడియే పోనప్రకారమ్ తెరియారతపడి పోకై. (శుభానిపుష్టాతి) విరోధితై ప్పొక్కి విడుమళవిష్టిక్కే అభి మృతజ్జళాలే పూర్ణమూక్కుమ్. బహుచనత్రాలే పరభక్తిపరజ్ఞాన పరమభక్తిదేశ విశేషప్రాప్తి భగవల్లాభ ప్రాప్తిఫలమాన కైబ్బర్యమ్, ఇవల్ తై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇత్తాల్ స్వర్గాదికళాన ఓరొరుఫలజ్జళితే నియతమాన కర్మజ్జళిల్ వ్యావుత్తి. (నజాతుహీయతే) ఇత్తనైయుమ్ కొడుత్రాలుమ్ తాన్ కుత్తైయాతిరుక్కై.

ఇత్తాల్ ఫలప్రదాన త్తళవిలే క్షీణశక్తికమాన కర్మజ్జళిల్ వ్యావుత్తి. (౪) “అంజలిః పరమాముద్రాక్షిప్రం దేవప్రసాదినీ.” (౫) “సుసుఖంకర్తుమవ్యయమ్” ఎన్నక్కడవతితే. క్రియారూపమాన వజ్జలి కుత్తైయాతిరుక్కై యావతెన్నెన్నిల్. అనన్య ప్రయోజనమాయ్ కొండ్లుపణ్ణెన అంజలియాకై యాలే ప్రసన్ననానవీశ్వరన్ ఎల్లామ్ శెయ్ తాటుమ్ ఒన్ఱమ్ శెయ్యాతానాయరుక్కైయాలే శొల్లుకిఱతు. (౬) “ఋణంప్రవృద్ధమివమే హృదయాన్నాపనర్పతి” (౭) “ఉన్నడియార్ క్కెన్ శెయ్ వనెన్ఱేయరుత్తినీ” ఎన్నక్కడవతితే. (౮)

అవ; — (ఉదీర్ణత్యాది) ఆయాసాత్మకమాన అజ్జలితాన్ వేణు

(౧) తి-వాయ్-౮-౧౦-౧. (౨) పెరి-తి-౫-౪-౩. (౩) పెరియతిరువ-౫౪.

(౪) భరద్వాజసం. (౫) గీ-౯-౨. (౬) భార-ఉద్యో. (౭) పెరియతిరువ-౫౩.

మో?(౧) “శిన్ధిప్రేయమైయుమ్” ఎన్నిపడియే మానసమాత్రమే వమై
యాతో విరోధినివృత్తిపూర్వకమాన పరమసుఖతైత్తరుకై క్షేణిణాత్.
ఇత్యాల్ ౧ (౨) “దీనమ్” ఎన్నిమానసప్రపత్తియై చ్చొల్లుకిఱు.
“నధర్మనిష్ఠోస్థి” ఎన్నివితు - వాచికప్రపత్తియాయ్, “త్వదంఘ్రి
ముద్దిశ్య” ఎన్నివితు-కాయికప్రపత్తియాయ్, ఇతిల్ మానసప్రపత్తి
యెన్నపుమామ్. అథవా, “త్వదంఘ్రిమ్” “ఉదీర్ణ” ఎన్నిశ్లోకద్వ
యత్యాలే ప్రపత్తిఫలమాన పరభక్తియై చ్చొల్లుకిఱు తెన్నపుమామ్.

వా;- (ఉదీర్ణసంసారదవాశుశుక్షణిమ్) కిళర్ నైరికిఱ సంసార
మాకిఱ కాట్టు తీయై. సంసారతైక్కాట్టు తీయూక చ్చొల్లుకిఱు దాహ్య
మానకాట్టిలగ్నియై అవిక్కవొణ్ణతావోలే అవిద్యాదికళు క్కిలక్కా
మి త్తనై యుభీయ ప్పరిహరిక్కవొణ్ణతెన్నైక్కాక. ఆత్మా అదాహ్యనై
న్నిఱు లొకికాగ్నిక్కితే. సంసారాగ్ని (౩) “అనన్నేవ” ఎన్నిపడియే
దగ్ధపటమ్పాలేయాక్కుమితే. (క్షణేననిర్వాప్య) (౪) “అధసాభయం
గతోభవతి” ఎన్నిపడియే అప్పోశేఅవిత్తు. “తదైనముష్ణాతి” “క్షణే
ననిర్వాప్య” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకై యాలే ఇన్వధికారిక్కుఫలత్తుక్కువిశమ్మ
మిలైయెన్నిటాల్. (౫) “యథై పీ కాతూలమగ్నోప్రోతం ప్రదూయేత”
ఎన్నిపడియే సంసార త్తిల్ ఇవన్ పట్టనోనై ఇవన్ విరోధివర్గత్తోడేపోక్కు
మిశ్వరనెన్ఱై. (పరాశ్చనిర్వృత్తిం ప్రయచ్ఛతి) ఒరు దేశవిశేష త్తిలే ఆ
నన్దనిర్భరనాయిగుక్కుమిరుపై ఎత్తారానిఱుమ్. (౬) “నిరజ్జనం పర
మంసామ్యముపైతి” (౭) “మమసాధర్మ్యమాగతాః” (౮) “సస్వ
రాడ్భవతి” ఎన్నుమ్ సుఖమితే.

(౧) తి-వాల్-౯-౧-౭. (౨) థా-య-౧౮-౨౭. (౩) తై-ఆ-౬-౧.

(౪) తై-ఆ-౭-౨. (౫) ఛా-గి-౨౪-౩. (౬) ముణ్ణ-౪-౧-౩.

(౭) గీ-౧౪-౨. (౮) ఛా-౭-౨౫-౨.

† (పా) ఆత్మాజ్ఞాతానైరికిఱమానస ప్రతిత్తియై చ్చొల్లుకిఱు.

శ్లో;—

విలాసవిక్రాంత పరావరాలయం

నమస్కర్తాత్మ పణేకృతక్షణమ్ ।

ధనంమదీయంతవ పాదపంక్తి-జం

కదానుసాక్షాత్కరవాణిచక్షుషా ॥

(30)

(త్వచ్ఛరణారణముబ్బజేత్యాది)పాప్తనాయ్ సులభనానెన్ను
డైయ శివస్తతామరైపోలే నిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికిలిరణ్ణిలను
రాగనూకిఱ అమృతసాగరత్తిలే ఒరుతివలై. అరుణపదత్తాలే-పరభా
గరసమ్ శొల్లకిఱతు; అమృజపదత్తాలే-సెన్నై కుళిర్చ్చి నాల్మొజ్జళాల్
వన్దరసమ్. ద్వయపదత్తాలే-అన్యోన్య సర్వశమాన శేర్-ణ్ణియ్మకాల్
వన్దరసమ్. ఇత్తాల్, అనురాగజనకమాన తిరువడికళెన్దై. (అనురాగ)
తిరువడికిలిద్యవసాయాత్మకమాన రుచియెన్నుతల్. ప్రపత్తిఫల
మాయ్ కైజ్క-ర్యోపకరణమాన భక్తియెన్నుతల్. *ప్రీతికారితమితే
కైజ్క-ర్యమ్. (అమృత)స్త్రవ్య విషయ స్పృహలే స్వయప్రయోజ
నమాయురుక్కైయన్దైయే శపథ్యమాయుక్కై. (సిన్ధుశీకరరి) (౧)
“అతనిల్ పెరియవెన్నవా” ఎన్గిఱపడియే విషయానురూపమాన
ప్రేమమెల్లామ్ వేణ్ణా అభిమతసిద్ధికెన్దై. (౨౯)

అన;—(విలాసేతి) ఇప్పడి విశిష్ట హేతువిగ్లాత సిద్ధోపాయవై
పురిగ్రహిత్తవరాకైయాలే క్రమప్రాప్తి పల్మొతే త్వరైపేరిక్క,
(౨) “కూవిక్కొళ్ళుమ్కాల మిన్నమ్కుఱుకాతో!” ఎన్గిఱార్. ప్రబల
మాన పరభక్తియాలే (3) “కనై క్కల్ కాణ్బత్తెన్మకొల్ కణ్ణళే”
ఎన్మమ్ (౪) “కాణక్కరుతుమెన్ కణ్ణే” ఎన్మమ్ శొల్లకిఱపడియే ఎన్
కణ్ణాలే కాణ్బత్తెన్గిఱా రెన్నుమామ్.

(౧) తి-వాయ్-౧౦-౧౦-౧౦. (౨) తి-వాయ్-౬-౯-౯. (3) తి-వాయ్-౪-౬-౧౦
(౪) తి-వాయ్-౯-౪-౧. 1 (పా) పరార్థమాయుక్కై.

వాఙ్మ—(విలాసేత్వాది) లీలైయాక ఆక్రమిక్కుప్పట్ట ఉత్కృష్ట
రాన దేవతైకభుజైయ ఇరుప్పిడజ్జై యుమ్ అవరరాన మనుష్యాదిభు
జైయ ఇరుప్పిడజ్జై యుముజైత్తాయురున్దళ్ళజ్జై. (విలాస) విముఖు
జైయ తల్లయియుమ్ అనాయాసేన శ్చేష్ఠిన్దుళ్ళతిరువడికళుక్కు రుచి
యుజ్జైయార్ తలైయిలేయుమ్ పణియున్దో?. (విక్రాంత) అస్య
పరరానార్ పక్కలిలేయో మేల్విల్లవాచు. అనన్దప్రయోజనర్
పక్కల్ మేల్విల్లవాకాతో?. (పరావరాలయమ్) నన్దిచడ్డాళ
విభాగమిష్టక్కే భూగిదానమ్ † (పట్టిన తిరువడికళో) అత్తైయైయ
చ్చెల్లాత వెనక్కరితావతే. (౧) “నన్దుస్సురాణామ్” ఎన్నిత కర్మభావ
నానిన్దరుమ్, (౨) “తనమ్ శేయ్తు నాన్ముకనేపెల్ద్రాన్ ” ఎన్నిత
ఉభయభావనా నిన్దరుమ్. పేటు ఎనక్కరితావతే. (నమస్య
దార్తిక్షసతే కృతక్షణమ్) ప్రాన్తికమాకప్పిన్ద నపదానమ్ కిరక్క
కిరీ; తిరువడికళిలే తలై శాన్ద్రైపజ్జైయ వార్తిక వేల్పిక్కుజైయిలే
కృతావసరమాయుళ్ళజ్జై. ఆశీతిరక్షణత్తిలే అవసరపత్రిక్షమాన తిరు
నడికలై క్కాన్దైక్కు “కదానుసామ్రాత్కరవాణి చక్షుషా” ఎన్దు
కూప్పిడవేణ్ణువతే.

(ధనంమదీయమ్) (౩) “నైత్తమానితి” ఎన్నిపడియో ఎనక్కు
ప్రాప్యముమ్ ప్రాప్తకముమాన తాయుళ్ళజ్జై. (తనపాదపబ్జజమ్)
సర్వసులభముమాయ్, ఆశీతనత్పలముమాయ్, నిరతిశయ భోగ్యము
మానతిరువడికలై. (కదానుసామ్రాత్కరవాణి) వైవిక్రిమాపదాన
ధూళిదానత్తిలుమ్ కాన్దప్పెత్తాత నాన్ ఇని ఎన్దు కాణవిసుక్కిణేన్.

(౧) మాన్ద్యస్త. (౨) ౨-తిరువ-౭౮. (౩) తి-వాయ్-౬-౭-౧౧.

† పుణ్ణలితమధికమ్.

శ్లో;—

కదాపునశ్శజ్జర భాజ్జకల్పకధ్వజా

రవిన్దాఙ్కుశ వజ్రలాఙ్ఘనమ్ |

త్రివిక్రమ త్వ చ్చరణామ్బుజద్వయం

మదీయమూర్ధాన మలఙ్కరిష్యతి ||

(౩౧)

(చక్షుషా)విషయజ్ఞులే ముష్టిక్కడక్కిఱ సంసారికల్ నడువేయరుక్కిఱ
పుమక్కు నమైయొట్టియచ్చెల్లతపశిపుకురనిఱు త్రినోమాకిల్, ఒస్తుమ్
శెయ్యాతారైప్పోలే కూప్పిడుకిఱ తెన్నెన్నిల్; కణ్ణాలేకణ్ణు విడాయ్తీర
విరుక్కిఱ వెనక్కు సంసారికళిత్కాట్టిలారు వ్యావృత్తిపణ్ణై త్తరవమైయు
మో? (చక్షుషా)బరుదేశ విశేష త్రిలే సదాదర్శనమ్ పణ్ణప్పల్లీ గ్రాతు;
కాణవిడాయ్ త్త వెనక్కుఁగక్కుణ్ణాలే కాణవేణుమ్. (౩౦)

అవ; — (కదాపునఁ) ఇతిల్ కణ్ణాలే కాణమళపుమ్ పోతాతు.

(౧) “వడిక్కళవాక నిమిర్ త్త నిన్ పాతపఙ్కయమే తలై క్కణి
యాయ్” ఎస్తుమ్, (౨) “కోలమామెన్ శెన్నిక్కు ఉన్ కిమలమన్న
కురై కథల్ ” ఎన్నిఱవడియే ఉన్ తిరువడికళాలే ఎన్ తలై మైలలఙ్క
రిక్క వేణుమెన్నిఱార్.

వ్యా; - (కదాపునఁ) తిరువడికళిలుణ్ణాన ప్రాప్తియైయుమ్ సౌల
భ్యజైయుమ్ భోగ్యతైయైయుమ్ అనుసన్నితు అత్తాల్ వన్ద త్వరై యాలు
మ్ విళమ్మ హేతువిల్లాత ఉపాయతై పురిగ్రహి త్తనరాకై యాలుమ్,
పిన్నై ఎప్పోతు శెయ్ పతెన్నిఱార్. (శజ్జరధాజ్జేత్యాది) సర్వేశ్వరను
జైయ, శివశర్వసూచకమాయ్ ఆకర్షకముమాయరుక్కుమ్, తిరువడి
కళోఁబ్బెనమ్బునత్తాలే ఇనర్ తలై క్కు ఆభరణముమాయ్ శేషత్వలక్ష
ణముమాయరుక్కుమ్ శంఖచక్రాదిలక్షణజ్ఞాలే చ్చిత్తమాయుళ్ళుతై.

శ్లో:—

విరాజమానోజ్వల పీతవాససం

స్మితాతసీనూన సమామలచ్ఛవిమ్ ।

నిమగ్ననాభిం తను మధ్యమున్నతం

విశాలవక్షస్థల శోభితక్షణమ్॥

(3-౨)

(౧) “ఎన్ శెన్నియిత్యాది”. (౧) “పాతవిలచ్చినై వై త్తాన్” ఎన్న క్కడవతితే.

(ప్రివిక్రమ) గుణగుణనిరూపణమ్ పణ్ణా తే తిరువడికళిల్ వైల త్తణ్యముమ్ పారాతే ఎల్లార్ తలై యిలుమ్ వై క్కుమవనలైయో? (త్వచ్ఛరణామృజద్వయమ్) ఇప్పశిప్రాప్తనుమాయ్ సులభనుమాన ఉన్నడై యనిరతిశయ భోగ్యమానతిరువడికలై. (మదీయమూర్ధానమ్) ఎన్నడైయతానశిరస్సిలే ఎప్పొతు అలక్కరిక్కప్పకుకితాయ్. (౨) “ఎన్ తలై మేలవే” ఎన్నపకర్నమ్ శొలిల్, య. నరక హేతువాన పదార్థ జ్గళిన్ కాల్ కాణ ప్రార్థిత్తుప్పోన్త వెన్ తలై యెన్నుతల్. ఇతుక్కు ప్రాప్తనాయ్ పోన్త వెన్ తలై యెన్నుతల్. పతినైత్తై క్కుమజ్గళసూత్ర మ్మోలేయితే శేషభూతనుక్కు తిరువడికళి. “మేమూర్ధ్వి భాతి” ఎన్దు తన్ తలై యిలే నీరైక్కుడలాక స్వసమృద్ధమ్ అత్తలై క్కేల్ మ్మాకచ్చొన్నార్. ఇజ్జుతత్సమృద్ధమే ఇత్తలై క్కు ఏల్ మ్మెనితార్. స్వశేషత్వసిద్ధిక్కాక. (3౧)

అన:—(విరాజమానోజ్వల) ఇన్ద్రశోకమ్ముతలాక “భవంతమ్” ఎన్ని శ్లోక త్తళవుమ్ పర్యజ్ఞవిద్యాక్రమత్తాలే అవయావాభరణాయుధ మహిషీపరిజనపరిచ్ఛదగ్గళోట్టైచ్చేర్ త్రియల్లై అనుభవిత్యు అవ్వను భనజనితప్రీతికారితమాన కై జ్జుర్యత్తాలే ఉన్నై ఉకప్పిప్పతు ఎప్పొ

తెన్నితార్. ఇత్తాల్ తమ్ముడైయ ప్రాప్యతై అరుళిచ్చెయ్కితార్. (1)
 “వైకుంఠుపరేలోక శ్రియాసాధంజగత్పతిం । ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా
 భక్తై ర్భాగవతైస్సహ ” ఎత్తితే ప్రాప్యనస్తు ఇరుప్పతు.

వ్యాః—(విరాజమాన) ఇతిల్లిరువడికలై త్తలైయిలే వైక్క
 వమైయు మోవెన్నః అశ్వశవుపోరాతెట్టు సామాన్యశోనైయై అనుభ
 విక్కితార్. (విరాజమాన) తిరునిఱిన్దుక్కు పురభాగమాకమికవుమ్
 విశక్టానిఱ్ఱిఱనడినదుకు. (ఉష్టవల) (2) “మహారజవం నాసః” ఎన్ఱిఱ
 స్వరూపత్తాల్వద్ద బౌజ్జన్వలను. (3) “ఉడైయార్ న్దవాడై” ఎన్ఱు
 తిరువరై పూత్తాప్పోలేయిరుక్కిఱ తిరుప్పీతామ్మరత్తాల్వద్దనదుకు,
 (వీతవాసనమ్) (4) “వీతక వాడైప్పిరానార్” ఎన్ఱు అఱ్ఱుకేయన్ఱిక్కే
 ఐశ్వర్యసూచకముమాయిరుక్కై. (స్థితాతనీత్యాది) అలరుక్కిఱపోతే
 శెప్పియైయుడైత్తాన కా యామ్మాప్పోలే నిర్లమానకాన్ఱియై
 యుడైఃత్తాయిరుక్కై. (5) “అతనీపుచ్చనజ్జాశమ్” (6) “కాయా
 మ్బామలర్ ప్పిఱ్ఱలన్నమాలై” ఎన్ఱు అభియుక్తిర్ ఆఱ్ఱుక్తాల్
 పడుక్కిఱనిఱమితే.

(నిమగ్ననాభిమ్) (2) “ఆవర్తకవ గక్టాయాః” ఎన్ఱిఱపడియే
 సాన్దర్యవెళ్ళమ్ శుభ్రీత్తాప్పోలే యిరుక్కిఱ తిరునాభియైయుడై యవన్.
 (3) “నన్దన్ మతలైక్కునన్ఱుమ్మక్కియవున్ఱి” ఎన్నక్కడవతితే. (తను
 మధ్యమ్) * శిబ్రీడై యుమ్పెవడివుమ్. (4) “తుడిశేరిడై యుమ్”
 ఎన్నక్కడవతితే. (ఉన్నతమ్) ఇన్వడినదుకాలుమ్ ఇడైయదుకాలుమ్
 సర్వాధికనెన్ఱు తోమ్మిఱుమ్బడియిరుక్కిఱవన్. (విశాలేత్యాది) అతి

(1) శైవీ-

(2) ఛాన్డో-1-1-1.

(3) తి-వాఱ్-3-2-8.

(4) పెరి-తి-9-2-8.

(5)

(6) పెరు-తి-1-2.

(2)

(3) పెరి-తి-1-2-8.

(4) తి-వాఱ్-8-9-3.

వాః— చకానఁ ౩౦ బ్యాకిణ కిర్కశై శ్శుశై
 శ్చతుర్భిరాజాను విశమ్భిభిర్భుజైః
 ప్రియావతంసేత్ప్రకర్షభూషణ
 శ్శధాలకాబధవిమర్ద శంసిభిః॥ (౩౩)

విస్తృతమాన తిరుమార్ పితే విశ్వానిష్టుణామః స్వాసాధారణునాన
 శ్రీవత్సచిన్తతై యుడై యవనైః . (౩౨)

వాః—(చకానఁమ్) తిరుత్తోళోకశిల్ ఐశ్వర్యవీర్యాదికలై యు
 మ్ అభుక్తై యామనుభవిక్కిటార్. (బ్యాకిణకిర్కశైః) (౧) “ త్త్రు
 మ్భిరుద్దశార్జనాణ్ తోయద్దవామడై ” ఎన్జిటపడియే శ్రీశార్జ్జత్తిల్
 నాణి త్త్రుమ్బులే అలజ్జుతమానతిరుత్తోళోకళో. నాణి త్త్రుమ్బు
 ఎన్జువల్లి ముక్తుముడైన్దైయాలే నన్యసాచియెన్దై. ఆశ్రితవిరోధికలై అభ్యు
 చ్చైయేతు త్త్రుమ్బైయుడై త్తాన తోళోకళో. వీర త్త్రుమ్బు వీరభుజ్జ
 భుక్కు అలజ్కారమితే. (శుభైః) (౨) “ శుభేనమనసాధ్యాతమ్ ”
 ఎన్నుమాపోలే ఆశ్రితసమృద్ధియే ప్రయోజనమాక వెఱుమ్బుఱత్తిలే
 ఉపకరిక్కుమ్ తోళోక శిన్నుతల్. ఆశ్రితర్కు ప్రాప్యమాన తోళోక
 శిన్నుతల్. (చతుర్భిః) కల్పకతరుపణై త్తావ్పోలే నాలాయ్ ఆశ్రితరక్ష
 ణమే విశై నీరాకప్పణై త్తపడి. (ఆజానువిశమ్భిభిః) ఆజానుచాహువా
 యితేయిరుప్పతు. తిరుమ్బున్దాశశవుమ్ తోజ్గానిఱ్ఱతాయ్ పురు
 షోత్తమలక్షణమిరుక్కిఱపడి.

(ప్రియావతంసేత్యాది) తిరుత్తోళోకభుక్కు ఆశ్రితరక్షణమే యా
 త్రై యాయురుక్కిఱపడి శొల్లిల్ ముక్కిఱ్ఱ. అతువే పచ్చెయొక ప్పిరా
 ట్టియై యణై క్కుమ్బడి శొల్లుకిఱతుమేల్, పిరాట్టి తిరుచ్చెవ్విమలరాన

శ్లో:-

ఉదగ్రవీనాంన విశమ్మికుణ్డలా

లకావళీబద్ధుర కంబుకన్ధరమ్ ।

ముఖశ్రియాన్యకృత పూర్ణ నిర్దలా

మృతాంశుబిమ్బామ్బురుహాజ్వలశ్రియమ్॥ (38)

ఉత్పలమెన్న, మల్లముమ్మళ కర్ణభూషణశ్చెన్న, సంసర్గత్తాలే తత్కల
 లత్తిలేకిచ్చిదాకుచ్చితమాన తిరుక్కుమలకల్ శ్చెన్న, ఇవల్ శ్రి
 నుడైయ సమర్థతైక్కోళోళొల్లమవైయాయ్, అవల్ శ్చాలే విశ్చా
 నిష్టశ్చనడై. (1) “సీతయాశోభితంపురా” ఎన్గిఉపడియే వీరభుజ్జతై
 యితే వీరపత్నిలడై వతు. అల్లాతపోతు సజాతీయైయాన స్త్రీయై అడై
 త్తవోపాతియితే. ప్రణయచిహ్నజ్గళుమ్ రక్షణచిహ్నజ్గళుమితే తిరు
 త్తోళోకళుక్కు మాజ్గళ్యమ్. (చకానతమ్) ఇప్పడిప్పట్ట తోళోకళితే
 ప్రణయియానవనుక్కు ఔజ్వల్యహేతుక్కోళో. (33)

అవ:- (ఉదగ్రేతి) తిరుత్తోళోకళు క్కన న్దరమాన తిరుక్కుమ
 తైయమ్ తదన న్దరమాన తిరుముఖత్తిలే సామాన్యశోబైయైయ మను
 భవిక్కితార్.

(ఉదగ్రేతి) ఓణ్ణి త్తలైన్దిరున్దుళ్ళ అంస త్తిలే వరత్తాన్ద మకర
 కుణ్డలజ్గళెన్న, అవళవు వరత్తాన్ద తిరుక్కుమలెన్న; ఇవల్ శ్చాలే సున్ద
 రమాయ్ వడిపుతాన్ రేఖాత్రయాజ్గితమాయిరున్దుళ్ళ తిరుక్కుమత్తై
 యుడైయ వడై. “తరుణగ్రీవాకమ్ముప్రతిమమాన తిరుక్కుమత్తు”
 ఎన్నక్కడవతితే. (బద్ధరమ్) సున్దరమ్. (2) “రేఖాత్రయాజ్గితా
 గ్రీవా కమ్ముగ్రీవేతికళ్యతే” (3) “మిన్ను మణిమకరకుణ్డలజ్గళో విల్
 వీశ” ఎన్టమ్, (4) “మకరమ్ శేర్ కుత్తైయిరుపాడి లక్ష్మియాడ” ఎన్టమ్

శ్లో: - ప్రబుద్ధముగ్ధామ్బుజ చారులోచనం
సవిభ్రమభూలత ముజ్జ్వలాధరమ్ ।

శుచి స్థితంకోమల గడ్డమున్ననం

లలాటపర్యంత విశమ్భితాలకమ్ ॥

(౩౫)

శ్లోలుకిజపడియే తిరుక్కూర్లుత్తుక్కు పురభాగమాన ఒళియైయుడై
త్తాయ్, ఇరణ్డాదిత్యర్కళో ఆభరణవేషత్తాలే అలజ్కరిక్కితాప్పోలే
యిరుక్కై. (౧) “కోళోకిన్త కోళిరుళై” ఇత్యాదిపడియే తిరుక్కూర్లు
లాలే అలజ్కృతమాయరుక్కిజపడి.

(ముఖశ్రియేత్యాది) అ త్తిరుక్కూర్లులినధుకు తిరుముక త్తిలే
మూట్ట అన్దవధుళై అనుభవిక్కితార్. తన్నుడై యజ్యోతిస్సాలే పూ
ర్ణచన్ద్రనుడైయ ఒళియైయుమ్ అప్పోతలర్ న్ద తామరై పూవిలధుళై
యుమ్ తోట్టిక్కుమ్ తిరుముకజై యుడైయవునై. (ముఖశ్రియా)
ముఖకాన్త్యా. (న్యక్కలత) అవన్. సమూర్ణకలై కళాలుమ్
పూర్ణమాన పౌర్ణమావాన్త్యైయిల్ చన్ద్రమణ్డలమాయ్, మఱుక్క
ల్లల్ శ్రీనవశవిలేయాయ్త్తు సదృశమాయరుప్పతు. (౨) “ఎత్తనైయే
నుమెన్ మకన్ ముకమ్ నేరొవ్వా” ఎన్తుతనై త్తాల్లివిట్ట విడత్తిలే
యాయ్త్తు ఒవ్వాతోట్టివతు తేజనై. అన్తియే సౌకుమార్య
త్తుక్కుమ్ (౩) “వికాసిశారదా మ్భౌజ మవశ్యాయ జలోక్షితిమ్”
శేవ్విక్కుమ్ పరిమళత్తుక్కుమ్ తామరై పూవుమ్ సదృశమన్తు. (౪)
తంపరిభూయస్థితమ్” ఎన్నక్కడనతితే. (౩౪)

అవ;—(ప్రబుద్ధేతి)(౫) “కోళిళై త్తామరై” ఎన్గిజపడియే తిరు
ముక త్తిలవయన సౌందర్య త్తినుడైయ శేర్ త్తియై అనుభవిక్కితార్.

(౧) తి-వా. ౨-౭౯ (౨) పెరియాల్ వాక్ తిరు మొట్టి ౧-౫-౩ (౩)

(౪)

(౫) తి-వా. ౨-౭-౮.

వ్యాః--(ప్రబుద్ధ) ఆశ్రిత సంశ్లేష త్తా లే వికసితమాయరుక్కై.
 (ముగ్ధ) (౧) “కిణ్ణివాన్ చ్చెయ్ తతామరై ప్పూప్పోలే అజ్జణిరుణ్ణు
 జ్జోణ్ణు” ఎన్నిటపడియే అలరత్తుడజ్జిన వళవాయరుక్కుమెన్నుతల్. (౨)
 “పేతుఱుముకమ్ శెయ్ తు” ఎన్నుమ్మడియే ఆశ్రితరోప్పై క్కలవియా
 ల్ నన్ద ఆనన్దాతిశయ త్తిల్ వికృతియైచ్చొల్లుతల్. (అమ్బుజచానలో
 చనమ్) ఇప్పడిప్పట్ట తామరై దృష్టాన్తమాక ప్పొరామెయాలే దార్వా
 న్నిమ్ తన్నైయే శొల్లుకిఱు. (౩) “తత్త్వణ్ణికినయనం విష్ణోర్ద
 త్త్యామ్యహం యుఖమ్” ఆశ్రితర్ ఆనైప్పడుమతితే. (సవిభ్రమభ్రూ
 లతిమ్) (౪) “మన్నియశీర్ మతనన్ కరుప్పచ్చిలై కొల్” ఎన్నిటపడియే
 ఆకర్షకముమాయ్, ఆశ్రితర్ పక్కల్ ఆదరమెల్లామ్తోన్ ద్రియమ్మడి శెఱి
 నిరుక్కుమ్ పురువజ్జెయుడై యవున్నై. (౫) “తన్ కైచ్చార్జమతువే
 పోల్” ఎన్ఱు తెలిసిరుక్కుమ్మడిక్కు దృష్టాన్తమితే. (ఉజ్వలాశరమ్)
 (౬) “వాలియతోర్ కనికొల్” ఎన్ఱుమ్, (౭) “కోలన్దిరళో పవళక్కొ
 మ్మిన్దణ్ణోల్” ఎన్ఱుమ్, (౮) “సీలనెడుముకిల్ పోల్ తిరుమేనియమ్మాన్
 తొణ్ణై వాయ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే మిక్కవల్లకై యుడై య తిరు
 వక్కరత్తై యుడై యవున్నై.

(శుచిస్మితమ్) (౯) “పవళచ్చెన్దవర్ వాయనిడై కోమళవల్లి
 ముత్తైప్పోల్ శిలపల్లిక” ఎన్ఱుమ్, (౧౦) “ఎన్నావియడుమణి ముత్త
 జ్జోల్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱ తిరుమేనియవలై యుడై యవున్నై. (కోమ
 లగణ్ణమ్) అనుభవిప్పార్ క్కుం ద్వికమాయ్ సుకుమారమాన గణ్ణప

(౧) తిరుప్పావై-౨౨ (౨) తి.వా.య్-౨-౯-౯. (౩) శ్రీబాగవతమ్
 (౪) తి.వా.య్-౨-౨-౪. (౫) నా.త-౬ (౬) తి.వా.య్-౨-౨-౩
 (౭) తి.వా.య్-౨-౨-౩ (౮) తి.వా.య్-౨-౨-౩ (౯) ముతలాయరం ౧-౬-౯. (౧౦)

శ్లో:—

స్ఫురత్కరీటాజ్జదహరకణ్ఠికా

మణీన్ద్రకాఞ్చీగుణనూపురాదిభిః ।

రథాజ్జశక్త్యాసిగబాధనుర్వరై

ర్గసత్తులస్యావనమా

శ్లోలమ్ ॥

(31)

లక్ష్మి యుడై యవున్నై (ఉన్ననమ్) (1) “మాట్టయర్ కట్టుక త్తిన వల్లియోకొమ్మిన్దో” ఎన్నిటపడియే నా లక్ష్మియై యుడై యవున్నై. (లలాటపర్వస్త విలమ్బితాలకమ్) (2) “మున్నైముక త్తణియార్ మొయ్ కుయ్ కిళ” ఎన్ఱమ్, (3) “శరుణ్ణిరుణ్ణ కుయ్ త్తాన్ద ముకమ్” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిటపడియే తిరునెల్ శ్రియిలేవర అలై యెఱికిట తిరుక్కుయ్లై యుడై యవున్నై. పిన్నులంసవిళమ్బియాయ్ మున్ను లలాటపర్వస్తమాయిరుక్కిటపడి. (34)

అన:—(స్ఫురత్కరి) ఆభరణాదికళుడైయ శేర్ త్రియయ్లై అనుభవిక్కిటార్.

వ్యా:—(స్ఫురత్కరీట) ఉభయవిభూతినాధత్వమాకిట వైశ్వ ర్యస్తుక్మనురూపమాయ్, తిరుముడియిలే విళక్తానిన్ద్ర తిరువభిషేకమ్. (ర) * కతిరాయరమిరవి కలనైరిత్తాలాత్తా నీణ్ ముడియితే. (అజ్గద) సర్వాశ్రయమాన అరుత్తోళ కత్తైప్పల్ శ్రి విళక్తానిన్ద్రశ్శ్రితిరుత్తోళ వత్తై కత్తై. (హర) (గ) “పొన్నిన్ మామణియార మణియాక త్తిలక్కు మార్” ఎన్ఱమ్, (2) “పెరియవరై మార్ పిల్ పేరారమ్ పూణ్ణ” ఎన్ఱమ్ శొల్లుకిటపడియే విళక్తానిన్ద్ర తిరువారమ్. (కిణ్ఠికా) తిరుక్కుయ్లైలే విళక్తానిన్ద్ర ముత్తుత్తిరుక్కుట్టువడమ్. (మణీన్ద్ర) అవన్దనక్కుమ్ సదా స్పృహ ణీయమాన శ్రీకాస్తుభమ్. (కాఞ్చీగుణ) తిరువరై యిలే విళ

(1) తి-వాయ్. 2-2-2 (2) ముతలాయరం-1-1-1 (3) ముతలాయరం 3-1-1 (4) ముతలాయరం-1-1-1 (5) పె-తి-1-1-1 (6) ఇయల్పా-3-1-1

శ్లో:—

చకర్థయస్యాభవనం భుజాన్తరం

తవప్రియంధామయదీయజన్మభూః ।

జగత్సమస్తంయదపాజ్గసంశ్రయం

యదర్థమమౌభి రమన్భబన్ధివ ॥

(3-౨)

క్లానిస్త అరై నూల్ వట్టికై. (నూపుర)తిరువడికలై ప్పల్ న్రి విక్లానిస్త
తిరుచ్చిలమ్ముమ్. ఆదిశబ్దత్రా లే (౧) “పలపలవేయాపరణమ్” ఎన్జుమ్,
(౨) “అపరిమితదివ్యభూషణ” ఎన్జుమ్ శొల్లుకిటపడియే అనన్బ్యత
మేనై.

(రథాజ్) ఇన్దవాభరణజ్జోడు వికల్పిక్కలామ్బుడి శోభావహ
మాన దివ్యాయుధజ్జళిన్ శేర్ త్రియై అనుభవిక్కితార్. (లనత్తుల
స్యావనమాలయోజ్వలమ్) న్దరై వ్వశ్వర్య సూచకమాయ్ తిరువడికళళ
వుమ్ తాత్తన్దు (3) “అల్లిత్తుద్రాయలజ్జల్” ఎన్జిటవనమాతై యాలే
విశక్లానిస్తవున్దై. ఆభరణాయుధజ్జళీ తన్నై ప్పల్ న్రి విశక్లుకై యుమ్
అవన్ద్రా లే తాన్ విశక్లుకై యుమాయ్ చ్చొల్లుకిటపడి. (౪) “నగ్న
ప్రాభరణై ర్ద్యుక్తం స్వానురూపై రనూపమైః । చిన్మయైస్స వప్రకాశై శ్చ
అనోన్యరుచిరజ్జకైః॥ (3-౬)

అవ:—(చకర్థతి) మేల్ శ్లోకద్వయత్రా లే పిరాట్టియోట్టైచ్చేర్
త్రియై అనుభవిక్కితార్. ఇతిల్ ముతల్ శ్లోకత్రా లే పిరాట్టి యుడై
యమేనైయుమ్ ఇవళీ పక్కల్ ఈశ్వరనుక్కుణ్డాన వ్యామోహత్తైయు
మరుళిచ్చేయ్కితార్.

వ్యా:—(తవభుజాన్తరం యస్యభవనంచకర్థ) (గి) “సర్వ
యజ్ఞమయంవపుః” ఎన్జిటతిరుమాల్ పై పిరాట్టిక్కు కోయిల్ కట్టణ

మాకపృణ్ణియరుళిన్దు (యస్య) ఎన్నిటతు - ఇతిలుణ్ణానప్రమాణప్రసిద్ధియాతే. (౧) “సర్వయజ్ఞమయం వపురధ్యాస్తే” (౨) “పశ్యతాం సర్వదేవానాం మయానక్షస్థలంహా రేః” (౩) “నిన్ వలమార్ పినిల్ వాత్థ్ కిన్త్వమజ్జెయుమ్” (౪) “తికత్థ్ కిన్త్వ తిరుమార్ శిల్ తిరుమజ్జెతన్నోడుమ్ తికత్థ్ కిన్త్వతిరుమాలార్” (౫) “ఎన్ తిరుమకళే శేర్ మార్ పన్” (౬) మైయకణ్ణాళే మలర్ మేలుత్తై వాళుత్తై మార్ పిన్” (౭) “అలర్ మేల్ మజ్జె యుత్తై మార్ పా” (౮) “మార్ వత్తుమాలై నజ్జై” (౯) “శెయ్యళే తిరుమార్ పినిల్ శేర్ తిరుమల్” (ప్రియంధామయ చీయజన్మభూమి) యవళోరుత్తి అవతరి త్తతిరుప్పాక్కడల్ * అయర్ వఱుమచురర్ కళభిపతి యాన దేవర్ క్కు ఇనితమరుమిడమాయిన్దుః “శ్రీపూవకముధధేః” (౧౦) “దేవదాననయత్నేన ప్రసూతామృత ముద్ధనే” (౧౧) “నేదాసింత్యదృతేసీతే స్వగోపిమమరోచతే”.

(జగత్సమ స్తంయదపాణ్ణసంశ్రయమ్) (౧౨) “అన్యే శానాజగతః” (౧౩) “ఈశ్వరీం “సర్వభూతానాం” “త్వంమాతాసర్వరోకానాం” ఎన్నిటపడియే ఇవృభ యవిభూతియుమ్ ఇవళోరుత్తియుడైయ మన్దకటాక్షతైప్పబ్బి యుణ్ణాయరుక్కిఱతు. || యదర్థమమౌధిరమన్ది (౧౪) విణ్ణవరముతుణవముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతుణ్ణవెప్పెరుమాన్” ఎన్నిటపడియే యావళోరుత్తియై ప్పెఱు కైక్కుక్కడల్ కడైచ్చరుళిన్దు. (అబద్ధివ) యావళోరుత్తియుడైయ పిరివాన్ద్రామైయాలే కడలై యడై త్తరుళిన్దు. (౧౫) “ఏష సేతుర్మ యాబద్ధస్సాగరేనలిలార్ణవే, తవహేతోర్విశాలాక్షి నళసేతుస్సుదుష్కరః” (3-౨)

- (౧) విష్ణుపురాణం. (౨) విష్ణుపురాణం. (౩) తిరుప్పల్లాణ్ణ-౧.
(౪) తి-వాఱ్-౧౦-౬-౯. (౫) తి-వాఱ్-౭-౨-౯. (౬) తి-వాఱ్-౪-౫-౨.
(౭) తి-వాఱ్-౬-౧౦-౧౦. (౮) తి-వాఱ్-౧౦-౧౦-౨. (౯) తి-వాఱ్-౯-౪-౧.
(౧౦) విష్ణుపురాణం. (౧౧) శ్రీ రా.ణయోద్యా. (౧౨) శ్రీసూక్తం.
(౧౩) శ్రీసూక్తం. (౧౪) పె-తి-౬-౧-౨. (౧౫) శ్రీకా.యద్ధకాళోడం.

శ్లో

స్వవై శ్వరూపేణ సదానుభూతయా

ప్యూర్వార్వవద్విస్మయమాదధానయా।

గుణేనరూపేణవిలాసచేష్టితై

స్వదాతవై వోచితయాతవశ్రియా॥

(39)

అవ;--(స్వవై శ్వరూపేణ) ఇతిల్ పిరాట్టియనుడైయ నిరతిశయభోగ్యతైయైయుమ్, (౧) “ఉనక్కేర్ క్కుమ్ కోలమలర్ ప్పావై” ఎన్నిఱపడియే అవనుక్కేయాయురుక్కిఱ విరుప్పైయుమనుభవిక్కిఱార్.

వ్యా;--(స్వవై శ్వరూపేణ సదానుభూతయాపి) సర్వశక్తియానదేవర్. సర్వవిగ్రహత్తాలుమ్, సర్వకాలుమ్ సర్వప్రకారత్తాలుమ్ అనుభవియానిష్ఠాలుమ్ పిరాట్టియడై యభోగ్యతైయై పురిచ్చేదిక్కప్పోకాతు. సాభరియైప్పోలే అనేకవిగ్రహత్తై పురిగ్రహత్తాలుమ్ముడియాతు. (అపూర్వవద్విస్మయ మాదధానయా) నిత్యాపూర్వమౌలే ఆశ్చర్యవహమాయురుక్కుమ్. (౨) “సపకథాభవతి, ద్విధాభవతి” ఎన్ఱు నిత్యసూరికల్ తన్ తిఱత్తిల్ పడువత్తెల్లామ్ పిరాట్టియై క్కుణిత్తు త్తాన్ పడుమెనై. (౩) “పణ్ణెనరైక్కణ్ణణివ తెన్వూరిల్” ఎన్ఱుమ్, (౪) “అప్పొయ్తైక్కప్పొయ్తెన్నారావముతమ్” ఎన్ఱు ఆర్వూర్కళుమ్, (౫) “సదాపశ్యన్తి” ఎన్ఱు నిత్యసూరికళుమ్ నిత్యాపూర్వతైయాలే దేవర్ తిఱత్తిల్ పడువత్తెల్లామ్ దేవర్ పడుమ్బడియాయితే పిరాట్టిభోగ్యతైయిరుప్పతు.

ఉకప్పిప్పతు ఎమ్మక్కత్తాలేయెన్నిల్; (గుణేనరూపేణవిలాసచేష్టితైః) వడిపత్రికాలుమ్ వీలాదిగుణజ్ఞాలుమ్, విలాసచేష్టితజ్ఞాలుమ్,

(౧) తి-వాఱ్-౧౦-౧౦-౬. (౨) కాశీతకీ-ఉపని. (౩) తిరు మొట్టి-౮-౧-౯.

(౪) తి-వాఱ్-౧-౫-౪. (౫) విష్ణుసూక్తం.

;---

తయాసహసీనమనస్తభోగిని

ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలై కథామని।

ఫణామణి వ్రాతపయూఖమణ్డల

ప్రకాశమానోదరదివ్యధామని॥

“సకృత్త్వదాకారవిలోకనాశయా” ఎన్నిటపశయేయమ్, (౧) ఈర్కే
 స్తకుణజ్ఞశైయుడైయాయ్” ఎన్నిటగుణజ్ఞశైయుమ్, (౨) “ఉన్ శేయ్
 కై నై విక్కుమ్” ఎన్నిటచేష్టిశబ్దశిలుమ్ అభియుక్తిర్ అబ్బిజ్ఞాల్ పడు
 మ్మిడి యిరుక్కుమవనితే. ఇప్పడి ఇపభుడై యస్వరూపాదిశిలే అబ్బు
 న్దుకితాన్. అవన్ స్వరూపత్తాలే అపరిచ్ఛిన్నన్. ఇవల్ భోగ్యతై యాలే
 అపరిచ్ఛిన్నై. (సదాతవై వోచితయా) (3) “తుల్యశీలవయోవృ
 త్తామ్” ఎన్టుమ్, ఉనక్కేఱుమ్ కోలమలర్ ప్పావై” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱ
 పడియే దేవర్ తమక్కుత్తకుతియాయురుక్కుటవల్. (సదా) ఎన్టుపర
 పూహ విభవరూపేణ ఉణ్డాననర్వానస్తేకశిలుమెన్నిటతు, “గుణేనరూ
 పేణవిలాస చేష్టితైస్సదాతవై వోచితయా” ఎన్నపుమామ్. (తవ
 శ్రియా) (౪) “విష్ణుశ్రీం” ఎన్టుమ్. (5) “ఉన్ తిరు” ఎన్టుమ్ శొల్లు
 కిఱపడియే అనన్మార్తైయెన్నుతల్. దేవర్ కునమ్మత్తాయురుక్కుమవ
 శేన్నుతల్

(3౫)

అన;---(తయాసహసీనమ్) ఇతిల్ పర్యజ్ఞవిరైయిల్ శొల్లు
 కిఱపడియే తిరువనన్దార్వాన్ మడియిలే పిరాట్టియోడే యెమ్మనదుళియి
 రుక్కిఱశేర్ త్తియై అనుభవిక్కిఱార్.

వ్యా;---(తయాసహసీనమ్) “శ్రియాసార్థం జగత్పతిరాస్తే”
 ఎన్నిటపడియే నిత్యవిభూతియిల్ మిధునమాయురున్దితే అడిమైకోశ్వతు.

(౧)

(౨) తి-వాయ్ ౮-౧-౨. (౩) తి-వాయ్ ౫-౧౦-౨.

(౪) విష్ణుపురాణమ్. (5)

స్తో,--

నివాసశయ్యాసనపాదుకాంశుళో

పథాననర్హాతపవారణాదిభిః ।

శరీరభేదై స్తవశేషతాంగతై

ర్యధోచితంశేష ఇతీర్యతేజనైః ॥

అవతార త్రిలుమ్ “భవాస్తనహవై దేహ్య” ఎన్నక్కడవతితే. (అనన్త్యభోగిని) శ్రియఃపతిత్వత్తాల్ వస్త ఉత్పన్నుల్ పాతియిటే. తిరువనన్తాన్త్రానోట్టెచ్చేర్ త్రియుమ్, (౧) “గద్దర్వాపురసస్సిద్ధాఃకిన్నరోరగచారణాః నాన్తంగుణానాంగచ్చన్తితే నానన్తయముచ్చతే” ఎన్లిపడియే గుణానన్త్యత్తాలే అనన్తనెన్నక్కడవతితే. ఈశ్వరన్ రక్షణత్తిలే అనన్త్యతగుణన్. ఇనన్ కైజ్కరార్థనూక అనన్త్యతగుణన్. (భోగిని) మెన్తై, కుళిర్ త్తి, నాన్ద్రమ్” ఇనన్ద్రై స్వభావమాకవుడైయ తిరుమేనియిలే. భోగమ్ - శరీరమ్. ప్రక్రిష్టవిజ్ఞానబలైకిధామని) ఇరువరుమాయ్ ప్పరిమాణుమోప్పు అవర్ కిళుక్కు ప్పాన్గైయిరుక్కుమ్బడియాన జ్ఞానశక్త్యాదికళు క్కాశ్రయమాయిరుక్కుమవన్. ఒరుత్తనెన్దు అవర్ కిళుక్కు క్కూశవేన్ద్రాతే తుకైత్తుప్పరిమాణలామ్బడియాన ధారణసామర్థ్యత్తుక్కు ఆశ్రయమాయిరుక్కుమవన్.

(ఫణామణీత్యాది) తమ్ముడైయ ఫణామణిసమూహజ్ఞునిడైయ రశ్మిమణ్డలజ్ఞాలే ప్రకాశియానిన్దు మధ్యతైయుడైయదివ్యాన్తి పురత్తైయుడైయవన్. (౨) “మణివిళక్కామ్” ఎన్లిపడియే దివ్యాన్తి పురత్తుక్కు మజ్జశదీపమాయిటే ఇరుప్పతు. (౩)

అవ;--(నివాసేత్యాది) తిరువనన్తాన్త్రాన్తయన్దుత్తి విశేషజ్ఞతైయనుభవిక్కితార్. తమక్కు అడిమైయిలున్దాన త్వరైయాలే “ఉ

పమానమశేషాణాం సాధూనామ్” ఎన్నమ్ న్యాయత్తినా లే అడిమై
యిల్ రువియుడైయార్ క్కెల్లామ్ ఉదాహరణభూతనాయితే తిరున
నన్దాత్వానిరుప్పతు. ఇవరుడైయశేషత్వకాష్టేయైయరుళిచ్చెయ్ కితార్.

వ్యా;--(నివాస) ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కిఱ తిరుమాళికై యామ్.
(శయ్యా) కణ్ వళర్ న్దరుళుకై క్కు ప్పడుకై యామ్. (ఆసన)
ఇరుద్దాల్ శిక్లాశనమామ్. (పాదుక) నిన్ద్రాల్ మరవడియామ్. (అం
శుక) (౧) “పూన్బట్టామ్” ఎన్దు పుంస్తానహమాన తిరుప్పరియట్ట
మామ్. (ఉపధాన) “పుల్ కుమడై యామ్” ఎన్దు త్తమవుకై క్కు అ
డై యామ్. (వర్షాతపవారణాదిభిః) (౧) “శెన్ద్రాల్ కుడై యామ్” ఎన్దిఱ
పడియే, వర్షత్తుక్కుమ్ ఆతపత్తుక్కుమ్ ఛత్రమామ్. ఆదిశబ్దత్తా లే
అడిమైయిలభిని వేశానురూపమాశప్పరిగ్రహిక్కిఱ శరీరజ్జఘక్కు త్తొకై
యిల్లై, (౨) “సవకథాభవతి” ఎన్దుతుడన్ది “సహస్రథాభవతి”
ఎన్నక్కడవతితే.

(శరీరభేదైః) కై జ్జుర్యభేదమే శరీరభేదత్తుక్కు హేతు. (తప
శేషతాంగతైః) దేవరుడైయవిగ్రహజ్జల్ రక్షణహేతువాయిరుక్కిఱ
ప్పోలే ఇవనరుడైయ విగ్రహముమ్ శేషత్వత్తై యడైర్దిరుక్కుమెనై.
(యథోచితమ్) (౩) “యదాయదాహికాసల్యా” ఎన్దిఱపడియే తత్త
త్కాలోచితమాయిరుక్కై. (జనైః శేషఇతీర్యతే) శిఱియార్ పెరియా
రెన్నాతే సర్వరాలుమ్ శేషనెన్దుశొల్లప్పడుకై. శేషత్వదాన్ బరువడి
వుక్కొణ్ణున న్దాప్పోలేయిరుక్కై. (జనైః) (౪) “పెరుమక్క భుశ్శనర్.”
ఎన్దిఱపడియే నిత్యసిద్ధరై చ్చొల్లపుమామ్. (౫) “పరగతాతితయా
ధానేచ్చయా ఉపాదేయత్వమేవయస్యస్వరూపం, సశేషః, పరః శేషీ”
ఎన్దిఱ శేషత్వత్తిన్నడియే (౬) “పారతన్త్ర్యంపరేపుంసీ” ఇత్యాది. (౪౦)

(౧) ౧-తిరువ.౫.౩.

(౨) ఛా-౨-౨౬-౨.

(౩) రా-ఆ-౧౨-౬౫.

(౪) తి-నాయ్-౩-౨-౫.

(౫) భాష్యకారముక్తమ్.

(౬) భగవ.

శ్లో:— దాసస్సఖావాహనమానసంధ్వజో
యస్తేవితానంవృజనంత్రయీమయః ।
ఉపస్థితంతేన పురో గరుత్మతా
త్వద్రక్ష్యేనమృగక్షిణాజ్కశోభినా ॥

(౪౧)

అవ:—(దాసస్సఖేతి) ఇతిన్ వాహనధ్వజాది సర్వవృత్తికశై
యుముడైయ నాయ్ ఈశ్వరసుక్కు మోమ్మబ్బమోలే సదావిరుమ్బు
మ్బడి అభిమతనాయరుక్కిణ పెరియతిరువడియోట్టైచ్చేర్ త్తియై అను
భవిక్కితార్.

వ్యా:—(దాసః) తన్నుడైయవ్యాపారజ్ఞశజ్ఞ ఈశ్వరసుక్కు
అతిశయత్తై విళైక్కుమవైయాయరుక్కై. (సఖా)జగద్వ్యాపారాదిక
ళిల్ ఈశ్వరసుమ్ తన్నోడేఉళావవేణ్ణుమ్బడియాన పెరుమైయైయడైయ
వన్. (వాహనమ్) ఆశ్రితరుడైయవాపత్తుక్కుళిలే ఈశ్వరనైక్కొణ్ణువన్ను
శేర్క్కుమవనాయరుక్కై. (ఆససమ్)†ఒరుకార్యమిల్లాతపోతు సింహా
సనస్థనాయరున్దాలో పాతి తన్ మేస్తైక్కు సదృశమామ్బడి సింహాసన
మాయరుక్కై. (ధ్వజః) ఈశ్వరన్ కిట్టువతణ్కుమున్నే ఎ్మున్దరుళాని
న్దానెన్డు ఆశ్రితర్క్కు ప్రీతిహేతువానకొడియానవన్. అవనుడైయ
రక్షకత్వ ప్రసిద్ధిక్కు హేతువానవనెన్నపుమామ్. (యః) (౧) “పాన్
మలైయిన్ మీమిళైకార్ ముకిల్పోల్” ఎన్దుమ్, (౨) “పుళ్ళూర్
కొడియానే” ఎన్దుముణ్డానప్రసిద్ధియైచ్చొల్లకిటతు. (వితానమ్) (౩)
“విన్తై శిఱువన్ శిఱుకెన్నమ్ మేలాప్పిన్ కీర్త్ వరువాన్” ఎన్దిజపడియే
ఆతపనివారణమాయరుక్కై. (౪) “గరుడచ్చ దదర్శొచ్చైర్ న్దరాన

(౧) తి-వాఁ-౧-౨-౬. (౨) తి-వాఁ-౩-౧-౧. (౩) నా-తి-౧౪-౩.
†(పా)సింహాసనస్థరానాల్ రాజావెన్డతియనుపాశే అవన్. (౪) వి-పు-౫.

శ్లో:---

శ్వదీయభుక్తోష్ఠిత శేషభోజినా

త్వయా నిసృష్టాత్మభరణ యద్యథా ।

ప్రియేణ సేనాపతినా నివేదితం

తథాఽనుజానంత ముదారిపీక్షణైః ॥

(౪-౨)

గతిందిష్టజ! కృతచ్ఛాయంహారేహృద్ధి పక్షాభ్యాంపక్షిపుజ్జవమ్" ఇతి పరాశరః. (వ్యజనమ్) తన్నై మేల్ కొణ్డాపో మోత్తు చామరగ్గోపోలే తిరుచ్చిటకాలే ఆశ్వాసకరనాయరుకై. (త్రయీమయః) (౧) "త్రిపుత్రేశిరోగాయత్రం చక్షుః" ఎన్నిటపడియే వేదజ్ఞశై అవయవజ్ఞభాకవుడై యనాయరుకై. "అవయవార్థేమయట్". ఈశ్వరన్ వేదప్రతిపాద్యన్; ఇవన్ వేదశరీరన్.

(తేనగరుత్మతా పురః ఉపస్థితమ్) సర్వేశ్వరవృత్తనై ప్రకాశిష్ఠి క్కుమ్ నిలైక్కణ్డాడిపోలేయుమ్ మోమ్బు మోమ్బులేయుమ్ తిరుమున్నే సర్వదాసన్నిహితనాయుశ్యవన్. (త్వదప్రిన్మర్దకణాజ్ఞాశోభినా) తన్నై మేల్ కొణ్డాల్ తిరువడికళాల్ నెరుక్కినత్తుము తనక్కు భోగ చిన్తమాకై యాలే అత్తాలేవిశక్తానిఱ్ఱుమవన్. ఈశ్వరనుక్కు శ్రీకాస్తుభమ్ లక్షణమానాపోలే ఇవనుక్కుమ్ అతుదాస్యచిన్తమాయరుక్కిటపడి. (౪-౩)

అవ;---(త్వదీయేతి) ఉభయవిభాతివిషయమాన తన్నుడై య సర్వభరతైయుమ్ ఇవన్నక్కలిలేవైత్తు ఈశ్వరన్ ఇవనిట్ట న్మక్కామ్బడి యిరుక్కిట శ్రీసేనాపతియార్థానుడై య దాస్యసామ్రాజ్యతై అనుభవిక్కిటార్.

వ్యా:---(త్వదీయేత్యాది) దేవరముతుశేయేతు కై వాగ్గిన

ప్రసాదత్తాలే ధరిక్కుమవరాయిరుక్కై. “త్వదీయ” ఎనైయా లే
వకు త్తన్నామియినుడైయ శేష మేభోజ్యమెన్గిఱు. (౧) “యదుచ్చి
ష్టమభోజ్యమ్” ఎన్గిఱుపడియే అల్లాతారుడైయ ఉచ్చిష్టమ్ అభోజ్యమై.
“భుక్తోజ్ఞితమ్” ఎనైయా లే (౨) “కల త్తతుణ్ణు” ఎన్గిఱుపడియే అము
తు శెయ్ తుకై వాణ్గిన పిన్నుల్లైయ తేభోజ్యమ్. మున్నుపాత్ర శేషమ్
అభోజ్యమెన్గిఱు. (శేషభోజనా) ఇవరుక్కుధారకమా యిరుక్కుమ
శవన్మయే (౩) “రసాభ క్తస్యజిహ్వయామ్” ఎన్గిఱుపడియే ఈశ్వర
నుక్తుభోగ్యమావతుమ్ ఆర్వారముతు శెయ్ తాలెన్జై. (త్వయానిసృ
ష్టాత్పుభ రేణ) నమ్మిలుమ్ పెరియవన్, సమర్థనెన్జు దేవరాలే తన్నక్క
లిలేవైక్కప్పట్టడభయవిభూతిరూపమాన ధూరైయడైయవన్.

(ప్రియేణ) సర్వదాలభిమతనానవన్. (సేనాపతినా) సర్వసే
నానిర్వాహకనాలే. (౪) “అశైవిలమరర్ తలై వర్తలై చా” ఎన్నక్క
డవతితే. (యద్యధానివేదితమ్) యాతొరుకార్యమ్ యాతొరుపడివిన్జ
ప్పమ్ శెయ్యప్పట్టతు. (తథానుజానన్తమ్) అతిలుళోమానమ్ పుటమాన
జ్జోపార్ ప్పట్టై. శెయ్యమ్ ప్రకారజ్జభుమ్ అనుసన్ధిప్పట్టై. ఈశ్వరన్
ఇవనుక్తియై ప్పిన్ శెల్లుమత్తనై. (ఉదారవీక్షణైః) (౫) “అవలూకన
దానేనభూయోమాంపాలయ ” ఎన్జుమ్, (౬) “ఉయిర్ క్కెల్లామ్
తాయాయళిక్కిన్జతణ్ణామరైక్కణ్ణా” ఎన్జుమ్ శొల్లుకిఱుపడియే అనవధి
కదయా సాహార్దానురాగ గర్భమానకటాక్షజ్జళాలే యాయిల్లై అప్పడి
శెయ్ వతెన్జు నిన్జై ప్పిడువతు. (తథానుజానన్తమ్) ఐయరాలే యాతొ
న్జువిన్జప్పమ్ శెయ్యప్పట్టతో? అతప్పడియేయెన్జు పాశురప్పరప్పటని
యమి త్తరుళువతు. (౪౨)

(౧) యజు. (౨) తిరుప్పల్ల-౯. (౩) పాళ్ళు.

(౪) తి. వాయ్-౫-౮-౯ (౫) వి. త్త-౧-౨౦-౧౬. (౬) తి. మొ-౬-౧-౯.

శ్లో:--

హతాఖిలక్షేమలై స్స్వభావత
స్సదానుకూలై శ్చైకరసై త్తవోచితైః ।
గృహీతత త్తత్పరిచారసాధనై
ర్నిషేవ్యమాణం సచినై ర్యశోచితమ్ ॥

(౪౩)

అవ;--(హతాఖిలక్షేమలైః) (౧) “సదాపశ్యన్తి సూరయః” ఇ
త్యాదికలితాచ్చిల్లకిత నిత్యసూరికళుడై య దాస్యైకసమృద్ధియై అనుభవి
క్కితార్. (౨) “అడియార్ కళి కుడ్రాజ్జలై యుడన్ కూడువ తెన్మకొలొ”
ఎన్నితే ప్రాప్య ప్రార్థనై యరుప్పతు.

వ్యా:--(హతాఖిలక్షేమలైః) “అవిద్యాస్మితాభినివేశ రాగ
ద్వేషాః పశ్చక్లేశాః” ఎన్నితవై క్లేశజ్జల్. † అవైకళుడై య ప్రాగభావ
తైయుడై యవర్కళై. ఇత్తాల్ బద్ధవ్యాపుత్తియైచ్చిల్లకితతు. మల
మెన్మ ప్రకృతియాయ, తత్సంసర్గానర్హతై యాల్ వద్ద ‡ ప్రాగభావతైయు
డై యవర్కళై. ఇత్తాల్ ప్రబుద్ధస్వభావయు క్తరాన ము క్తవ్యాపుత్తి
యైచ్చిల్లకితతు. (స్వభావతస్సదానుకూలై శ్చైకరసైః) సత్ప్రాయుక్త
మాన దేవర్ తిరువడికళిల్ కై జ్జర్మతైయే భోగమాకపుడై యరాయి
రుక్కై. ఇత్తాలుమ్ ఒరునాళి తొడన్గి అడిమై శెయ్యత్తుడన్గిన ముక్త
వ్యాపుత్తియైచ్చిల్లకితతు. (తవోచితైః) స్వరూపరూపగుణజ్జలాల్
దేవర్ క్కే సదృశలక్షణరానవర్కళిల్.

(గృహీతేత్యాది) కై జ్జర్మర్యోచిత పరికరజ్జలై ఆదరాతిశయ
త్తాల్ విడమాట్టామైయాలే (౩) “శూట్టనన్మాలై కళి తూయనవేన్ది”
ఎన్నితపడియే ధరిత్తుక్కొణ్డరుక్కైయాలే దేవర్ క్కే సదృశరానవర్క

(౧) సామ. ఉత్తరగ్ర. (౨) తి. వాయ. ౨-౩-౧౦. (౩) తిరువి. ౨౦.

† (పా) అవైకళిన్ రాహిత్యత్తాల్ వస్తప్రభావతైయుడై యవర్కళిల్.

‡ (పా) ప్రభావతై.

శ్లో;---

అపూర్వ నానారసభావ నిర్భర

ప్రబుద్ధయా ముగ్ధవిదగ్ధలీలయా ।

క్షణాణునత్ క్షిప్తపరాదికాలయా

ప్రహర్షయంతమహిమీమహాభుజమ్ ॥

(౪౪)

శాలే సేవికృష్టప్పడానిస్తుళ్ళు వున్నై. (సచివైరి) వాత్సల్యత్తాలే అవ
న్ముత్తైయభీయ ప్పరిమాటనినై త్తాలుమ్ అవనై ముత్తైయుణర్ త్తి
అడిమై శెయ్యుమనర్కళి; * నీతివానవరితే; ఆశ్రితరక్షణత్తిలే
దేవరై ప్రేరిక్కుమవర్కళెన్నవుమామ్. (యశోచితమ్) స్వరూపాను
రూపమాక వెన్నుతల్; అవసరోచితమాకి వెన్నుతల్. (౪౩)

అవ;-(అపూర్వేతి) (౧) “భవాంస్తు సహవై దేహ్యగిరిసాను
మరంస్యతే” ఎన్నికపడియే పిరాట్టియై నానారసభావజ్ఞశాలే ఉకప్పిక్కు
మ్బడియై అనుభవికృవేణుమెన్జితార్.

వాఱ్ఱి;-(అపూర్వ) ప్రతిక్షణముమ్ మున్నుకణ్ణటియాతతుపోలే
యిరుక్కై. (నానారసభావనిర్భర) బహుముఖమాన రసత్తాలుమ్ భావ
త్తాలుమ్ నెరుజ్ఞుమ్బడి. (ప్రబుద్ధయా) శ్రేష్ఠలాభస్థమాయ్ సమ్బద్ధయా.
రసమావతుచేతనర్యాతోన్తై అనుభవితాల్ † “యేనమాద్యతి” ఎన్ని
ఉపడియే మదియానిట్పార్. అతితేరసమ్. భావమావతు - అతుక్కడి
యాన బాహ్యార్థాలంబనమాన సేవికారారమ్బమ్. (ముగ్ధవిదగ్ధలీలయా)
అవోద్దతైకళు క్కునుగుణమాయ్ సుందరమాయుమ్ నిపుణమాయు
ముళ్ళలీలై యాలే.

(క్షణాణునత్ క్షిప్తపరాదికాలయా) ఒగుక్షణత్తిలేకదేశమ్బాలే

(౧) రా-ఆ-౩౧-౨౫.

† (పా) “ఏవ హ్యేవానన్దయాతి”

‡ సవికాసమ్,

శ్లో:— అచిన్త్యదివ్యాదృశనిత్యయావన
 స్వభావలావణ్యమయామృతోదధిమ్ ।
 శ్రియశ్శ్రియంభ క్షణై కజీవితం
 సమర్థమాపత్సఖమర్థికిల్పకమ్ ॥

(౪౫)

పోక్కప్పట్ట పరకాలమ్, పరార్థకాలమ్ ఇవన్ శ్రీ ఆదియాకిపుడై త్తాయిరుక్కుమతినాలే. పరకాలమాకితతు-బ్రహ్మయుస్సు. పరార్థకాలమానతు - అతిల్ శెమ్బాతి. (మహిషీంధ్ర హర్షయన్తమ్) (౧) “యన్త్యయానహసన్వరో నిరయోయన్త్యయావినా” (౨) “త్వద్వియోగేనమే రామత్యక్తవ్య మిహజీవితమ్” (౩) “సర్వభాశేనహీనాయారామేణ విదితాత్మనా । తీర్థ్యంవిషమి వాస్వాద్యం దులభం మమజీవితమ్” (౪) “అకలకిల్లేనితైయుమ్” ఎన్నిపడియే వ్యతిరేకత్తిలాన్ ద్రమాట్టాత పిరాట్టియైమికపుమ్ ఉకప్పియానిన్తు శ్శ వనై. (ప్రహర్షయన్తమ్) ఎన్తువర్తమానకాలమాయ్ ఇవ్వుకప్పియైవిడాతే శెల్లుమెనై. (మహాభుజమ్) కీర్తచ్చొన్న † లీలారసత్తాలే ఉకప్పిక్కుమవళోపాతియన్తు. * “అణిమాన త్తడవరైత్తోళాలే అణైత్తుకప్పిక్కుమ్” ఎన్తుమ్ ‡ స్వరూపగుణజ్ఞశిత్తాట్టిల్ ఇనితాయితే రూపగుణమిరుప్పతు.

(౪౪)

అవ:—(అచిన్త్యతి) ఇప్పడి పిరాట్టియైఉకప్పిక్కిఱ రసభావజ్ఞభుక్కు ఆశ్రయమాన వడివైయుమ్ గుణజ్ఞశైయు మనుసన్నిక్కితార్.

వ్యా: (అచిన్త్య) విగ్రహగుణజ్ఞశిన్తుడైయ అవాఙ్మనసగోచరత్వతై చొల్లుకిఱతు. స్వరూపత్వైయుమ్ గుణత్వైయుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కి

(౧) రా-ఆయో-౩౦-౧౮. (౨) రా-ఆ-౨౯-౫.

(౩) రా-ను-౨౫-౧౭ (౪) తి-వాన్-౬-౧౦-౧౦.

† (పా) రసజ్ఞశిత్తాట్టిల్ అణిమాన ‡ (పా) రసత్వైయైచొల్లుకిఱతు.

లమ్ నడివిల్ భోగ్యతై పరిచ్చేదిక్క వొణ్ణాతెనై. (౧) “ఇచ్చాగ్పహీ
తాభిమతోరు దేహి”. (దిన్య) అతినుడైయ అప్రాకృతిత్వమ్
శొల్లుకెఱు. (౨) “నభూతసంస్థసంస్థానో దేహోస్థపరమాత్మనః”
ఎన్గిఱపడియే అప్రాకృతమాయరుక్కై. (అద్భుత) గృహీతాంశమ్
ఆశ్చర్యమాయరుక్కై. (౩) “ముఱుళివణ్ణాడియత్తణ్ణురాయిన్ మొ
యేమలర్క్కణ్ణి” ఎన్గిఱపాట్టిల్ పోలేయరుక్కై. (నిత్య) అకాలకా
ల్యత్వత్తైచ్చొల్లుకెఱు. (యావనస్వభావ) (౪) “యువాకుమారః”
ఎన్గిఱపడియేయరుక్కై. (౫) “తరుణౌరూపసమ్పన్నో సుకుమారా
మహాబలౌ । పుణ్డరీకివిశాలాక్షాచీర కృష్ణాజినామ్బరా” ఎన్గిఱపడియే
స్వాభావికమానమాననత్తై ఉడై త్తాయరుక్కై. (లావణ్యమయ) ప్రచు
రమాన సముదాయశోభైయై ముడై త్తాయరుక్కై. (అమృతోదధిమ్)
ఇప్పడి సర్వప్రకారభోగ్యతై యాలే(౬) “అప్రమేయోమహాదధిః”
ఎన్గిఱపడియే పరిచ్చేదిక్కప్పొక్కామైక్కొరు సముద్రమెన్ను మత్తనై.
(శ్రియశ్శ్రియమ్) (౭) “తిరువుక్కుమ్ తిరువాకియ శైల్వ” ఎన్గి
ఱపడియే పిరాట్టిక్కుమజ్జభానహనా యరుక్కుమననై. (భక్తజనైకజీ
వితమ్) (౮) “ఎల్లామ్కణ్ణి” ఎన్గిఱపడియే అశ్రితర్క్కు ధారకాది
కళెల్లామ్ తానేయాయరుక్కుమననై. భక్తజనజ్జలైయేతనక్కు ధార
కమాకవుడైయవ నెన్నపురూమ్. (౯) “మమప్రాణ హి పాణ్ణివాకి”
ఎన్నక్కడవతిత్తే. (సమర్థమ్) అశవుడైయరాన నిత్యసూరికళసుభవి
క్కుమ్తనై. నిత్యసంసారికళసుభవిక్కుమ్బడి, (౧౦) “అబ్బనల్లవ
కై కాట్టుమమ్మనై” ఎన్గిఱపడియే సాత్త్విక్కుసాత్త్విక్కు అనుభవిప్పి

(౧) వి-పు-౬-౭-౮౪.

(౨) భార-

(౩) తి-మొ-౨-౮-౭.

(౪) ముక్కే-ఆ-౨-౨-౨౫.(౫) రా-ఆ-౧౯-౧౪.(౬) రా-య-౧౯-౩౧

(౭) తి-మొ-౭-౭-౧.

(౮) తి-వా-౬-౭-౧.

(౯) భార-

(౧౦) తి-వా-౪-౫-౫.

శ్లో:-

భవంతమీవానుచరన్నిరంతరం

ప్రశాంతనిశ్శేషమనోరథాంతరం ।

కదాపి మైకాంతికనిత్యకింకరం

ప్రహర్షయిష్యామిసనాథజీవితమ్ ॥

(౪౬)

కుమార్ సామర్థ్యతైయుడై యున్నాడు. (అపత్సఖమ్) *కాణవారం
యెన్నెన్టు కణ్ణమ్ వాయుమేతువర్ న్దుడకప్పార్ కు ఉతవుమ్ స్వభాన
నాననై. (అర్థికల్పకమ్) (౧) “ఎన్నైయాక్కికొండైనక్కే తన్నై
త్తన్దకట్టకమ్” ఎన్నిఱపడియే తన్నైబొదార్యమ్ పణ్ణమననై. (౪౭)

అన:- (భవంతమిత్యాది) కీర్తించున్న స్వరూపరూపగుణవి
భూతికళాల్పరి పూర్ణచాయ నిత్యవిభూతియిలే కుత్తెవఱ పెట్టునరుళియిరు
క్కిఱ దేవరై బాహ్యమనోరథజ్జలై త్తవిర్ త్తు ఎన్నుడై యనత్తైయాలు
ళ్ళప్రయోజనమ్ పెఱుమ్బడి నిత్యకైక్కర్యత్తాలే డకప్పిప్ప తెన్వెన్గితార్.

వాఙ:- (భవంతమ్) స్వరూపరూపగుణ విభవైః పరిపూ
ర్ణమ్. (౨) “ఇన్బమ్ పయక్కవెల్లెల్ మలర్ మాతరున్దానుమ్, ఇన్వే
ట్టులకైయిన్బమ్ పయక్కవినితుశన్ వీల్ శ్రీరున్దాల్ కిన్టవెమ్మిస
మాన్” ఎన్నిఱపూర్తియైచ్చొల్లకిఱతు. (ఏవ) (౩) “తనక్కేయాక
వెనై కొళ్ళుమితే” ఎన్నిఱపడియే అనువృత్తిదేవిర్ కే అనుకూలమా
యిరుక్కై. (అనుచరన్) (౪) “యేనయేనథాతా గచ్ఛతి” (౫)
“ఏతమానన్దమయమాత్మాన ముపసజ్జుమ్య” (౬) “అనుసన్ధారన్”
(౭) “కురుష్వమామనుచరమ్” ఎన్నిఱపడియే అనువర్తనజైయుడై
యనాయ్. (నిరంతరమ్) ఇడై విడాతేయిరుక్కై. (ప్రశాంతైత్యాది)

(౧) తి-వాయ్. ౨-౭-౧౧. (౨) తి-వాయ్. ౭-౧౦-౧. (౩) తి-వాయ్. ౨-౯-౪.

(౪) పుషపఁగి. (౫) తె-శృ-౧౦-౫. (౬) రా-౨-౩౧ ౨౨.

శ్లో: —

ధిగళుచిమవినీతంనిర్దయం మామలజ్జం

పరమపురుష యోహం యోగివర్యాగ్రగణ్యైః।

విధిశివసనకాదై వ్యర్థ్యాతు మత్యంతదూరం

తపపరిజనభావం కామయేకామవృత్తిః ॥

(౪౭)

(౧) ముఖ్యేనమ్ కామజ్గళోమాఖ్యైః” ఎన్టుదేవరైయొభిన్ది విషయ జ్గళిల్ మనోవ్యాపారజ్గళై సవాసనమాక త్తవిత్తు.

(కదా) (౨) “ఎన్టుకొల్కణ్ణళో కాణ్బతు” ఎన్టుమ్ (౩) “ఎన్నాళోయానున్నై యినివన్దుకూడువతు” ఎన్నుమ్మడియే కాలత్తు క్కెల్లై యరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్. (అహమ్) రుచియేయొభియ ఇత్తలై యిల్ ఉపాయమిల్లాతనాన్. (ఏకాన్తికనిత్యక్యరం) ఏకరూపమాయోయావదాత్మభావియానకై జ్గర్యత్తైనిరూపకమాక వుడై యేనాయ్. (సనాథజీవితం) సనాథమానసత్తైయై యుడై యేనాయ్, ఎన్సత్తైయై సప్రయోజనమాక్కియెన్దై. (ప్రహర్షయిష్యామి) మికవుమ్ ఉకప్పిక్క క్కడవేన్. తన్నుడైయలనువృత్తియల్ ఈశ్వరనుక్కు ప్పీఱుక్కుమ్ హర్షమేయితే చేతననుక్కుప్రాప్యమ్. (౪౮)

అవ;—(ధిగిత్యాది) ఇతిల్ పరమప్రాప్యనాన ఈశ్వరనుడైయ వైలక్షణ్యతైయుమ్, తమ్ముడైయ పూర్వపుత్తతైయుమ్పార్తు, విధి శివసనకాదికళుడైయమనస్సుక్కు మత్యంతదూరమాయ్, అస్పృష్టసంసారగన్ధరాన నిత్యసూరిక ఛానైప్పడుమతాననిత్య కై జ్గర్యత్తై నిత్యసంసారియాననాన్ ఆనైప్పడుకై యావతు - “రాజాన్నమ్ విషసంస్పృష్ట మావతే” ఎన్టు *వళవేల్లులకిలాఠ్వారైప్పీలే తమ్పెనిన్దిక్కిఠార్.

వ్యా—(అళుచిమ్), అనాదియాక దేహసమ్బన్ధయుక్తనాన

శ్రీ;—అపరాధసహస్రభాజనం పఠితంభీమభవార్జనోదరే ।

అగతింశరణాగతంహారేకృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు ॥ (౪౫)

పెన్నె. దేహసమ్మన్ధాభావమ్ సత్ప్రాప్రయ క్తమాన నిత్యసిద్ధరితే శుద్ధర్. (అవనితమ్) ఇవాత్మాపుక్కు దేహసమ్మన్ధమ్ అశుచిహేతు పెన్తటికైక్కడియాన ఆచార్యసేనైయిల్లామైయాలే సుశిక్షితనల్లాత పెన్నె. (నిర్దయమ్) అమృతతై విషత్తాలేదూషితాప్సాలే విలక్షణభాగ్యమాన భగవత్తత్వతై క్కణ్ణబ్బి దూషికల్పార్ త్త నిర్దయనై. (అలజ్జమ్) ఘటదాసి సార్వభామనై మేల్విఘ్నమాదాలే “నమైప్పారాతే మేల్విఘ్నన్దోమ్; ఇతు - అవహాన్యమ్” ఎన్ఱు లజ్జక్కపుమటియాత పెన్నె. (మాంధిక్) ఇప్పడి హేయగుణపూర్ణనాన పెన్నె. “వేణ్ణిన్” ఎన్ఱు తమైకుత్తిక్కితార్.

(పరమపురుష) సర్వాధికనాన పురుషోత్తమనే!. (యోహామ్)
నిహీనాగ్రగణ్యనెన్దు ప్రసిద్ధనాననాన్. (యోగినశ్చేత్యాది) యోగి
శ్రేశ్వరిల్ ప్రథమగణ్యరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళెన్న; బ్రహ్మభావనాని
ష్టరాన ససకాదికళెన్న, ఇనర్కళాలే నిన్దైక్కుక్కుమ్ అత్యస్తదూర
మాయుశ్యతై. (తవపరిజనభావమ్) ఆత్మస్వామియామ్ నిరతిశయభో
గ్యమాన దేవరుడైయకై జగ్రామృతతై; సత్ప్రాప్యుక్తమాన రుచి
యైయుమ్ వైలక్షణ్యతైయు ముడైయ నిత్యసూరికళాదరిక్కుమతై
యష్టో నాన్ ఆదరిత్తును. (కామయే) సజ్జత్తళవిలేనిన్దేనో?. పెన్దొ
ల్లతు ధరియాశారైప్పోలే, “కదానుసాక్షాత్కరవాణి” ఎన్దుమ్
“కదాప్రహర్షయిష్యామి” ఎన్దుమ్ కూప్పిట్టేన్. (కామన్మత్తః విష
యప్రపణన్ యుక్తాయ క్షజ్జళైప్పారాతాప్పోలే తోన్దొన్దొన్దుచ్చెయ్
తనాన్. రాగమ్ స్వరూపనై ప్పార్ త్తునిన్దున్దున్దుతై. (౪౩)

అనః—(అపరాధేత్యాది) తమ్ముడై య అయోగ్యుడై యో అను

సన్దిత్తు అకలప్పార్ త్త వివర్ రుచియిన్ మికులియా లే అకలమాట్టా తే నిఱ్ఱు, అవర్ “ఇన్ద్రుయోగ్గొత్తైక్కు ప్పరిహరమ్ కృపాజనకమాన ప్రపత్తియేకాణమ్” ఎన్న; మీణ్ణారాయ్, ఇన్ద్ర నయోగ్యతా హేతు వాన సర్వాపరాధజ్ఞకుక్కుమ్ పరిహరమ్ తన్నుడైయ పెఱుమైయై మున్నిట్టుక్కొణ్ణు పణ్ణుమ్ ప్రపత్తియాకాతే యెన్దు ఇన్ద వేదాన్తరహ స్సృత్తైమున్నిట్టుక్కొణ్ణు కేవలకృపైయా లే దేవర్ అడియేనుడైయ పాపత్తైప్పొక్కి యోగ్యనాక్కి విషయీకరిక్క వేణుమెన్ఱిటార్.

అథవా, తామ్ ప్రార్థిత్తపోతే తమ్ముడైయ ప్రాప్యమ్ సిద్ధియా మైయా లే “సంసారియాననామ్ అలైప్పడక్కడవోమో” ఎన్దు నిన్దిత్తు, పిన్బుమ్ రుచియా లే అకలమాట్టా తే ఇప్పడి విళిమ్మిక్కైక్కు హేతువా నపాపత్తైయమ్ దేవరుడైయ కేవలకృపైయా లే పొక్కి త్తన్దరుళ వేణు మెన్ఱిటార్ త్తైయిమ్. అత్తలైయిల్ పెరుమైయి నెల్లైయైప్పార్ త్తకన్ఱార్ అఱ్ఱు; ఇఱ్ఱులైయి నెల్లైయై అనుసన్దిత్తుక్కిట్టుకిటార్.

వాఱ్ఱ:—(అపరాధ సహస్రభాజనమ్) దేవర్ గుణైకభాజనరానా ప్పోలే అసంఖ్యాతమాన నపరాధజ్ఞకుక్కుక్కొల్ కలమానవెన్నె. అపరాధశబ్దతా లే “పుణ్యపాపరూపమాన కర్మమాకిఱతు - భగవన్నిగ్రహం నుగ్రహమ్” ఎన్ఱిఱ వేదార్థత్తై పెళియిడుకిటార్. (పతితమ్) అన్దప్పాపత్తై విత్తైక్కుమ్ సంసారత్తిలే యిరున్దితేకూప్పిడువతు. (౧) “జనిత్వా” (౨) “కొడువిన్దైత్తూల్ ముళోనిన్ఱు”. (భీమ) జ్ఞానమ్ విఱిగ్గార్కు - క్కట్టడగ్గ భయావహమాయిరుక్కుమెన్దై. (౩) “అహంభీతోస్మి దేవేశ సంసారేస్మిన్ భయావహే”. (భవార్ణవ) పరిచ్చేదిక్క సరితాయ్ అత్తైలేదు స్తరమాయిరుక్కై. (౪) “పిఱివిక్కడలుళోనిన్ఱు

శ్లో:—అవివేకఘనాద్ధిబుభుభే బహుభాసస్తతదుఃఖవర్షిణి!

భగవన్ భవదుద్ధివేపథః స్థలితంచామవలొకయాచ్యుత ॥ (౪౯)

నాన్ తుశ్శబ్ద” సంసారమాకిణిడలిలే అబ్బుస్తువాక్ క్కు శ్శవిష్ణుపోత మొట్టియ త్తద్దామాల్ కరైయే ఆనొణ్ణాతిరుక్కై. (౧) “వైకుంఠనేన్బ తోర్ తోణివెతాతుదులొకిష్టేన్” ఎన్నక్కడవతితే. (ఉదరే) మధ్యే. (౨) “నిన్ పన్ మామాయప్పల్ పిఱవియిల్ పడుకిష్టయాన్” ఎన్నిఱప డియే నీయే ఎడుక్కప్పార్ త్తాలుమ్ ఉనక్కుమ్ ఎట్టాతపడియాయి రుక్కై. † (పతితిమ్) కిర్కమ్ పుక త్తళ్ళ విష్ణుదుకిడక్కిఱపఱి)

(అగతిమ్) ఉన్నైయొట్టియ వేఱుపుకలల్ గ్గిరుక్కిఱవెనై ౨.

(శరణాగతమ్) శరణాగతిశబ్దయు క్తనానవెన్నై. (హరే) మిత్రభావమే అడియాక సమస్తదుఃఖిగ్గలై యుమ్ పోక్కుకైయే స్వభావమాపుడై యవనే! (కేవలంకృపయా) ఆర్తప్రపన్న నల్లనెన్నాతే (౩) “కృపా మాత్రమనో వృత్తిః” ఎన్నిఱపడియే సహకారమిల్లాత కృపైయాలే. (ఆత్మసాత్కురు) ఆత్మసాత్మాకపృణ్ణియపశవేణుమ్. నమ్మొడైయవనెన్బ విషయాకిరి త్తరుళవేణుమ్. (౪౯)

అపః—(అవివేకత్యాది) అపరాధబహుశనానసిన్బ శాస్త్రీ యమాన పుపాయా స్తరజ్జలై స్సల్ గ్గి పోక్కుతల్. విట్టుప్పల్ గ్గిరులల్ శెయ్ కైయొట్టియ “కృపయాకేవలమాత్మసాత్కురు” ఎన్బ నమ్మై నిర్బ ధిక్కిఱతెన్నెన్న; శాస్త్రీయానుష్ఠానత్తుక్కు జ్ఞానమేయిలై. వేఱుగతి యిల్లామైయాలే విడమాట్టేన్, ఆనసిన్బ దేవర్ కృపాకార్యమానవిశే పకిటాత్మమే ఎనక్కు ఉజ్జననసాధనమెన్బిత్తోర్.

పాఞ్శ్లో:—(అవివేక) అతావశః - వివేకాభావమ్, జీవపరవివే

(౧) నా-తి-గి-౪. (౨) తి-చాయ్-౩-౨-౨. (౩) వి-పు-గి-౨-౨౦.

† కుణ్ణలితమథకమ్.

కాభావమ్; దేహత్వవివేకాభావమ్; త్యాజ్యోపాదేయవివేకాభావమ్; బంధవిమోచనవివేకాభావమ్. ఇవై యాకిఱమేఘపటలజ్గళాలే తిరోహితమాన మనస్సైయుడై నాకైయాలే ఉజ్జీవనోపాయత్తిల్ దిజ్గాత్రముమ్ తెరియూతిరుక్కుమ్. ఇతఱ్కుమేల్, (బహుధానస్తతదుఃఖివర్షిణి) బహుప్రకారమాయ్ ఇదై విడాతేయుణ్ణాన దుఃఖిరూపమానవర్షత్తై యుడై త్తాన. అవివేకమ్ దుఃఖిత్తై విత్తై కైయావతు - అజ్ఞానత్తాలే కర్మనూయ్, అత్తాలే దేవాదిశరీరప్రవేశమూయ్, ఇత్తాలే తాపత్రయరూపమానదుఃఖిమ్. (౧) “పాయ్ నిన్న్జానముమ్ పొల్లానొమ్మొక్కుమ్మొక్కుడమ్మమ్” ఎన్నిఱపడియే. (బహుధా) ఆధ్యాత్మికాదిబహుప్రకారమాయరుక్కై.

(భగవన్) ఇన్దదుఃఖిత్తై ప్పరిహరిక్కైక్కు ఇత్తలైయిల్ జ్ఞానశక్త్యాద్యభావముమ్ దేవరాలల్లత, పరిహారమిలైయెన్నిఱ వితువుమ్, దేవరీర్ అఱియిరోవెనై. (భగవద్గీత) సంసారమాకిఱ మఱ్ఱైక్కాలి దుళితే. దుర్దినమ్-మేఘతిమిరమ్. (పథింస్థలితమ్) (౨) “వహ్నితిక్తై త్తలమరుకిన్డేన్” ఎన్నిఱపడియే. (నూమ్) కర్మాద్యుపాయజ్గళిల్ ప్రచ్యుతనానవెనై. నాన్ పడుకిఱపాడు ఇతువానాల్ శాస్త్రీయానుస్థానత్తుక్కునానాల్. దేవరైయొచ్చియ వేఱుగతియుణ్ణోవెన్ఱుకరుత్తు. (అవలోకయ) (౩) “అవలోకినదానేన భూయోమాంపాలయాచ్యుత” ఎన్ఱుశొల్లకిఱ పడియేనకలక్లేశముమ్ పోవ్పడి పార్ త్తరుళవేణుమ్. సాధనాస్తరనిష్ఠర్క్కుమ్ దేవర్ కటాక్షమేయితే ఉత్తారకిమ్. (౪) “జాయమానం హిపురుషంయం పశ్యేన్మధుసూదనః” ఎన్ఱుఅధికారి సిద్ధియుమ్ దేవర్ కటాక్షమేయితే. (౫) “జితస్తే పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్ఱు పుటమ్బుళ్ళతువ

(౧) తిరువి.౧.

(౨) తి-వా.౯-౩-౨-౯.

(౩) వి-పు-౧-౨౦-౧౬.

(౪) భార-మో.క్ష.

(౫) ౧-జిత-౧.

శ్లో; --నమృషాపరమార్థమేనమే శృణువిజ్ఞాపనమేకమగ్రతః ।

యదిమేనదయిష్యసేతతో దయసియస్తవనాథదుర్లభః॥ (౧౦)

కైయఱుప్పతుమ్ ఉన్ విశేషకటాక్షమితే. (అచ్యుత) (౧) “అడియ
వర్ వల్ విన్వై త్తుప్పామ్బులన్వై స్తమ్ తుజ్జక్కొడానవన్” ఎన్ఱిపడియే
ఆశితరై ఒరువఱ్ఱియాలుమ్ సశిక్కవిట్టుక్కొడాతవరితే దేవర్. (౨)
‘అవరుయిరై వోప్పోన్దేపోకల్ కొడాచ్చుడరై’ ఎన్నక్కడవతితే. (౩)

అవ; --(నమృషేతి) దేవర్కృపైయాలల్లతు వేతనక్కు గతి
యిగ్గాతవోపాతి దేవర్కృపైక్కుమ్ నానల్లతు విషయమిలై. ఇతైయి
యివాతే కొళ్ళీరెన్ఱిఱార్.

వ్యా; --(నమృషాపరమార్థమేన) ఇతు సంసారత్తిల్ కేట్టఱివ
తోన్ఱల్లామెయాలే మెయ్యాకమాట్టాతెన్ఱు ఈశ్వరహృదయత్తిల్ పిఱ
న్దవతిశక్తైయై త్తవిర్కైక్కాక అన్వయవృత్తిరేకత్తాలే సత్యమె
న్ఱిఱార్, (నమృషా) లాకికర్ పక్కలిలేఱిరక్కమ్ పిఱక్కైక్కాక
అబుధ్యాశొల్లుమ్ వారైపోలే పాయ్యన్ఱు. (పరమార్థమేన) నిన్వై వుక్కుమ్
వాయ్ త్తలైయి లిరున్దఱియుమ్ దేవర్తిరుమున్నే; మెయ్యేవిణ్ణప్పమ్
శెయ్యలామ్బడినత్యమే. (మేవిజ్ఞాపనమ్) సర్వజ్ఞ రానదేవర్ తిరుమున్నే
మెయ్యేవిణ్ణప్పమ్ శెయ్యుచుతువే ఉజ్జీవనోపాయమెన్ఱిరుక్కు మెన్ను
డైయ విణ్ణప్పత్తై. (౩) “మెయ్ నిన్ఱు కేట్టరుళాయ్ అడియేన్ శెయ్యుమ్
విణ్ణప్పమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (ఏకమ్) అద్వితీయమ్. ఇతుక్కుమే
లాక నిష్క్రిన్ఱు చొల్లునతోరు వారైయిలై, ఇతువేయైలైయానని
ష్క్రమ్. (అగ్రతఃశృణు) మేల్ కార్యమ్ శెయ్యిలుమ్ శెయ్యాతోళ్ళి

శ్లో:- తదహంత్యదృతేననాథవాన్ మదృతేత్వందయనీయవాన్నచ ।

విధినిర్మితమేతదన్వయంభగవన్సాలయమాస్మజీహ్యహరి ॥ (౫౧)

యిలుమ్ ముట్టుడ క్కేట్టురుళ వేణుమ్, సంసార త్తిల్ పరిమాతాతనొన్జెరు
అనాదరియాతే అవధానమ్ పణ్ణి క్కేట్టురుళ వేణుమ్.

(యదిమేనదయిష్యసే) దయైకరత్ననానవెనక్కు దయైపణ్ణియ
రుళాయాకిల్. (తతః) దేవరై క్కిట్టిన ఇవ్వన్తు తప్పినప్పిన్. (దయనీ
యస్తవ) రత్నవిషయాధియాన దేవర్ క్కు సాపరాధనాయ్ అనుతా
పమ్ పిఱన్ద దయనీయవిషయమ్. (నాథ) రత్నవిషయాధియాకైక్కు
దయైయేయన్తు; ప్రాప్తియుముణ్డెన్గితార్. (దుర్లభః) దయైకరత్న
రాయరుప్పార్ దుర్లభర్. (౧) “సమహంత్యానుదుర్లభః” ఎన్నుమ
పరితేదేవర్. (౧౦)

అవ:- (తదహమ్) ఇప్పడి దయనీయదయావాన్గళాన విరువర్
క్కుమ్ ముఖ్యమాన విస్వమృన్దనానుమ్ దేవరుడై యకృపై యాలేయా
యిల్. ఆనప్పిన్ ఇతైక్కైవిడాతే రక్షిత్తురుళ వేణుమెన్గితార్.

వ్యా:- (తత్) ఆతలాల్, దయనీయర్ దేవర్ క్కు దుర్లభ
రానప్పిన్. (అహమ్) సాపరాధనాయ్ అనుతాపమ్ పిఱన్దనాన్.
(త్వదృతేననాథవాన్) (౨) “భృశంభవతిదుఃఖతః” ఎన్జిరుక్కుమ్
దేవరై యొద్రీయ గాధవాన్లెన్. * పరదుఃఖా ౭సహిష్టుత్వమేయితే
దయై. (మదృతేత్వం దయనీయవాన్నచ) దయైకరత్ననాన వెన్జై
యొద్రీయాల్ దేవరుడై యకృపై కుమరిరున్దు పోమి తనై.

(ఏతదన్వయం విధినిర్మితమ్) ఒరువరై యొద్రీయ ఒరువర్ క్కు
చెల్లాతముఖ్యసమృన్దమ్. దేవరుడై య కేవలకృపై యాలే వన్దుతు.

శ్లో;—నపురాదిషు యోపికోపివా గుణతోఽసానియథాతథావిధః ।

తదయంతవపాదపద్మయో రహమద్యై వమయాసమ్పరితః ॥

(౧) “వితివాయ్ క్కిన్తు కాప్పారార్” ఎన్నిటపడియే. తదహమెన్నిటవిడ
త్తిల్ తచ్చబ్దమ్ మేల్ పేర్ ముక్కుడలాక ఇణై అన్వయిక్కుక్కడవతు.
అధవా, శాస్త్రసిద్ధమాన విద్వసమ్బంధజై యెన్నుమామ్. విధియెన్తు -
దై వమాయ్, (౨) “ఇచ్చాత్తవీవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా” ఎన్నిటపడియే
సత్తాప్రయుక్తమాన సమ్బంధజై చ్చొల్లిత్తొకాకవుమామ్. (భగవన్)
ఇవత్ శ్రిత్ దేవరీర్క్కు అతివిక్కు వేడ్డవతుణ్డో? (పాలయ) భోజయ.
ఇణై రక్షి త్తరుళవేణుమెన్నుతల్; ఇణై భుజి త్తరుళవేణుమెన్నుతల్.
స్వీకరి త్తరుళవేణుమెన్నుతల్. “భుజపాలనాఽభ్యవహారయోః”.
(మాన్మజీవ్యాః) సత్యజ. ఇత్తలైయిల్ పూర్వాపరాధజై యమ్
దేవర్ పూర్తియైయమ్ పార్త్తు, కై ప్పిరుళాత్తోయి వేణుమ్. (౧౧)

అవ;—(నపురాదిషు) ఇతిల్ ఆత్మానురూపమాకవన్తో రక్షణ
మిరుప్పతు. దయనీయరాన వుమ్ముడై యస్వరూపజై నిష్క్వత్తు అత్తే
నమ్పక్కలిలే సమర్పియుమెన్ను; (౩) “శిఱప్పిల్ వీడు” ఎన్నిటపాట్టిన్పు
డియే ఎనక్కు ఇతిలోరునిర్బంధమిల్లె. అహమ్బుద్ధిబోధ్యతాయోగ్య
మాన వివ్యాత్మవస్తు దేవర్ తిరువడికలిలే ఎన్నా లేసమర్పితమెన్నితార్.

వ్యా;—(నపురాదిషు) వపుః-దేహః; ఆదిశబ్దత్తాలే ఇన్ద్రియ
మనః ప్రాణబుద్ధికళై చ్చొల్లుకిటతు. ఇవత్ శ్రిత్ ప్పణ్డై ఆత్మావెన్నారుమ్,
ప్రకృతే పరమాయ్ జ్ఞానానందలక్షణమెన్నారుమాయ్ స్వరూపత్తిలే
విప్రతిపత్తియుణ్డాయరుక్కుమ్. (యోపికోపివా) ఇవత్ శ్రిత్ ఏతేను

మొమ్మ స్వరూపమాకవుమామ్. (గుణతః) స్వభావతోఽణుత్వవి
భుత్వై కరూపత్వ పరిణామిత్వ నిత్యత్వాఽనిత్యత్వజ్ఞాతృత్వాదిక
ళిలే విప్రతిపత్తియుక్తాయీరుక్కుమ్. (యథాతథావిధఃఅనాని) అతిత్
ఏతేను మొరుస్వభావమాకిలుమ్ అతిలుమ్ ఎనక్కొరునిర్బన్ధమితై.

(తత్) తస్మాత్. కీర్తించున్న స్వరూపస్వభావశ్లగిల్ నిర్బన్ధమి
ల్లామైయాలే. (అయమహమ్) పరాగర్థవ్యావృత్తనాయ్ ప్రత్యగర్థభూ
తనాయ్ ప్రత్యక్షీక్కిటనాన్. (తవపాదపద్మయోః) రక్షకరానదేవరు
డైయభోగ్యమానతిరువడికళిలే. (అద్యైవ) ఆత్మాక్షణికమాకిలుమ్ఇన్ద
క్షణత్తిలే సమర్పితమైనై. (మయాసమర్పితః) ఎన్నాలే సమర్పితన్,
(౧) “యోహమస్మిసనన్యజే” (౨) “యస్యాస్మిసతమన్తరేమి” (౩)
“ఆత్మారాజ్యం ధనం మిత్రం కళత్రం వాహనానిచ ఏతద్భగవతే సర్వ
మితిత్రప్రేక్షితరిసదా” ఇతి ఉపరిచరవసువృత్తాన్తే ; (౪) “రాజ్యభా
వాచ్చరామస్యధర్మం వక్తుమిహార్హసి” ఇతిభరతః. (౫౨)

అవ;—(మమనాథేతి) “ఇవరైభ్రమత్తోడేవిడుకిటతెన్?” ఎన్ఱు
పార్ తరుళి, “సిర్ యారతై యారుక్కునమర్పిత్తీర్” ఎన్న;నిరూపిత్తవి
డత్తు, (౫) “ఎసతావియావియుమ్ నీ - ఎసతావియార్ యానార్”
ఎన్లెటవడియే, ఉమ్మతైసిరేస్వీకరి త్తీరి త్తనై ; “ఆత్మసమర్పణముమ్ ఆత్మా
పహారత్తోపాతి” ఎన్ఱు పణ్ణినఆత్మసమర్పణత్తై అనుశయిక్కితార్. ఆత్మస
మర్పణమావతు - భగవత్పరతత్త్వమానవాత్మానుక్కు అనాద్యవిద్యా
సిద్ధమాన స్వస్వాతన్త్ర్యముడియాక భగవద్వైముఖ్యమ్పిఱిన్దు, అత్తాలే
హతనెన్ఱు భీతిపిఱన్దవళవిల్, తదీయత్వానుసన్ధానత్తాలేవన్ద దాస్యసజ్గు
ల్పమాతల్, రాజభరణత్తైరక్షిత్తువెత్తు ప్రాప్తకాలజ్ఞళిలేకొడుక్కు

శ్లో;— మమనాథయద స్తియోస్త్వహంసకలంతద్భితవై నమాధవ!
నియతస్వమితప్రబుద్ధధీ రధవాకింను సమర్పయామి తే ॥

మాపోతే ఆత్మవై ఈశ్వరస్త్వక్కులితే సమర్పిక్తై యన్ను తత్. ఇవై యి
రిణ్ణమర్థమస్తు. ఏదే అవనతానవస్తువై అవనతాకవికై యమతోభీయ
ఆత్మసమర్పణముమ్ ఆత్మావహార త్రోహాక్కుమ్.

వ్యా;—(నాథ) అఖిలజగత్స్వామిన్. అవనతానవస్తువై
చ్చొల్లుకితతు. (మమయద స్తియోహమస్మి) గుణమాయుమ్ విభూతి
యాయుమ్ మమతావిషయమాయుముశ్శత్రు యాతోన్ము. అతుక్కాశ్ర
యమాననాన్యావనోరువనాకితేన్.(తత్సకలమ్) ఔపాధికమాయుమ్
స్వాభావికమాయు ముశ్శతైల్లామ్, (మాధవతివై వ) శ్రియఃపతి
యాయ్ సర్వ శేసియాయుశ్శ ఉన్నడైయ తే. అవధారణత్తాలేఅన్యశే
షత్వతై వ్యావర్తిక్కితతు. (హి)(౧) “సర్వేషామేవలోకానాం పితా
మాతాచమాధవః” ఇత్యాదిప్రమాణ ప్రసిద్ధియైచ్చొల్లుకితతు. (నాథ
మాధవ) సర్వస్వామియాయ్ శ్రియఃపతియానవునక్కే అనన్యార్థ శే
షమ్ సకలపదార్థజ్ఞభుక్తునై (౨)“యానేసియెన్నుడై మైయుమ్ సీయే”.

(నియతస్వమిత్యాది) సమర్పణమ్ మిక్తై యామృడి జ్ఞానమ్ పిఱ
న్దకాలత్తుడన్ భ్రమిత్తకాలత్తుడన్ వాశియఱ “నియతస్వమ్” ఎన్దు
తేలిశ్చబుద్ధియైయుడై యనాన్. (అధవా) కీర్తిత సమర్పణపక్షవ్యావృత్తి.
(తేకింను సమర్పయామి) ఇతైయుడై యవునక్కు ఎత్తై సమర్పిప్పేన్. సమ
ర్పణీయమేతు? సమర్పక రార్; సమర్పణీయమాకై క్కు స్వామ్యమిలై.
సమర్పిక్కైక్కు స్వాత స్త్ర్యమిలై. సంసారభీతియాల్ సమర్పిక్కైయుమ్
స్వరూపయాథాత్మ్య జ్ఞానత్తాల్ అనుశయిక్కైయుమిరిణ్ణమ్, యావ
న్మోక్ష మనువర్తిక్కైడవతు. (౧౩)

శ్లో;--అవబోధితవానిమాంయథామయినిత్యాంభవదీయతాంస్వయమ్ |
కృపయైతదనన్యభోగ్యతాం భగవన్భక్తిమపి ప్రయచ్చమే ||

అవ;--(అవబోధితేత్యాది) ఆత్మాపహారపర్యాయమాన ఆత్మ
సమర్పణ త్తళవిలే నాన్ నిల్లామైయాలే నిష్టేతుకకృపైయాలే ఇన్దశేష
త్వత్తై యుణర్ త్రినాప్పిలే ఇన్దజ్ఞానమ్ పురుషార్థోపయోగియాప్పడి
ఇన్దకృపై యాలే స్థానత్రయోధితపరభ క్తియై త్తన్దరుళవేణుమెన్దితార్.

వ్యా;---(మయినిత్యాంభవదీయతామ్) ఎన్బకృలిలేనియత్తై
యాన త్వద్విషయశేషత్వత్తై. “భవదీయతామ్” ఎన్దైయాలే. అన్యశే
షత్వవ్యాప్యత్తి; “మయినిత్యామ్” ఎన్దతు - ఇత్తలై యిల్ భగవచ్చే
షత్వమ్ స్వరూపమెన్దై. (౧) “స్వత్వమాత్మనిసజ్ఞాతం స్వామిత్వంబ
హ్నఃస్థితమ్”. “ఇమామ్” ఎన్దశేషత్వత్తిలినిమైయాలే కొణ్డాడుకితార్.
(యథాఅవబోధితవాన్) యాతొరుపడి అఱివిక్కప్పట్టేన్.

(స్వయంకృపయా) కేవలకృపైయాలే. స్వయమ్ - కేవలమ్.
(ఏతదనన్యభోగ్యతామ్) ఇత్తోఱ్ఱియవేటొన్దమ్ నెళ్ళుక్కువిషయమా
కాతపడియిరుక్కుమ్ భోగ్యత్తై యుడైత్తానభ క్తియై. (భగవన్) ధల
ప్రదానోచితమాన గుణపూర్తియైచ్చొల్లుకిటతు. ఒన్దైబరుత్తనుక్కు-
క్కొడుప్పొమెన్ద్రాల్ ఒరుత్తడైయిల్లాత జ్ఞానశక్త్యాదికళాల్ పూర్ణనై.
(భక్తిమపిప్రయచ్చ) యాతొరుపడిజ్ఞానత్తైత్తనాయ్, అప్పడియే భక్తి
యైయుమ్ తన్దరుళవేణుమ్. (మే) అజ్ఞనాయ్ అశక్తనాయ్ రుచిమాత్ర
మేయా యిరుక్కిటవెనక్కు.. (గీర)

అవ;--(తవదాస్యేతి) భగవత్ప్రసాదత్తాలే లబ్ధమానభక్తి
ప్రాచుర్యత్తాలే తచ్చేషత్వత్తళవిలే పర్యవసియాతే తదీయశేషత్వత్తై

శ్లోః—తవదాస్యసుఖై క సక్తినాం భవనేష్వస్త వ్యపీటజన్మమే :

ఇతరానసంధేషుమాస్మభూదపిమే జన్మచతుర్ముఖాత్మనా ॥

ప్రాధిక్కితార్. ఆధ్వార్. కణ్ణో శివస్తవిలే భగవచ్ఛేషత్వజ్ఞేయనుసంధేత్తు
*కరుమాణిక్యమలైయిలే అనన్యార్. శేషత్వజ్ఞేయనుసంధేత్తు, ఇతిలినిమై
యా లేఅవ్యళవిలుమ్పర్యవసీయా తే* నెడుమాఱ్కుడిమైయి లేతదీయ శేష
త్వజ్ఞే అనుసంధేత్తాప్పిలేయమ్, శ్రీరామాయణపురుషర్కళిల్ శ్రీకృతు
ఘ్నాధ్వోనైప్పిలేయమ్, తదీయ శేషత్వజ్ఞే ప్రాధిక్కితార్.

వ్యాః—(తవదాస్యసుఖై క సక్తినామ్) విశ్వర్మకై వల్యసుఖజ్ఞో వి
ఘ్న మామృడియితేదాస్యసుఖమిగుప్పతు. (౧) “తస్యా స్తరాయామైత్రే
య దేవేన్ద్రత్వాదికంపదమ్” ఎన్టుమ్, (౨) “అథ్ ద్రతుపథ్ ద్రైనిలుథ్ ద్రతు
పీడుయిర్ శెథ్ ద్రతు” ఎన్టుమ్, (౩) “ఇటుకలిఱప్ప” ఎన్టుమ్ ఇవైదాస్య
రసత్తుక్కువిరోధియాయితేయిరుప్పతు. (ఏక సక్తినామ్) (౪) “నిస్తరన్తి
మనీషిణః” ఎన్టుమ్ (గి) “సోధ్యసః పారమాహ్ని తిత్త్విభృః పరమంపదమ్”
ఎన్టుమ్, సంసారనివృత్తియాల నస్తసుఖముమ్, పరమపదప్రాప్తియాల.
నస్తసుఖముమ్, దాస్యసుఖత్తుక్కు ఉపయోగియెన్తే. (ఁ) “తస్య
యజ్ఞవరాహస్య విష్ణోరమిత తేజసః । ప్రణామంయేపికుర్వన్తి తేషామపి
సమోనమః” (౭) “వాసుదేవస్య యేభక్తాశ్చాన్తాస్తద్గతమానసాః ।
తేషాం దాసదాస్యంమే భవేజ్జన్మనిజన్మని” (౮)† “అడియారెణ్ణోక్కుల్.
అవర్ కేక్కుడికళాయ్చ్చెల్లుమ్ నల్లకోట్టాడువాయ్క్క” ఎన్నక్కడ
వతితే.

(౧) (౨) తి-వాయ్-౧-౨-౫ (౩) తి-వాయ్-౪-౧-౧౦

(౪) జిత-౧-౪ (౫) పురుషనూ- (౬) వి-ధ-౯౦-౫-౫

(౭) (౮) తి-వాయ్-౮-౧౦-౧౦

† (పా) “సిక్కుమిల్లాదియారెణ్ణోక్కుల్” ఎన్టి తే దాస్యమరసిత్తవర్కళో ఇతి
నెన్తైయిరేనిఱ్కుమ్మడి.

శ్లో;—సకృత్త్వదాకార విలోకనాశయా

తృణీకృతానుత్తమభుక్తిముక్తిభిః ।

మహాత్మభిర్నామవ లోక్యతాంసయ

క్షణేపితే యద్విరహోఽతిమస్సహః ॥

(౧౬)

దాస్యగసమరిసిత్తార్, (తేహంభవసేషుకీటజన్మ మేష్యస్తు) అవర్ కళితరువడికళిలడిమై శెయ్యవేడ్డా. అవర్ కళితరుమాళికైకళిత ఒరు కీటమాయ్ జనిక్కుమతాకిలుముణ్ణావేణుమ్. అపిశబ్దమ్ - అవధారణ త్తిలేయాయ్, కీటజన్మ మేయుణ్ణాక వేణుమెట్టుమామ్; మనుష్యాదిజన్మ జ్జళై అళైప్పడాతోట్టిన్దతు దేశాన్తరభ్రమణసమ్భావనై యాలే ఉత్పత్తిసితిలయజ్జళో అగ్నేయాకక్కిడై యాతెన్నుమత్తాలే (మే) ఎల్లాయుల్లొప్ప జన్మజ్జళైయన్తో అళైప్పడువతెన్న, తద్దాముకన్దత్తన్తో? పురుషార్థమ్; ఎనక్కు ఇతువేపెఱవేణుమెన్నై.

(ఇతరావసధేషు) దాస్యగసమరియూతే ఎనక్కెచ్చుమవర్ కళిరు ప్పిడత్తిలే. (చతుర్ముఖాత్మనాజన్మాపిమేమాన్తభూత్) చతుర్ముఖరూపేణవరుమ్ జన్మముమ్ ఎనక్కుణ్ణావతత్తు; చతుర్ముఖాదిజన్మమ్ తాకికర్ క్కు శ్లాఘ్యమానాలుమ్ దాస్యరుచియైయుడైయవెనక్కు వేడ్డావెన్నితార్. అన్వయత్తిలుమ్ వ్యతిరేకత్తిలుమ్ ఇరణ్ణిలుముణ్ణాన నిర్భన్మతోత్తవిరుక్కులామెన్నితార్. (౧౭)

అ;—(సకృదితి) వైష్ణవగృహత్తిర్ పిఱక్కుమ్ పిఱప్పార్ వన్దవేత్తొమెల్లామ్ వేణుమో, అవర్ కళిత కణ్ణార్ ఉపేక్షియూతే నమ్ముడైయవనెన్దు విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణుకైక్కు అర్హనామ్బడి పణ్ణియరుళవేణుమెన్నితార్.

వా;—(సకృత్త్వదాకారవిలోకనాశయా) (౧) “సదాపశ్యన్తి

సూరయః” ఎన్నిటపడియే సహదస్యగమ్ ఘ్నవేణ్ణియరుక్మ “సకృత్”
 ఎన్నిటతు-సత్తేధరిక్తైక్కు-బరుకాలమైయుమ్;భోగమోక్షజ్ఞులై ఉపేక్షి
 క్తైక్కుమ్ బరుకాలమైయుమ్నైక్కాక. (౧) “బరునాళ్ కాణవా
 రాయ్” ఎన్నిటే విడాయ్ త్తవర్ వార్తై “సమ్మైయెరుకాల్ కాట్టినడ
 ద్దాల్ నాజ్జళుయ్యోమో?” (త్వదాకారవిలోకన) స్వరూప త్తళవిలుమ్
 తదాశ్రయమాన గుణ త్తళవిలుమ్ పర్యవసియాతే ఉభయస్తుక్కుమ్
 ప్రకాశకమాన విగ్రహ త్తళవిలేలవగాహి త్తవర్ కళ్. (విలోకన)
 (౨) “సుగాఢంపరిషస్వజే” ఎన్నుమళవెలామ్ వేడ్డా. బరుకాల్ కాణవమ్మై
 యుమ్, (ఆశయాత్పణీకృతాఽను త్తమభుక్తిముక్తిభిః) కాణవేడ్డా; కాణ
 వేణుమెన్నుమాళై తానే త్పణీకరిప్పిక్కుమ్; అను త్తమభుక్తిః-ముక్తిః
 పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షమ్; (౩) “అలమద్యహిభుక్తైర్నఃపరమార్థ
 రలజ్ఞసః । యథాపశ్యేసు నిర్వాంతంరామంరాజ్యేప్రతిష్ఠితమ్” (౪)
 “త్వయాప్రిపాప్తమైశ్వర్యమ్” (౫) “ఏతేవైనిరయాస్తాత స్థానన్యప
 రమాత్మనః”.

(మహాత్మభిః) (౬) “మహాత్మానస్తుమాంపార్థ దైవీంధ్రకృ
 తిమాశ్రితాః” (౭) “సమహాత్మానుదుర్లభః” ఎన్నుమ్, (౮) “పేరాళన్
 పేరోతుమ్ పెరియోర్,” ఎన్నుమ్ ఈశ్వరస్తానుమ్ ఆధ్వారకళజ్ఞాడ
 క్కువిపాడుకిఱవర్కళాలే. (మామ్) పురుషార్థజ్ఞిన్ మేలెత్తయితే
 రుచియుడై యవ్వెన్నై. (అవలోక్యతామ్) అవలోకన విషయనాఘ్ను
 డి; (సయ) సర్వశక్తియాన దేవర్ నిర్వహిక్క వేణుమ్, నమ్మక్కలొట్టియ

(౧) తి-వాయ్-

(౨) వి-పు-౫-౧౮-౨

(౩) రా-అ-

(౪)

(౫) భార-

(౬) గీ-౯-౧౩

(౭) గీ-౩-౧౯

(౮) తి-మై-

శ్లో;—నదేహంన ప్రాణాన్నచ సుఖమశేషాభిలషితం

నచాత్మానంనాన్యత్కిమపితవ శేషత్వవిభవాత్ ।

బహిర్భూతం నాభక్షణమపి సహాయాతుశతధా

వినాశం తత్సత్త్వం మధుమకుసవిజ్ఞాపనమిదమ్ ॥

౧౭

సమ్ముడైయార్ పక్క-ల్ ; “కీటజన్మమేవ్యస్తు” ఎవ్వుమ్, “అవలోకన్య
తాంనయ” ఎవ్వుమ్ అత్యాదరత్తై ప్లక్షికితతెత్తాలేయన్న; సాపేక్షనాన
నాన్ ఆదరిక్కైక్కు హేతుశొల్లుకితేన్. స్వతః పూర్ణరానదేవరుక్కు
అవర్కళుడైయ | విల్లైషమ్ అసహ్యమాయరుక్కిటవితుక్కు హేతువరుళి
చ్చెయ్యి వేణుమెన్గితార్. (తే) స్వతః పూర్ణనాయ్ అవాప్తసమస్తకా
మనానదేవరుక్కు. (క్షణేపియద్విరహోతిదుస్సహః) క్షణమాత్రత్తిలుమ్
యాతొరువరుడైయ విరహమానతు దుస్సహమాత్రమస్తు ; అతి
దుస్సహమై; (౧) “చిరంజీవతివైదేహీ యదిమాసం ధరిష్యతి”
(౨) “నజీవేయంక్షణమపి వినాతామసి తేక్షణామ్” (౩) “యద్వినాభ
రతంత్యాస్తు శత్రుఘ్నంచాపిమానద”. (౪) “సంస్మరామ్యస్యవా
క్యాని” (౫) “జ్ఞానీత్వాజ్ఞైవమేయతమ్” (౬) “మమప్రాణాహి పాణ్డ
వాః” (౭) “కంకార్యంసీతయామమ”. (౧౬)

అవ;—(నదేహమితి) కీడ్ శేషత్వకాష్టేయాన తదీయశేష

త్వత్తై యనుసన్ధితార్. ఇతిల్ శేషత్వత్తుక్కు ప్పటమ్బానవబ్ధిల్
అరుచియైచ్చొల్లి, అవబ్ధై త్తవిర్ త్తుత్తనరుళవేణుమెన్గితార్.

వ్యా;—(నదేహమ్) అహమభిమానత్తుక్కుర్హమామ్బడి అస్త
రజ్జమాన శరీరత్తైయుమ్, దేవరుడైయ శేషత్వత్తుక్కు ప్పటమ్బాకిల్
వేడ్డేన్. (నప్రాణాన్) దేహాదికళుక్కు ధారకమాన ప్రాణన్తైయుమ్

(౧) రా- (౨) రా-సు-౬౬-౧౦ (౩) రా-అ-౯-౨ (౪)

(౫) గీ-౭-౧౭ (౬) భార-ఉద్యో-౯౦-౩౨ (౭) రా-య-౪౧-౪

శేషత్వబహిర్భూతమాకిల్ వేడ్జిన్. (నచసుఖమ్) దేహాదికలై యుమ్
 సాచన్లై యుమ్ ఆదరిప్పతు సుఖాన్ధమాకవిత్తే. అన్దసుఖముమ్ వేడ్జా.
 సుఖమెన్దు మోక్షసుఖత్తై చ్చొల్లపుమామ్. (అశేషాభిలషితంసుఖమ్)
 ఎల్లారుమాదరిక్కుమ్ సుఖమెన్దుమామ్; సుఖమెన్దుల్, దేవాదినకలజన్దు
 క్కళుమ్ ఆదరిక్కుమిత్తే. సుఖమెన్దు పిరియచ్చొన్నపోతు ‘అశేషాభి
 లషితం నాన్యత్కిమపి’ ఎన్దు మేలేకూట్టువతు. (నాన్యత్కిమపి) ఎన్ది
 అతు - పుత్రమిత్రకళత్రజ్జళెన్దిటతు. (నచాత్మానమ్) కీడ్చొన్న
 సకలత్తుక్కు మాశ్రయమాయ్ జ్ఞాతృత్వ కర్తృత్వభోక్తృత్వజ్ఞతై
 యుడైయనాన వాత్పావై.

(తపశేషత్వ విభవాద్భహిర్భూతమ్) ప్రాప్తవిషయత్తిల్
 శేషత్వమాకిట పెరుమైక్కు వ్వుఱుమ్బానత్తై. అన్దభూతమానవన్దు
 ఎల్లామ్ ఉపాదేయమెన్దై. (నాథ) శేషత్వత్తుక్కు వ్వుఱుమ్బానవై అన
 హ్యమాకై క్కడియాన అవర్జనీయసమృద్ధతై చ్చొల్లుకిటతు. (క్షణమపిన
 సహే) క్షణకాలముమ్ సహిక్కిటిలేన్. కామనిక్కుభర్తృవిరహత్తిల్
 చన్దనకుసుమాదికళి అనహ్యమామాపోలే; (౧) “మాతాళన్ కవరాత
 మణిమామైకుత్తైవిలమే” (౨) “ఉడమ్బినాల్ కుత్తైవిలమే” (౩) “ఉ
 యిరినాల్ కుత్తైవిలమే” ఎన్నుమాపోలే. (౪) “నదేవలోకాక్రమ
 ణమ్” ఇతు - ఇళైయ పెరుమాళుడైయ *వతాళుమిత్తైయోన్. (౫)
 “సహిమేడివిత్తేనార్థం” ఇతు పిరాట్టి వతాళు మిత్తైయోన్. (యాతు
 శతధావినాశమ్) ఉరుమాయ్న్దు పోకవేణుమ్, అడిమైక్కు వ్వుఱు
 మ్బానవై అనహ్యమాగాలుమ్, పోక్కుకై ఈశ్వరకృత్యమ్. ఆనుకూల్య
 జ్ఞుణ్ణానాలుమ్ ఉణ్ణాక్కుకై ఈశ్వరకృత్యమ్.

(౧) తి-వాయ్-౪-౮-౧. (౨) తి-వాయ్-౪-౮-౯. (౩) తి-వాయ్-౪-౮-౧౦.

(౪) రా-అ-౩౧-౫. (౫) రా-సు-౭౬-౫.

శ్లో:—

దురన్తస్యానా దేరపరిహరణీయస్యమహతో
నిహీనాచారోహం నృపశురశుభస్యాస్పదమపి ।

దయాసిన్ధోబన్ధో నిరసధిక వాత్సల్యజలధే

తవస్మారంస్మారం గుణగణమితీచ్ఛామిగతభీః ॥ (౫౮)

(తత్సత్యమ్) ఇతులోక త్రిల్ కేట్టటివతోన్తన్త, మెయ్యాకక్కు-
డుమోవెన్న; ఇతుఅహృదయమాక చ్చొన్నతన్త; మెయ్. (మధుసు-
ధన) తిరుమున్నేపాయ్ శొన్నేనాకిల్ ఉమక్కుప్పొయ్యనాన మధుపట్టతు-
పడుకితేన్. శేషత్వత్తుక్కుప్పొటమ్బానవల్లై, మధువై ప్పోక్కినాప్పోలే
పోక్కియరుళ వేణు మెన్నవుమామ్. (ఇదంవిజ్ఞాపనంతత్సత్యమ్) ప్రాచ్యై
పేత్తైయిల్ పుత్రైయన్డాకిలుమ్ విరోధివర్గ త్రిల్ అరుచియిల్ పొయ్యిలై.
“మధుసుధనవిజ్ఞాపనమిదమ్” ఎన్ఱుపారమాకవుమామ్, అతివిక్కుమి-
త్తనై యెఱ్ఱియనియమిక్కవొణ్ణాలెన్తె. (౫౯)

అవ;—(దురన్తస్యేతి) నిగహహేతువాన భగవదపచారాద్య
శుభశ్లోనశ్చిరిక్కిట సంసారత్తిలే కైజ్జుర్యవిరోధిశ్ అసహ్యమా-
మృడి అతిలేఅరుచిపిటన్ద, అవైకలై ప్పోక్కి తరన్దరుళ వేణు మెన్ఱు యోగి-
కళుక్కుమ్ దుర్లభమాన విత్తై అపేక్షిప్పొరుణ్ణావతే యెన్న; అన్దనశు-
భశ్శుక్కుమ్ అవధియిన్ఱిక్కేయిరాసిట అవైకలై ప్పరిహరిక్కువల్ల దేవర్
అపరిచ్చిన్న గుణజ్జలై నిన్ఱైత్తు అపేక్షిక్కితేన్ఱెన్ఱిఱార్.

వాఱ;—(దురన్తస్య) ముడివిన్ఱిక్కే యిరుక్కుమశుభమ్, ప్రాయ
శ్చిత్తతాలాతల్, అనుభవతాలాతల్, † ఉత్తారకకోటి కాణవొణ్ణా-
తిరుక్కై. దుర్విపాకమాయిరుక్కు మతెన్నవుమామ్. ఉదర్కత్తిల్ నరక-
గర్భవాసజ్జలై ఫలిప్పిక్కై. (అనాదేః) (౧) “మున్ శెయ్తముఱువిన్ఱై”
ఎన్నక్కడవతితే. (అపరిహరణీయస్య) సర్వశక్తియాన దేవర్ కుమ్పిఱ్ఱా-

లిక్కుమ్బడియాయరుక్మై. (మహతిః) సజ్జ్యవధిరహితమాయరుక్మై. కాలతత్వముశ్శతనై యమ్ అనుభవియానిష్ఠానుమ్ అవధికాణాన్వృణోతి రుక్మై-యమ్ ఇష్టడిప్తట్టనశుభత్తుక్కు త్తొకై యిన్తి క్మై యరుక్మై-యమ్. (౧) “యద్రుక్తకల్పనియః సుభవేష్యనాశ్యమ్” అణుపరిమాణ నాన చేతనన్ ఇవద్రోక్తై యెల్లామ్ శెయ్ తానెన్ఱు విస్మయప్పడుమ్బడియా యరుక్మై. (౨) “శీలమిల్లాచ్చిటియన్”

(నిహీనాచారోహమ్) అహంబుద్ధిబోధవ్యమాన ధర్మిస్వరూపమ్ అథమాచారవిరూప్యమాయరుక్మై. ఆచారమాకితతు - విలక్షణధర్మ త్తిలే ఇభీకై క్కుయోగ్యతాపాదకమాన సద్భావననాదికర్మానుష్ఠాన క్కో, అవైకతై యిన్తి పాపానుష్ఠానత్తుక్మై యోగ్యనై. (నృపశుః) చతుష్పాత్తుక్కుళిక్కాట్టిల్ ద్విపాత్త్వమే విశేషమై. (౩) [జ్ఞానేన హీనః పశుభిస్సమానః] శాస్త్రవశ్యజన్మమూకై యాలే పశువెన్నవో ణ్ణాతు. అహారినిదాభయమై ధునాదికళిల్ నియతియిల్లామైయాలే మను వ్యనెన్నవోణ్ణాతు. ఇరణ్ణజన్మతైయమ్ తప్పినెనై. (అశుభస్యాస్పదమ్) అశుభమాకితతు-శుభవిరోధి. శుభమాకితతు-పురుషార్థమ్. తద్విరో ధికళిక్కైల్లామాశ్రయమై. అకృత్యకరణమ్ముతలాక అసహ్యపచారమ్ ముషివానవద్రోముక్కు ఆకరమాయరుక్మై, దేవర్ * గుణానామాకర రానాప్పోలే, నాన్-అశుభానామాకరనై. (అపి) ఇష్టడిప్తట్టననాయరు క్మైచ్చెయ్ తేయమ్, “క్షణమపినహేయాతుశతధావినాశమ్” ఎన్ఱు అపే ష్టికై క్కుమ్మెరువభీయణ్ణు.

అతెన్నెన్నిల్, (దయాసిన్ధో) కీర్తీహ్వాన్న అశుభసాగరమె ల్లామ్ దేవరుడై యదయార్ణవ త్తిల్ బరుకుశప్పడిసూమ్బడియన్ఱో దేవరు

డైయకృపాపతైః (౧) “వధార్హమపికాకుత్స్నసికృపయాపర్యపాలయత్”
 (౨) “వ్యసనేమమసుష్యాణాం భువంః పతిదుఃఖితః” (౩) “గచ్ఛాసు
 జానామి”. (బన్) ఆశ్రితరుడై యల్లెవు పేటుకళ్ తన్న తామృడియాన
 నిరుపాధిక సమ్మన్ధతై చ్చొల్లకిఱితు. (౪) “అహంహోబాన్ధవోజాతః”
 (౫) “కృతకృత్యస్తదారామః” (౬) “ఋణంప్రవృద్ధవివమే”. (౭)
 “ఉరసాధారయామాసపార్థం సజ్ఞాద్యమాధవః” (౮) “మమప్రాణాహి
 పాణ్డవాః” (నిరసధిక వాత్సల్యజలధే) వాత్సల్య మాకిఱితు - అస్తిన్
 కన్జిన్బక్కల్ దోషమ్ తాయ్కు భోగ్యమాయిరుక్కుమా పోలే
 ఆశ్రితర్కళ్ దోషమ్ భోగ్యమాయిరుక్కు. కృపాసముద్రత్తుక్కు
 క్కరైయుణ్డాకిలుమ్ వాత్సల్య సాగరత్తుక్కుక్కరైయిలై. (౯) “శర
 ణాగతపత్సలః” (౧౦) “రిపూణామపివత్సలః” (౧౧) “దోషోయద్యపి
 తస్యస్యాత్” (౧౨) “త్వయికిఞ్చిత్సమాపన్నే కింకార్యంసీతయామమ”
 (౧౩) “అప్యహంజీవితంజహ్యమ్”.

(తవగుణగణంస్మారంస్మారమ్) కీర్తించొన్నగుణజ్ఞతైయుడైయ
 దేవరుడైయతిరుక్కల్యాణగుణ సమూహతై ఎప్పొతుమ్ శీన్దైశెయ్తు
 శెయ్తు. (స్మారంస్మారమ్) స్తృతాస్తృత్యా, (౧౪) “గుణా
 నామాకరోమహాన్” (౧౫) “యథారత్నానిజలధేః” (౧౬) “చతుర్ము
 ఖాయుః” (ఉత్తిచ్చామిగతభీః) అశుభాస్పదనానవెన్నై నిన్దైత్తజ్ఞాతే
 దేవర్ గుణత్తైయే నిన్దైత్తు “సదేహం సప్రాణాన్” ఎనిజిపడియే
 ఇచ్చియానిన్దేన్. (౫౩)

-
- (౧) రా-సు-౩౮-౩౪. (౨) రా-అ-౨-౪౧. (౩) రా-యు-౫౯-౧౪౪.
 (౪) వి-పు-౫-౧౩-౧౩. (౫) రా-బా-౧-౪౫. (౬) భార-ఉద్యో-౫౮-౨౨.
 (౭) భార-ఉద్యో-౨౯-౧౮. (౮) భార-ఉద్యో-౯౦-౩౨ (౯) రా-సు-
 (౧౦) రా-య-౫౦-౫౬. (౧౧) రా-య-౧౮-౩. (౧౨) రా-య-౪౧-౪-
 (౧౩) రా-ఆ-౧౦-౧౯. (౧౪) రా-కి-౧౫-౩౦
 (౧౫) వాసునపు-౯౪-౪౦. (౧౬) పరాహ-౭౩-౯౪.

మెయ్యేళొల్లిప్పిళ్ళై క్కవేడియరుక్క, అళ్ళేపాయ్ పరిమాటినాల్ త్యాజ్య నితే, (ఇత్థంరూపంవచనమవలంబ్య) “న దేహంన ప్రాణాన్” “దయా సిద్ధోబద్ధో” ఎన్నిపవచనమాత్రమైయే పద్ధిరాశాకక్కొణ్ణు(౧) “మాత వనెన్ట తెక్కొణ్ణు” ఎన్ఱుమ్, (౨) “తిరుమాలిరుజ్జులై మలై యెన్నే నెన్న” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిపడియే ఉక్తిమాత్రమే జీవికై యామ్ విషయమితే. (కృపయా) (౩) “అవిజ్ఞాతా” (౪) “వధార్వ నుపి-కృపయా” ఎన్నిప పడియేదోష త్తిలవిజ్ఞాతావాయ్, కృపాపరత న్తనాకై యాలే.

(ఏవమూర్భతం మేమన స్తవమేవశిక్షయ) స్తుతిక్కు ఉపకరణ మానమననై అడిమైకొళ్ళక్కడవ దేవరే త్వదుపకరణమామ్బడిశ్చి త్తరుళ వేణుమ్. (౫) “తీమనమ్ కెడుత్తాయ్” (౬) “మరువిత్తొమ్మమ్ మనమేతున్నాయ్” ఎన్నిపపడియే పణ్ణియరుళ వేణుమ్. (౭) “మననకమ లనుఱక్కమ్బి” ఎన్నిపపడియే మనోనైర్మల్యమ్ యోగత్తాలే పిఱ క్కక్కడవతు ఉపాసకనుక్కు. అన్దయోగస్థాన త్తిలే భగవదనుగ్రహ మాయితే ఇవ్వధికారిక్కిరుప్పతు. (ధరణిశర) రసాతలగత్తై యానభూ మియై ఆపత్తే హేతువాక ఉద్ధరి త్తవర్ల్లిరోదేవర్. (౮) “సనమాయ్ నిలగ్గిణ్డెన్నప్పనే” ఎన్ఱుమ్, (౯) “పన్దియాయన్ఱు పారకమ్ కీణ్డెప్పాఱ్ఱియా న్” ఎన్ఱుమ్ ఇప్పడినమ్బున్దముమ్ శక్తియుమున్ఱు. ఇవనిడ త్తిల్ ఇనిఇచ్చై యే దేవర్ క్కు వేణువతు. అత్తైయున్డాక్కి రక్షిత్తరుళ వేణుమెన్ఱిఱార్.

అవ;—(పితాత్వమితి) ఇచ్చైయుమిన్ఱి కేయిరుక్క ఉక్తిమా త్రత్తైయేకొణ్ణు ఇచ్చై యైయుమున్డాక్కి రక్షిక్క వేణు మెన్ఱిపనిర్బధ మెన్నెన్న; అవర్ణనీయనమ్బున్దత్తాలేయెన్ఱిఱార్.

(౧) తి. వాయ్. ౨-౭-౩ (౨) తి. వాయ్. ౧౦-౮-౧. (౩) భార-అ. ను. ౧౪౯-౬౫.

(౪) రా. ను. ౩౮-౩౪. (౫) తి. వాయ్. ౨-౭-౮. (౬) తి. వాయ్. ౨-౭-౭.

(౭) తి. వాయ్. ౧-౩-౮. (౮) తి. వాయ్. ౫-౭-౬. (౯) తి. మొ. ౧-౧-౪.

శ్లో:— వీతాత్వంమాతాత్వం దయిత తనయ స్త్వంప్రియసుహృ
త్వమేవత్వంమిత్రం గురురసిగతిశ్చాసిజగతామ్॥
త్వదీయ స్త్వద్భృత్యస్తవ పరిజన స్త్వద్గతిరహం
ప్రపన్నశ్చైవం సత్యహమపితవై వాస్మిహిభరః. (౬౦)

వ్యా:—(వీతాత్వమ్) ఉత్పాదకరాయ్ హితకామరాయుక్కి
అదేవర్. (మాతాత్వమ్) గర్భధారణవృత్తి ప్రసవక్లేశతై అనుభవిత్తు
అశుచిప్రసవజ్వలై యామ్మతియాతే రక్షిత్తుప్సిస్సు ఇవన్ప్రియమే అపే
క్షిత్తిరుక్కుమ్ తాయైప్రోలేపరివృడై యార్దేవర్. (౧) “వీతాహమస్య
జగతః” (౨) “భూతానాంయోగ్యయః వీతా” (౩) “సర్వేషామేవ
లోకానాం వీతామాతాచమాధవః” (౪) “తజ్జమాకియ తన్వైతాయ్”
(దయితతనయ స్త్వమ్) అభిమతనాయ్ నిరయనిస్తారకనాన పుత్రనై
ప్రోలేనిష్టు ఉపరిప్సీర్దేవర్. (౫) “సన్మక్కభుమ్ మేలాత్తాయ్
తన్వైయుమవరే”. (ప్రియసుహృత్వమేవ) అభిమతముమాయ్ సర్వకా
లత్తిలుమ్ శోభనతైయేషణ్ణుమ్ తిరువుళ్ళతైయుడైయరా యిరుప్సీర్
దేవరీర్. అనర్థజైప్పణ్ణినాలుమ్ విడవొణ్ణితప్రియత్వమ్. అప్రియనానా
లుమ్ విడవొణ్ణితసుహృత్వమ్. అవధారణమ్ సర్వత్తిలుమన్వయిక్కు
క్కడవతు.

(త్వంమిత్రమ్) అర్జునన్ సుభద్రైయుడైయ స్వయంవరతై
దేవర్క్కటివిత్తులభిత్తాప్రోలే అశేషరహస్యజ్ఞభుమ్ అతివిక్కలామ్బడి
విశ్వసనీయరామ్బడి యిరుప్సీర్దేవర్, (గురురసి) (౬) “మన్మనాభవ

(౧)

(౨) భా-ఆ-౧౪౯-౧౦.

(౩) భా-ఆ-౮.

(౪) తి.వా-౩-౬-౯. (౫) తి.వా-౫-౧-౮.

(౬) గీ-౯-౩౪.

సుదృఢత్తి” ఎఱ్ఱమ్ (౧) “మామేకంశరణంప్రజ” ఎఱ్ఱమ్ నిఱ్ఱనిఱ్ఱని
 తైకళితే హిత్తోపదేశమ్ పఱ్ఱుమాచార్యరుమ్ దేవరే. (గతిశ్చాసె)
 పురుషార్థోపాయభూతర్ దేవరెన్నతల్, “గత్తచ్చత్వాదతి” ఎఱ్ఱ
 పరమప్రావ్యర్ దేవరెన్నతల్. (జగతామ్) ఇన్దసమ్మమ్ - దేవాదిస
 ర్వప్రాణిభుక్కుమ్ సాధారణమ్ ఉభయవిభూతిక్కుమ్ సాధారణమెన్నపు
 మామ్. (త్వదీయః) అన్దసమ్మన్దసామాన్యమొత్తీయ, తమక్కుణ్డానవిశేష
 ప్రతిపత్తియైయమలిచ్చెయ్తకెఱ్ఱ, (౨) “ఈశ్వరోహమ్” ఎఱ్ఱరుక్కు
 మవనల్లేన్. (౩) “యస్యాస్మి” ఎఱ్ఱిపడియే దేవర్క్కే శేషభూతన్,
 దేవర్క్కేతిశయత్తై విలైత్తు స్వరూపమ్మెఱుమ్ సమ్మన్దైయైదైయవ
 నెన్దై. (త్వద్భుత్యః) అతినాలే దేవర్క్కు భరణీయనెన్నతల్, (౪)
 “ఆత్మదాన్యంహరేస్సాన్వమ్యమ్” ఎఱ్ఱిపడియే నిరుపాధికదాసభూత
 నెన్నతల్. (౫) “దాసభూతాన్వతస్సేర్వే హ్యత్మానః పరమా
 త్మనః” ఎన్నక్క-డవతితే. (తవపరిజనః) (౬) “అహంసర్వంకరిష్యామి”
 ఎఱ్ఱిపడియే సర్వకై జ్ఞుర్యత్తుక్కుమర్తన్. (త్వద్గతిః) దేవరే ప్రాప్య
 భూత రెఱ్ఱరుక్కితేన్.

(అహంప్రపన్నశ్చ) ప్రాప్యమ్ పెఱుకైక్కు దేవరే ఉపాయ
 భూతరాశ అధ్యవసిక్కితేన్. (ఏవంసతి) దేవర్ సర్వవిభజ్జపుమాయ్,
 అడియేన్ అనన్యగతియానపిన్బు, (అహంపి) అహృదయోక్తియై
 యుదైయనానుమ్ (తవైవభరోస్మి) దేవర్క్కే భరనాకానిఱ్ఱేన్. జ్ఞాన
 శక్త్యాదికళాలుమ్ ప్రాప్తియాలుమ్ ఎన్కార్యమ్ దేవర్క్కే భరమెన్దై.
 భరమాకైయావతు - సర్వదేశత్తిలుమ్ సర్వప్రకారతాలుమ్ నిర్వా
 హ్యనాకై. (౬౦)

శ్లో:- జనిత్వాహంసంశే మహాత్మిని తిభ్యాతయశసాం
 శుచీనాంయుక్తానాం గుణగుహతత్వ స్థితివిదామ్ ।
 నిసర్గాదేవత్వచ్చరణ కమలైశ్చాస్తమనిసా
 మహోధకిసాసాత్మాశరణన నిమజ్జామితమసి ॥ (౬౦)

అనః—(జనిత్వేతి) నీర్ మహామతశః ప్రసూతరల్లరా? నిరాలమ్బ
 నైస్పృలే ఇజనే శొల్లుకితెన్నెన్న; ఇన్వంశ త్రిలే పీఠస్థితేయాశిలుమ్
 పాపప్రచురనాకైయాలే సంసార త్రిలే అమృద్దానిక్తేన్; ఎదు త్తరుళ వేణు
 మ్మిహార్.

వ్యాః—(మహాత్మినంశే అహంజనిత్వా) సంశత్తుక్కు మహాత్మై
 యానతు - మహాత్మాక్కల్ వద్దజనిక్కై. (౧) “ఏతద్విదుర్భతరం
 లోకేజన్మయదీదృశమ్)న్నమ్ వంశ త్రిలేపీఠస్తువైత్తు, అన్యథా
 నిక్తేన్. (జగత్పూతయశసామ్) చతుస్సంగర పర్యవైయాన గౌమిష్వర
 ప్పెల్లామ్ ప్రసిద్ధమానపుకత్తై యుడై యవర్కల్. (౨) “తిక్కున్దో తిరువ
 రుళ్ శెయ్ తులకత్తార్ పుక్కమ్ పుక్కత్ తానతు కాన్తి త్తన్” ఎన్నికడి
 యేభగవద్విషయాకారముడై యవర్క శెన్దులోక ప్రసిద్ధమాయుక్కై.
 (శుచీనామ్) భగవద్వ్యతిరిక్త విషయగిల్ భోగ్యతాగర్థరహితరాయు
 క్కై. ఆస్తరభాహ్యమాన ఉభయశుద్ధియైచ్చొల్లవుమామ్. ఇన్వంశ త్రి
 లేపీఠస్తువైత్తు అశుభాస్పదసెన్నక్కడవీరా? (యుక్తానామ్) (౩) “ఏత
 కృత్యాః ప్రతిక్షస్తే” ఎన్నికడియే నిత్యయోగాకాక్షా మనస్కరాయు
 క్కుమవర్కల్. (౪) “మాకవై కున్దో గాన్బతక్కైన్దనిమేకి మెణ్ణుమ్”
 ఎన్నుమ్బడియిరుక్కై. ఇల్లైయెరుకా నైస్పృలే దేవరోడ్లగుకాల
 జ్ఞేపమరితాయుక్కుమవర్క శెన్నుమామ్. ఇన్దవిష్టవంశ త్రిలేపీఠస్తు

(౧) గీ-౬-౪౨. (౨) తి.వా.౧-౨-౭. (౩) ఇతిహాసముచ్చయే.

(౪) తి.వా.౧-౩-౭.

ఇచ్చైపోరాతెన్నక్కడవీరోవైన్తె. (గుణపురుషతత్వస్థితివిదామ్) చిద
చిదీశ్వరకళుడైయ స్వరూపస్వభావ సమ్బంధజ్జలై అతియుమవకళి.
గుణమెన్ఱుగుణాశ్రయమాన ప్రకృతియైచ్చొల్లుకిఱు. స్థితియావతు-
స్వరూపస్వభావాదికళి.

(నిసర్గాదేవేత్యాది) వత్సమానతుజనిత్రపోతే తాయ్ములై
యిలేవాయ్ వైక్కుమాపోలే త్వచ్చరణర విన్దజ్జలై ఏకాన్తమానమన
నైన్ జన్మప్రభృతియాకవుడైయవకళి. కీర్తచాన్నశుద్ధియోగాది
కళి నైసర్గికమై. (పాపాత్మా) పాపందానొరువడివుకొణ్ణాప్పోలే యిరు
క్కుమవన్. జ్ఞానానన్దమొట్టియ పాపమేనిరూపకమాయుక్తై. (శర
ణద) ఇవ్వళివిలుమ్ఉన్చక్కలవకాశముణ్ణామ్బడి * ఆళిపార్త్తుత్తురు
మవరితేదేవరీ. (తమసి అఘోఘానిమజ్జామి) ప్రకృతియిలే దేవరెడుక్క
నినైత్తాలుమ్ కైక్కెట్టాతపడి అమిథ్రానిక్టేన్. (౧) “పన్ మామాయ
ప్పల్ పిఱవియిల్ పడుకిన్ఱయాన్” ఎన్ఱిఱపడియై ఇన్నమ్ తరై కణ్ణిలేనెన్ఱి
తార్. ఇత్తాల్ సాన్తానికర్ దేవర్ పక్కలవగాహిత్త వళవుమ్ నాన్
ప్రకృతియిలే అవగాహితేనెన్ఱి తార్.

జనిత్రవంశమితు. దేవర్ శరణ్యర్. ఇప్పడియిరుక్క, నాన్ పడు
కిఱపాడు ఇతువితే. అసమజ్జననైప్పోలే వంశప్రభావముమ్ జీవియాతే
దేవరుడైయ సీరైయుమ్ జీవియాతేయిరుక్కిఱపడియితే ఎన్నుడైయ
పాపప్రాచుర్యమెన్ఱి తార్. (౬౧)

అవ;—(అమర్యాదఇతి) ఇవ్వంశ త్రిల్ జన్మత్తైయుమ్ అసత్సమ
మాక్కవల్లపాపమ్ ఉమక్కేతెన్న; “పాపాత్మా” ఎన్ఱిఱవితై పురక్క
ప్పేళుకితార్.

శ్లో:— అమర్యాదంక్షుద్రశ్చలమతిర సూయాప్రసవభూః
 కృతఘ్నోదుర్మాసీ స్మరపరవశోవశ్చనపరః ।
 సృశంసంపాపిషం కథమహమితోదుఃఖజలధే
 రపారాదు తీర్ణస్తవపరిచరేయంచరణయోః ॥ (౬౨)

వ్యా:—(అమర్యాదం) వేదమర్యాదైక్కుబహిర్భూతన్, (క్షుద్రం) క్షుద్రత్వమావతు_నీచవిషయాదికళిల్ అతిచాపల్యమ్. ఉజ్జీవనహేతువాన వేదమర్యాదైయై అనాదరిత్తు అతుక్కుమేలే వినాశహేతువాన నీచసేవైయిలేఅతిచపలనైన్. (చలమతిః) ఒరుజ్ఞానాధికన్, ,,నీచవిషయప్రావణ్యమ్_నాశహేతు; వేదప్రతిపాద్యవిషయమ్_ఉజ్జీవనమ్” ఎన్దు హితమ్ శోన్నాల్, అతిల్ వ్యవస్థితచిత్తనల్లేన్. (అసూయాప్రసవభూః) పరగుణజ్ఞళిలే దోషతైయిన్ద్రాక్కుకిఱదోషత్తుక్కు ఉత్పత్తిస్థానమ్, ఎనక్కు దోషమున్ద్రామళవే యన్త్రిక్కే విఱర్గుణజ్ఞళిలుమ్ దోషతైయిన్ద్రాక్కుమవనైన్. (కృతఘ్నం) ఉపకరిత్తవిషయత్తిలే అపకారతైవ్పన్జుకై. (౧) “గోఘ్నేచైవసురాపేచ చోరేభగ్నవతేతథా! నిష్కృతిర్విహితాసద్భిః కృతఘ్నేనాస్తినిష్కృతిః” ఎన్దు మాతృపితృశతత్తిలుమ్ వత్సలతరమాన శాస్త్రత్తిలుమ్ బహిష్కృతనైన్. (దుర్మాసీ) ఇప్పడి నికృష్టనాయురుక్కుచ్చయితేయుమ్ సర్వోత్కృష్టర్క్కు మవ్వరు కేయాకత్తన్నై నిన్నైత్తు (౨) “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్త్రిరుక్కుమవన్. (స్మరపరవశం) తన్నైఉత్కృష్టజన్మాక్కుళుక్కుమేలాకనిన్నై త్తిరుక్కుమళవిన్త్రిక్కే విషయప్రావణ్యహేతువాన కామసుక్కుష్పరతన్త్రనాకవుమ్ భగవత్ప్రావణ్య హేతుభూతరానారై త్తాన్త్రినిన్నైత్తుమనర్థపుట్టేనైన్, (వశ్చనపరః) కామపారవశ్యత్తాలే విషయజ్ఞళిలేప్రవణనాయ్, అన్విషయజ్ఞళిలుమ్ ద్రవ్యజ్ఞళైవశ్చిత్తు వర్తిక్కుమవన్. (౩) “శూతనాయ్

క్కళ్ళనాకి” (౧) “శూలి నైప్పదుక్కి క్కళ్ళవి నైత్తుణిన్దు ” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియ్.

(న్యశంసరి) తాన్ ౨ నవిషయజ్జలిల్ వచ్చకనాకై యన్తిక్కే తన్నై విశ్వసిన్దురుప్పార్ పక్కన్ కూరకర్తా వాయరుక్కుమవన్. (పా పిరంగి) ఇతుక్కెల్లామడి పాపరుచియేయాయ్, అతిలే వ్వువన్దితనాయి రుక్కై (౨) “వావమే శెయ్తుచావియానేన్” (౩) “ఒప్పిలా త్తీవి నై నై” (౪) “నాసేనానావితనరకమ్ పుకుమ్ పావమ్ శెయ్తేన్” (౫) “అహ మన్దు పరాధానామాలయం” (౬) “రానణోనామదుర్వృత్తం” (౭) “సిశసేన్ నిత్తై వాన్దుకులేన్” ఎన్ది తే అతివుడై యార్ తన్నామై ప్పేళుమ్మడి. (అపారాదితోదుఃఖజలధేరి యదుర్వృత్తం హమ్) ఒరునాళి లేతుడన్దీనదుఃఖమాతల్, మేలూరునాళిలే ముడివుకాణుతల్ శెయ్యు మత్తామై నూలే కరై యన్తిక్కేయిరుక్కై. (ఇతోదుఃఖజలధేరి) ఎన్దు దృషివిష హ్మాలేకాణ భయమూరుక్కిఱ సుఃఖసాగర త్తినిన్దుమ్. (కథమున్దురి) ఇతిలే అత్తున్దిక్కిడక్కిఱనాన్ కరై యేఱవెన్బత్తున్దు? (౮) “ముత్తినార్” ఎన్దిఱపడియే అన్దున్దు సంసారగన్ధరాన దేవరేకరై యే న్దు పేణుమెనై. (తవచరణయోగి కథంపరిచరేయమ్) దుఃఖనివృత్తి క్కుమ్ అత్తుమనాయిరుక్కిఱనాన్. నిత్యసూరికళడిమై శెయ్యువిరుక్కిఱ దేవర్ తిరువడికిళిలే ఎజ్జనేపరిచరై ప్పణ్ణువన్. దుఃఖనివృత్తియమ్ దేవర్ క్కేభరమ్. అడిమైకొళ్ళుకై యమ్ దేవర్ క్కేభరమెనై. (౬-౨)

అన; --- (రఘునరేతి) బుద్ధిపూర్వేణ పణ్ణినప్రాతికూల్మజలై ప్పొలుక్కుప్పొమ్మా వెన్దు. కాకాపరాధత్తైయమ్ శిశుపాలాపరాధత్తై యమ్ పొలు త్తరుళినదేవర్ క్కుప్పొలుక్కుముడియాత తుణ్డవెన్దితార్.

(౧) తి-మొ-౧-౬-౩. (౨) తి-మొ-౧-౯-౯. (౩) తి-వాయ్-౭-౯-౪.

(౪) తి-మొ-౧-౯-౨. (౫) అహిర్య-౧౦-౩౬-౩౮, (౬) రా-య-౧౭-౧౦.

(౭) తి-వాయ్-౩-౩-౦. (౮) తి-చ-వి-౧౧౫. † (పా) కృత్రిమనా.

సముచ్చయిక్కితార్. (చైద్యన్య) యదువంశజాతరిత్కాట్టిల్ చేదికు లోఁబ్బవ నెన్ఱు తన్నై ఉత్కొప్పనాకవభిమాని త్తిరుక్కుమవన్.

(ప్రతిభవమవరాధుఁ) కాకత్తెప్పోలే ఒరుకాల్ అపరాధత్తై

పృణ్ణినవళవిన్ఱిక్కే జన్మన్దోఱుమ్ ప్రాతికూల్యత్తిలే వాసనై పణ్ణినవను క్కు. (సాయుజ్యదోభుఁ) (౧) “బహునాంజన్మనామస్తే” ఎన్ఱుమ్, (౨) “అనేకజన్మసంసిద్ధం” ఎన్ఱుమ్ (౩) “ఆస్థిజాజనకాదయః” ఎన్ఱుమ్ జన్మన్దోఱుమ్ ఆశ్రయిత్తుప్పోన్దోర్ పెఱుమ్ పేద్రోయితే కొడుత్తతు. సాయుజ్యమాకిఱతు - సమానభోగమ్. (౪) “సాయుజ్యంప్రతిపన్నాయే తీవ్రభక్తాస్తపస్వినిః । కింకారామమతేనిత్యంభవంతి నిరుపద్రవాః” (ముగ్ధ) (౫) “ఆయర్కులత్తిద్రోళిమ్బిళ్ళై” ఎన్ఱిపడియే అపరాధానభిజ్ఞునితేకొన్ఱన్. అతుక్కుమేలే ఒరుపేటితే ముడికిఱదత్తై యిలే సుఖరూపమానవడివైక్కణ్ణు క్కిలక్కాక్కినవేద్రమ్. (తస్యతే త్తమాయాః అపదమాగః కిమస్తి) కాలభేదత్తాలే దేవర్ వేతేయరు వరాకిఱిరల్లర్, దేవరుడై యత్తమైక్కు అవిషయమానపాపముఱో? కింక్షేపే. అపదమ్-అస్థానమ్; అవిషయమిత్యర్థం, (వద) సర్వజ్ఞ రానదే వర్క్కుమఱుమాద్రోమిలై. త్తమైక్కు ఇలక్కాక్కివిషయాకరిక్కుమి త్తనై యెన్ఱై. (౬౩)

అవ;—(నన్వితి) స్వతన్త్రరాననామ్ శిలర్తిఱత్తిల్ ఒన్ఱెచ్చెయ్ త్తోమెన్ఱాల్, ఇతువే-మర్యాదైయాకక్కడవతోవెన్న; కడలోకరైయిలే ఆశ్రితసామాన్యత్తిలే దేవర్ పణ్ణినప్రతిజ్ఞై ఎన్ఱైయరువనై యుమొఱ్ఱి యవో పెన్ఱితార్.

(౧) గీ-౭-౧౯.

(౨) గీ-

(౩) గీ-౩-౨౦.

(౪) విష్ణుతత్వ-౩.

(౫) తి-వాఱ్-౭-౬-౧౦.

శ్లోః— ననుప్రపన్నస్సకృదేవనాథతవాహమస్మీతిచయాచమానః ।
తవానుకమృత్యుస్మరతఃప్రతిజ్ఞాంమదేకవర్షంకిమిదంతంతే॥

వాఙ్ః—(ననుప్రపన్నస్సకృదేవ) (౧) “సకృదేవప్రపన్నాయ”

ఎన్జతైస్మరిప్పిక్కితార్. “సకృదేవ” ఎన్జతు - “సహసైవ”
ఎన్జు ఆధ్వాన్ నిర్వహిక్కుమ్. ఆదాదికాలమ్ సంసరిత్తు ప్సేన్ద
వివన్ ఒరుజన్మమెల్లామ్ ప్రపత్తియై అనుసన్ధితాల్తాన్ “సకృత్”
ఎన్జెక్కుప్పోరుమోవెన్బర్ ఎమ్బూర్. భగవత్ప్రభావతైప్పోర్తాల్
ఒరుకాలైక్కుమేల్మికై. ప్రాప్యరుచి-ప్రాప్తియశపుమ్ అనువర్తి
క్కుమెన్బర్ భట్టర్. (నాథ) ఒరుకాల్ పణ్ణినప్రపత్తి అమైకి
ఆతు, వకుత్తనాథనాకైయాలే. ఆభిముఖ్యమాత్రమే అమైద్దిరుక్కి
ఆతు-ఇల్లిపుపేటు తన్నతానకుడల్తుడక్కాలే. అశరణ్యవిషయత్తిల్
ఆర్తప్రపత్తిక్కుమ్ ఫలమ్పాక్షికమ్. వకుత్తవిషయత్తిల్దృష్టప్రపత్తి
క్కుమ్ ఫలవ్యాప్తియుణ్ణు. (తవాహమస్మీతిచయాచమానః) “అహం
తవాస్మి” భృత్యవస్తువానతు కిచ్చత్కరిత్తు తన్సత్తైయైలభిక్కవేణు
మెన్జు యాచిక్కై. ఉత్తరాధప్రక్రియైయాలే కైజ్జుర్యతైప్రార్థిక్కై.
“త్వత్పాదమూలంశరణం ప్రపద్యే” ఎన్జు ఎన్నుడైయవెటుమైయై
మున్నిట్టుక్కొణ్ణు ప్రపత్తిపణ్ణినేన్. “ఏకాన్తికనిత్యకిజ్జురః ప్రహర్ష
యిష్యామి” ఎన్జు ప్రాప్యాపేక్షైయుమ్ పణ్ణినేన్. ఇరణ్ణుపదత్తాలుమ్
భక్తిప్రపత్తికళిరణ్ణిలుమ్ అధికరిత్తవధికారికళిరువరైయుమ్ శొల్లుకిఆ
తెన్బారుముణ్ణు.

(ప్రతిజ్ఞాంస్మరతస్తవానుకమృత్యుః) “ఏతద్వ్రతంమమ” ఎన్జు

శ్లో:- అకృత్రిమత్వచ్చరణారవిన్దప్రేమప్రకర్షావధిమాత్తవస్తమ్ |

పితామహంనాథమునింవిలోక్యప్రసీదమన్వృత్తమచిన్తయిత్వా ||

కడలోకరైయిల్ పణ్ణెన ప్రత్యక్షైయై స్మరియానిష్ఠకొణ్ణు దేవర్ క్కు అను గ్రాహ్యన్. (జేనతమిడంమ దేకనర్జంకిమ్) సర్వసాధారణభూతరాన దేవరుడైయ సాధారణమానవిన్దసజ్గుల్పమ్ ఎన్నెయిరువనై యుమ్ ఒ ధ్రిన్దిరుక్కుమో?. కిమ్-జే. పే. ఇన్నానై యొట్టియవెన్ఱు విశేషి త్తతాకి లన్ఱు ఎనుక్కు ఇట్టక్కు వేణువతు, దేవర్ సత్యసజ్గుల్పరాకై కాక్కు ఎన్నై రక్షి త్తరుళ వేణుమెనై. (౬౪)

అవ:- (అకృత్రిమతీ)(౧) “రామోద్విర్నాభిభాషతే” ఎన్ని సజ్గుల్పత్తై విట్టిరేయాకిలుమ్ పెరియముతలియారోడు విద్యైయాలుమ్ జన్మత్తాలుముణ్ణానసమృద్ధతైయేపార్ త్తరుళి ఎన్నుడైయ ననై తీమైకలై ప్పారాతే విషయాకిరిక్క వేణుమెన్న; అతుక్కు క్కణ్ణభీమ్మిమ్మెయాలే అప్పడి శెయ్ కిణ్ణోమెన్ఱు ఈశ్వరన్ అనుమతిపణ్ణి, తాముమ్ అభిమతమ్ పెర్నోరాయ్ స్తోత్రమేతలై క్కట్టుకితార్.

వ్యా:- (అకృత్రిమ) క్రియయానివృత్తి - కృత్రిమః. తగ్ర హితః - అకృత్రిమః, స్వాభావిక ఇత్యర్థః, కులన్దానే యోగికులచూకై యాలే నై సర్గికమానప్రేమమెనై. మెయ్యాన ప్రేమమెన్నమామ్. † (త్వచ్చరణారవిన్ద) ఇవ్వాత్మావుక్కు వకుత్తదేవర్ తిరువడిత్తా మరై కళిలే. (ప్రేమప్రకర్షావధిమ్) భక్తుల్యత్కర్నత్తు క్కవధియాయుళ్ళ వరై. పరభక్తియుక్తరాయురుక్కై. అనపాయనియానప్రీతి సంసారి

(౧) రా. అయో. ౧౮-౩౦.

(పా) † (త్వత్) ప్రాప్తశేషియానవున్నుడైయ (చరణారవిన్ద) అశ్రితిర్ క్కు ఇట్టియుమ్ భోగ్యమానతిరువడికలై (ప్రేమప్రకర్షావధిమ్) ప్రేమా తిశయ సీమాభూమియానవర్, సమక్కు ఇతరవిషయజ్యోల్ ప్రేమ

కథుక్కు శబ్దాదికళితే; ఇవర్క్కు ఇష్టిషయ త్రిలేయితే (ఆత్మవస్తమ్) భగవ
 చ్చేషత్తైకరసరాయుశ్శవరై. మేల్ ప్రేమప్రకర్షత్తు క్కడియాన అస్మి
 యాథాత్మ్యజ్ఞానముడైయవరెనై (పితామహమ్) విద్యయాజన్మనాచ.
 (నాథమునిమ్) శ్రీరజ్జనాథరెస్టు తిరునామత్తై యుడైయవరాయ్, భగవ
 జ్ఞాన నిధియాయుశ్శవరై. (విలోక్యప్రసీద) అవరై పార్త్తు ఎన్నప రా
 థజ్జలై పొలు త్తరుళ వేణుమ్. (మద్వృత్తమచిన్తయిత్వా) అసత్కర్మత్తై
 యుమ్ చిన్తియాతే అవరై పార్త్తు ప్రసన్నరాక వేణుమెనై. (మద్వృ
 త్తమ్) ఎస్టు సత్కర్మత్తై నిన్దైక్కిఱతు. వృత్తవాన్యెన్దాల్ సత్కర్మయు
 క్తనైయితే శొల్లుకిఱతు. స్వగతమానవబ్దై అనాదరిత్తు; పెరియ
 ముతిలియార్వొ సమ్మనన్దైయే పార్త్తు రక్షి త్తరుళ వేణుమ్.

మెల్లామ్ ఇవర్క్కువకుత్త విషయ త్రిలేయితేయిరుప్పతు. ఆత్మవస్తమ్)
 భగవచ్ఛేషత్వమ్ స్వరూపమాకవే ఆత్మయాథాత్మ్యజ్ఞానముడైయవ
 రెనై. “ధనవస్తమ్” ఎన్నమాపోలే.

(పితామహానాథమునిమ్) క్షుడల్ తొడక్కైయుడైయరాయ్,
 భగవజ్ఞాననిధియాయుశ్శవరై. (విలోక్య) కటాక్షిత్తు. (ప్రసీద) అవ
 రాధజ్జలై పొలు త్తరుళ వేణుమ్. (మద్వృత్తమచిన్తయిత్వా) అసత్క
 ర్మత్తై విస్మరిక్కక్కడవరాక వేణుమెనై, “మద్వృత్తమ్” ఎస్టు-సత్కర్మ
 తైనిన్దైక్కిఱతు. వృత్తవాన్యెన్దాల్ సత్కర్మవృత్తనైయితే శొల్లువతు.
 స్వగతమానవబ్దై అనాదరిత్తు, పెరియముతిలియార్ సమ్మనన్దై ఎనక్కు
 త్తజ్జమాక వేణుమెస్టు ప్రథిత్తుస్తోత్రత్తైత్తలై క్కట్టియ రు థు కి తార్.

స్తోత్రమతన్నిల్ శెయ్త తాకిఱు - ముతలిట్టణ్ శ్లోకత్తాలే
 భగవద్విషయత్తిలిళీకైక్కు యోగ్యనాక్కినవాచార్యనై ఉపకార
 స్మృతియాలే శరణమ్బుక్కు, అనన్తరమ్ నాలుశ్లోకత్తాలే భగవద్విష
 యత్తిలే ఇళిన్దుతత్ప్రభావత్తాలే స్తోత్రాక్షేప సమాధానత్తైప్పణ్ణి * నాపే
 ఊసేతుడగ్గి * త్వదాశితానా మఱుతియాక శరణ్యప్రభావత్తై చొల్లి,
 * నమోనకివిలే అన్దప్రభావత్తుక్కు త్తోద్రు త్తిరువడికశీలే విఱున్దు
 “నధర్మనిష్ఠాస్మి” ఎన్ఱుతోడగ్గి * తవామృతస్యన్ది నియళవుమ్ వెఱుమై
 దైమున్నిట్టు శరణమ్బుక్కు శరణాగతనుక్కు సమ్భావితమానస్వభా
 వజ్జళై చొల్లి, * త్వదప్రీతుడగ్గి ఇరణ్ణుశ్లోకత్తాలే మనోవాక్కాయజ్జ
 శ్లెల్లానద్రులమ్ శరణమ్ పుకవేణ్ణా; కాయకమాతల్ మానసమా
 తలపైయుమ్ అభిమతసిద్ధిక్కెన్ఱుశొల్లి * విలాసతుడగ్గి భవన్తమ్ ముడి
 వాకప్రాప్యత్తై ప్రార్థిత్తు, తామ్ ప్రార్థితవోతే ప్రాప్యమ్ సిద్ధియామై
 యాలే నూరిభోగ్యమాన విషయత్తై నిత్యసంసారియాననాన్ ఆశై
 ప్పడక్కడవేనోవెన్ఱుమై “ధిగశుచిమ్” ఎన్ఱు నిన్దిత్తు, పిన్దుతమ్మండైయ
 రుచియాలే అయోగ్యతావేతువానపాపత్తైయుమ్, దేవరుడైయక్కపై
 యాలేపోక్కి యరుళవేణుమెన్ఱు తామ్ పణ్ణినప్రపత్తియై స్మరిప్పిత్తు *
 అపరాధసహస్రవిలే అపేక్షిత్తు.

అవివేకపెన్ఱుతోడగ్గి మూన్ఱుశ్లోకత్తాలే దేవర్ కృపైక్కుమాకా
 తారుణ్ణోపెన్ఱుశొల్లి, మేలిరణ్ణుశ్లోకత్తాలే స్వస్వరూపయాధాత్మ్యత్తై
 యుమ్ * అవబోధితవిలే పరభక్తియైయు మపేక్షిత్తు, మేలిరణ్ణుశ్లోక
 త్తాలే అప్పురుషార్థత్తిల్ చరమావధియాన తదీయశేషత్వత్తైప్రార్థిత్తు
 మేలూరుశ్లోకత్తాలే శేషత్వవిరోధిక శై ప్పొక్కి త్తన్దరుళ వేణు

మెచ్చ పేక్షిత్తు, మేల్ మూస్తులొకత్తాలే “ఇప్పుడి ఇచ్చిక్కిరినాన్ అశుభాస్పదర్. ఇచ్చెత్తానుమేహట్కనానాలుమ్ దేవర్క పాదిగుణ్యళాలే అశుభత్తెప్పొక్కి నిరుపాధికసమ్మనత్తాలే ఇచ్చెయుమ్ విఱప్పిక్కై దేవర్ కేభరమెచ్చుమ్ మేలిరణ్ణొకత్తాలే విలక్షణస్తాన త్రిల్ జన్మముమ్ సాప స్రాచుర్యత్తాలే అకిళ్ళిత్కరిమెచ్చుమ్ మేలిరణ్ణొకత్తాలే నాన్ పణ్ణినప్రప త్తియైనినైత్తు ఇప్పాపత్తెదేవరుడై య త్తమైక్కు విషయచూక్క వేణు మెచ్చు మపేక్షిత్తునాన్ పణ్ణినప్రప త్తియై అనాదిరిక్కిలుమ్ పపన్నవిష యమాకప్పణ్ణిన పతిష్ఠైయై అనాదిరిక్కిలుమ్ పెరియములలియార్ పక్కల్ దేవర్ కుక్కుణ్ణానరాగపైవిడవాణ్ణాతితే. తత్సమ్మనశ్చెప్పార్ త్తు ఎన్నుడై ననైతేమెకళై ప్పారాతెరిక్కిత్తరుళ వేణుమెచ్చముడిక్కితార్.

యత్పదా మ్భోగుహధ్యాన పిధన్తైశ్చేషః సర్వపరి ।

వస్తుతాముపయాతోహం యామునేయంనమామితమ్. ॥

ఆశవద్దార్ తిరువడిక శేకరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చిల్లైతిరువడిక శేకరణమ్

పెరియవాచ్చాన్నిచ్చిల్లైయరుళిచ్చెయ్త

ఆశవద్దార్ స్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్ ముద్రిణ్ ధు.

రింగు సముపార్జితీయ శుద్ధాంగుడజ్జల్.

లి3-పేజుముతలో ౧౨ పేజీ వరైయలో 37, ముతలో ౪౦ ముడివాక శ్లోక సంఖ్య కాణ్ణ

పక్కమ్ పరి అశుభమ్. శుద్ధమ్.

లి3 2 యిరుక్కై తిరుమకరమగ్రైకళాళె యల

చ్చైతమాయమ్

౪ మాయరుక్మిణ మాయమిరుక్మిణ

లి3 అవస సమ్పూర్ణ తైస్కరిక్కప్పట్ట; సకల

లి౪ ౧౮ త్తుమ్మమ్ ఎస్త త్తెన్ పిఱతుళ్ళ శ్లోక శ్చై వాగ్భానా న్నత్తిలో కాణ్ణ

ముఖమ్" ఎన్దు ముఖమ్" ఎన్దు

లి5 ౧౧ పడి పడి. తిరుముకత్తిలత్తు - ఎత్తై

య రావియలనుభవిక్క

క్షమి రాసవర్కళనుభవి

క్కుమి శ్చనై.

లి౬ (౪) (౪) "ముడియోనే"

లి౭ సర్వాశ్శయ సర్వాసాశ్శయ

లి౮ పడియే పడియే తిరుమార్వైప్పల్ శ్రీ

లి౯ F (రథాక్ష) (రథాక్ష త్యాది)

లి౧౦ భవిక్కిఱార్ భవిక్కిఱార్. తిరువాళ్ళి, శ్రీ

పాళ్ళుజన్మమ్, వాళ్, తణ్ణ

విల్లుమ్.

లి౧౧ సర్వైశ్వర్య సర్వైశ్వరత్య

తిరుపడికళళవుమ్ తిరువరైయళళవుమ్

లి౧౪ చ్చెల్లుకిఱపడి చ్చెల్లుకిఱపడి

లి౧౫ (యన్య) (యన్యా)

ఎన్దిఱతు ఇతిలుణ్ణాన ఎన్దిఱతు - ప్రమాణ

(ప్రియం) (తప్రియం)

యవళారుత్తి యావళారుత్తి

లి౧౪ ఈశ్వరీం "సర్వ, సర్వలోకా ఈశ్వరీం "సర్వ, సర్వలోకా

లి౧౫ దేవర్. సర్వ, కాలమ్ దేవర్, సర్వ, కాలముమ్

లి౧౬ యాతు. యాతు. (సదానుభూతయా)

ఇప్పడిసర్వకాలమునుభవితైయుమ్ ముడియాతు.

లి౧౭ ఉపకరిప్పతు ఇప్పడి ఉకప్పిప్పతు

లి౧౮ పడియేయుమ్ పడియే ఆత్మకైయుమ్

చేప్పితన్గైయుమ్ డైయనాయ్ చేప్పితన్గైయుమ్ డైయనాయ్

లి౧౯ ఎన్నక్కడవతితే ఎన్దు, కూడవతే ఆడిమైకొళ్ళతు.

